

V49 123751

การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์โดยการเรียนแบบร่วมมือ
เทคนิค JIGSAW กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

นางสาวอมรรัตน์ เจริญศิลป์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

พ.ศ. 2560

สงวนลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ใบอนุญาตวิทยานิพนธ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

เรื่อง : การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค JIGSAW
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
ผู้วิจัย : นางสาวอมรรัตน์ เจริญศิลป์

ได้รับอนุมัติเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ ร.ท.ดร.ณัฐชัช จันทุม)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สนิท ติเมืองซ้าย)

คณบดีคณะครุศาสตร์

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.บุญยงค์ เกศเทศ)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประสพสุข ฤทธิเดช)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูษิต บุญทองเถิง)

กรรมการ

(อาจารย์ ดร.เทิดศักดิ์ โพธิสาขา)

- ชื่อเรื่อง : การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์โดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค JIGSAW กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
- ผู้วิจัย : นางสาวอมรรัตน์ เจริญศิลป์
- ปริญญา : ครุศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรและการเรียนการสอน)
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
- อาจารย์ที่ปรึกษา : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูษิต บุญทองเถิง
ดร.เทิดศักดิ์ โปธิสาขา
- ปีการศึกษา : 2560

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้การเรียนแบบร่วมมือเทคนิค JIGSAW กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ก่อนเรียนกับหลังเรียน โดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค JIGSAW 3) ศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค JIGSAW เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 4) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค JIGSAW เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโกสุมพิทยาสรรค์ สังกัดเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา มหาสารคาม เขต 26 ซึ่งได้มาโดยวิธีการการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค JIGSAW จำนวน 6 ชุด แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ จำนวน 30 ข้อ และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน จำนวน 20 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานโดยการ ใช้สถิติ t-test (Dependent Samples)

ผลการวิจัยพบว่า 1) การจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่องการอ่านเชิงวิเคราะห์ เทคนิค JIGSAW สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.98 /85.13 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80 2) นักเรียนที่เรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค JIGSAW เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์ มีความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) ค่าดัชนีประสิทธิผล

การเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค JIGSAW มีค่าเท่ากับ 0.5797 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนคิดเป็นร้อยละ 57.97

คำสำคัญ : การอ่านเชิงวิเคราะห์ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิคการจิ๊กซอว์
สาระการเรียนรู้ภาษาไทย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

A handwritten signature in black ink, consisting of a stylized 'G' followed by a '2' and a '+' sign.

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

Title : The Development of Critical Reading Ability by Using the JIGSAW Cooperative Learning Technique in Thai Language Learning Strand of Mattayomsuksa 5 Students

Author : Miss Amornrat Jaroensin

Degree : Master of Education (Curriculum and Instruction)
Rajabhat Maha Sarakham University

Advisors : Assistant Professor Dr.Pusit Boontongtherng
Dr.Toedsak Potisaka

Year : 2016

ABSTRACT

This research was aimed at: 1) developing lesson plans on the topic of “Critical Reading” by using the JIGSAW cooperative learning technique in Thai language learning strand for Mattayomsuksa 5 (Grade 11) students to meet the required criterion of 80/80, 2) comparing the critical reading ability before and after learning by using the JIGSAW cooperative learning technique, 3) studying effectiveness index of the JIGSAW cooperative learning technique for developing the students’ critical reading ability in Thai language learning strand, 4) studying the students’ satisfaction of learning by using the JIGSAW cooperative learning technique for developing critical reading ability in Thai language learning strand. The sample consisted of Mattayomsuksa 5 students of Kosumwittayasan School, under Mahasarakham Secondary Educational Service Area Office 26 obtained through the cluster random sampling technique. The research tools comprised six sets of lesson plans of the JIGSAW cooperative learning technique, a critical reading ability test containing 30 items, and a questionnaire on satisfaction containing 20 items. The statistics for data analysis were percentage, mean and standard deviation. The statistic used for testing hypothesis was the dependent samples t-test.

The research findings were as follows: 1) the efficiency of lesson plans on the topic of “Critical Reading” by using the JIGSAW cooperative learning technique in Thai language learning strand for Mattayomsuksa 5 students was 82.98 /85.13 which was in accordance with the required criterion of 80/80, 2) the students’ critical reading ability after learning by using the JIGSAW cooperative learning technique was higher than before learning at the .01 level of

significance, 3) the effectiveness index of the students learning by using the JIGSAW cooperative learning technique was 0.5797, showing that students progressed in learning at 57.97

Keywords : Critical reading, Cooperative Learning, The JIGSAW Technique, Thai Language Learning Strand

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

A handwritten signature in black ink, consisting of several loops and a small cross at the end.

Major Advisor

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ได้รับทุนโครงการวิจัย (Psearch Project)
ประกอบการเสนอของบประมาณ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 ตามมติคณะรัฐมนตรี
สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลืออย่างสูงยิ่งจากรองศาสตราจารย์ ดร.บุญยงค์ เกศเทศ ประธานกรรมการสอบ รองศาสตราจารย์ ดร.ประสพสุข ฤทธิ์เดช กรรมการสอบ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูษิต บุญทองแดง ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และอาจารย์ ดร.เทิดศักดิ์ โพธิสาขา ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ที่กรุณาให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ในการปรับปรุงแก้ไขวิทยานิพนธ์ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.สมปอง ศรีกัลยา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรกานต์ จังหาร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล วรคำ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กัลยา สกกุลสุวรรณ ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยพร้อมทั้งให้คำแนะนำเพิ่มเติมจนได้เครื่องมือที่สมบูรณ์

ขอขอบพระคุณ นายพงษ์ศักดิ์ ถวิลไพร ผู้อำนวยการ โรงเรียนโกสุมพิทยาสรรค์ คณะครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ที่ให้ความสะดวกในการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้เป็นอย่างดียิ่ง พร้อมทั้งขอขอบใจนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทุก ๆ คน ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ท้ายสุดผู้วิจัยขอขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ ผู้ให้การสนับสนุนทุนการศึกษา ผู้ให้การอบรมเลี้ยงดูผู้วิจัยให้อยู่ในสังคมได้อย่างภาคภูมิใจตลอดจนเป็นกำลังใจและให้ความช่วยเหลือสนับสนุนการทำวิทยานิพนธ์จนสำเร็จได้ด้วยดี

นางสาวอมรรัตน์ เจริญศิลป์

สารบัญ

หัวข้อ	หน้า
บทคัดย่อ	ก
ABSTRACT	จ
กิตติกรรมประกาศ	ซ
สารบัญ	ฅ
สารบัญตาราง	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย	5
1.3 สมมุติฐานการวิจัย	6
1.4 ขอบเขตการวิจัย	6
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ	7
1.6 ประโยชน์ที่ได้รับ	8
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	9
2.2 หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551	15
2.3 หลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยโรงเรียนโกสุมวิทยาสรรค์ ...	21
2.4 ความหมายของการอ่าน	30
2.5 การอ่านเชิงวิเคราะห์	31
2.6 การเรียนรู้แบบร่วมมือ รูปแบบ JIGSAW	45
2.7 แผนการจัดการเรียนรู้	51
2.8 ประสิทธิภาพและดัชนีประสิทธิผล	53
2.9 ความพึงพอใจ	53
2.10 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	57
2.11 กรอบการวิจัย	60

หัวเรื่อง	หน้า
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	61
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	61
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	61
3.3 การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	62
3.4 แบบแผนการวิจัย	69
3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล	69
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล	70
3.7 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	70
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	75
4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	75
4.2 ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	76
4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	76
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	82
5.1 สรุปผล	82
5.2 อภิปรายผล	82
5.3 ข้อเสนอแนะ	86
บรรณานุกรม	87
ภาคผนวก	93
ภาคผนวก ก ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้	94
ภาคผนวก ข แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้	113
ภาคผนวก ค แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	117
ภาคผนวก ง แบบประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน	126
ภาคผนวก จ แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ แบบร่วมมือเทคนิค JIGSAW	139

ภาคผนวก ก แบบประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถามความพึงพอใจ ของนักเรียน	142
ภาคผนวก ข รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ	146
ประวัติผู้วิจัย	153

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่	หน้า	
2.1	มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน	20
2.2	โครงสร้างหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (สายทั่วไป)	25
2.3	โครงสร้างหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (สายวิทย์-คณิต)	26
3.1	วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาสาระสำคัญและจุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านการเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค JIGSAW	63
3.2	แบบแผนการทดลองแบบ The single group, pretest-posttest Design	69
4.1	ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E1) และประสิทธิภาพผลลัพธ์ (E2) ของแผน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค JIGSAW กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	77
4.2	ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนหลังเรียน โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค JIGSAW กับก่อนเรียน	80
4.3	ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนเรื่องการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค JIGSAW ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	80

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ภาษานับว่าเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ เพราะภาษาเป็นทั้งมวลประสบการณ์ และเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารระหว่างมนุษย์ ถ้าขาดสื่อสำคัญนี้แล้วมนุษย์คงไม่สามารถรวมกันเป็นสังคมได้ (วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์, 2547, น. 7) ซึ่งสอดคล้องกับ วรรณิโสสมประยูร (2544) กล่าวว่าภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติ เป็นเอกลักษณ์ที่สำคัญที่สุดและเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ คนไทยทุกคนจึงจำเป็นต้องรู้จักใช้ภาษาไทยเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดูแลรักษาเอาใจใส่และพัฒนาภาษาไทยให้ดำรงอยู่คู่กับชาติไทยตลอดไป ดังนั้นการเรียนการสอนภาษาไทยจึงมุ่งให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางภาษาทั้งในด้านการฟัง การดู การพูด การอ่าน และการเขียน ตามควรแก่วัยของผู้เรียนสามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อความคิด ความเข้าใจ มีความรักการอ่าน นอกจากนี้ยังเป็นเครื่องมือพื้นฐานของการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ (กรมวิชาการ, 2543, น. 8-10)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้ให้ความสำคัญของภาษาไทยไว้ว่า ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร เพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบธุรกิจ การงาน และดำรงชีวิตร่วมกัน ในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 1) โดยกำหนดสาระการเรียนรู้ ตัวชี้วัดและมาตรฐานการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยไว้ชัดเจน สถานศึกษาต้องใช้เป็นหลักในการจัดการเรียนรู้ โดยมุ่งให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้เพื่อเป็นพื้นฐานการคิด การแก้ปัญหา ซึ่งประกอบด้วย 5 สาระ ได้แก่ สาระที่ 1 การอ่าน สาระที่ 2 การเขียน สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย และสาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม การที่นักเรียนจะมีความรู้ความสามารถ ครูต้องมีวิธีการจัดกระบวนการเรียนรู้เน้นการฝึกฝนทักษะจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้มีประสิทธิภาพ เพื่อสร้างความเข้าใจ คิดวิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่าน เพื่อนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551, น. 1)

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยนั้น ทักษะการอ่านถือเป็นหัวใจที่สำคัญยิ่งต่อการศึกษาหาความรู้ และพัฒนาชีวิต นอกจากจะทำให้เกิดความรู้แล้ว ยังทำให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน และส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ได้แนวคิดในการดำเนินชีวิต การอ่านจึงเป็นหัวใจของการศึกษาทุกระดับและเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ (กรมวิชาการ, 2546, น. 188) ดังนั้น กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยจึงจัดกิจกรรมเน้นด้านทักษะการอ่าน ทั้ง 3 แบบ คือ อ่านได้ อ่านออก และอ่านเป็น เพื่อให้ผู้เรียนอ่านแล้ว สามารถจับใจความได้ สามารถวิเคราะห์ความได้ สรุปเรื่องราวได้เข้าใจต้องแท้ จึงจะถือได้ว่าเป็นการอ่านที่มีประสิทธิภาพ (บันลือ พฤกษ์วัน, 2532, น. 3-4) นอกจากนี้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยได้ให้ความสำคัญต่อทักษะการอ่าน การเขียน และคิดวิเคราะห์ การสอนคิดจึงเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่งในการจัดการศึกษาเพื่อให้ได้คุณภาพ เพราะสังคมไทยเข้าสู่ยุคสังคมข่าวสารซึ่งข้อมูลข่าวสารมีมากมายหลายรูปแบบ และเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา จึงจำเป็นต้องใช้ปัญญา ความคิดในการวิเคราะห์ สังเคราะห์ให้สามารถเลือกรับข้อมูลข่าวสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น การพัฒนาความสามารถในการคิดจึงมีความสำคัญเนื่องจากจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถคิดวิเคราะห์ เรื่องราวและเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องและเป็นเครื่องมือสำหรับการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องด้วยตนเอง (ทิสนา แจมมณี, 2545, น. 19)

การคิดเป็นทักษะที่สมองจัดกระทำกับข้อมูลโดยผ่านการไตร่ตรองใคร่ครวญและหาเหตุผลแล้วจึงถ่ายทอดมาสู่การปฏิบัติ การคิดสามารถแบ่งได้เป็น 2 ระดับ คือ 1) ทักษะการคิดพื้นฐาน ประกอบด้วย ทักษะการสื่อสาร ทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน และทักษะที่เป็นแกนหรือทักษะพื้นฐานทั่วไป เช่น ทักษะการสังเกต การจำแนก การตีความและการสรุปความ และ 2) ทักษะการคิดขั้นสูง เช่น ทักษะการสังเคราะห์ การจัดโครงสร้าง การพิสูจน์และการประยุกต์ ทักษะการคิดขั้นสูงประเภทหนึ่งที่มีความสำคัญและเป็นพื้นฐานของทักษะการคิดระดับอื่น ๆ คือ ทักษะการคิดวิเคราะห์ เพราะความสามารถในการคิดวิเคราะห์เป็นสมรรถภาพเบื้องต้นและเป็นความสามารถพื้นฐานที่จะเป็นอย่างยิ่งสำหรับผู้เรียน เพื่อที่จะพัฒนาความสามารถในการคิดประเภทอื่น ๆ รวมทั้งความสามารถในการคิดไตร่ตรอง คิดอย่างมีวิจารณญาณและคิดสร้างสรรค์ (จันทร์เพ็ญ เชื้อพานิช, 2544, น. 15 อ้างถึงใน สกฤตการ สังข์ทอง, 2548, น. 2) สอดคล้องกับแนวคิดของ (Bloom, 1996, อ้างถึงใน สุเทพ อ่วมเจริญ, 2547, น. 36) ที่ให้ความหมายของการคิดวิเคราะห์ว่าเป็นความสามารถในการแยกแยะเรื่องราวใด ๆ ออกเป็นส่วนย่อย ๆ ว่าสิ่งนั้นจะประกอบกันอยู่เช่นไร แต่ละอันคืออะไร มีความเกี่ยวข้องกันอย่างไร อันใดสำคัญมาก อันใดสำคัญน้อย ทั้งนี้การสอนทักษะการคิดพื้นฐานให้แก่ผู้เรียนตามเจตนารมณ์ของหลักสูตรนั้นสามารถทำได้หลายรูปแบบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ในกลุ่มสาระ

การเรียนรู้ต่าง ๆ ซึ่งภาษาไทยเป็นกลุ่มสาระหนึ่งที่เอื้อต่อการดำเนินการสอนทักษะการคิด เพราะภาษาไทยเป็นเครื่องมือในการสื่อสารเพื่อแสดงความคิด ความรู้สึกและความต้องการ การสอนภาษาไทยไม่ควรเน้นการอ่านออกเขียนได้เพียงอย่างเดียว แต่ควรเน้นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพและสอนภาษาเพื่อพัฒนากระบวนการคิด ความสำคัญของการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการคิดในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยนั้น กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความคิดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานไว้ในมาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 44)

นอกจากนี้ยังพบปัญหาจากการสอน พบว่าผู้เรียนมีปัญหาในด้านการคิดวิเคราะห์และจากการสอบถามครูผู้สอนในรายวิชาภาษาไทยและรายวิชาอื่นๆด้วยเช่นกัน พบว่าผู้เรียนไม่มีเทคนิคในด้านการคิดวิเคราะห์ ไม่มีกระบวนการคิดเป็นขั้นตอน ไม่มีการสังเคราะห์ การประเมินค่า และจากบริบทของโรงเรียนส่วนใหญ่เป็นผู้เรียนที่มีระดับความรู้ปานกลางและอ่อน และจากการสอนของครูผู้สอนที่ไม่ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสอน เน้นให้ผู้เรียนท่องจำ ไม่ได้ปลูกฝังให้มีกระบวนการคิดวิเคราะห์และแก้ปัญหา ผู้เรียนจึงขาดทักษะในการวางแผนการทำงานและไม่มีความอดทนที่จะขบคิดปัญหาเป็นเวลานาน ๆ จึงเป็นปัญหาใหญ่ในการจัดการเรียนการสอนในการคิดวิเคราะห์

ดังนั้น การคิดวิเคราะห์เป็นรากฐานสำคัญของการเรียนรู้และการดำเนินชีวิต การคิดวิเคราะห์เป็นรากฐานที่สำคัญของการคิดทั้งหมด บุคคลที่มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์จะมีความสามารถในด้านอื่นๆ เหนือกว่าบุคคลทั่วไป ทั้งด้านสติปัญญาและการดำเนินชีวิตเป็นทักษะที่ทุกคนสามารถพัฒนาได้ ซึ่งประกอบไปด้วยทักษะที่สำคัญ คือ การสังเกต การเปรียบเทียบ การคาดคะเน การประยุกต์ใช้ การประเมิน การจำแนกแยกแยะประเภท การจัดหมวดหมู่ การสันนิษฐาน การสรุปผลเชิงเหตุผล การศึกษาหลักการ การเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ ทักษะการคิดวิเคราะห์จึงเป็นทักษะการคิดระดับสูง (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, 2547, น. 69)

สาเหตุที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ สาเหตุหนึ่งก็คือ การขาดการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ประกอบการจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนยังยึดการสอนโดยครูเป็นผู้ให้ความรู้ แต่เพียงฝ่ายเดียว การสอนเน้นการบอกเล่า บรรยาย การท่องจำทำให้ความสำคัญกับนักเรียนน้อยมาก ไม่สนใจความต้องการของนักเรียนปฏิบัติกับนักเรียนทุกคนเหมือนกันหมด โดยไม่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลรวมทั้งขาดการส่งเสริมการทำงานเป็นกลุ่ม จึงทำให้วิชาภาษาไทย น่าเบื่อหน่าย ไม่สนุกสนาน ไม่ดึงดูดความสนใจของผู้เรียน โดยเฉพาะในเนื้อหาเกี่ยวกับประโยคสามัญหรือประโยคความเดียว ซึ่งเป็นเนื้อหาที่ยาก และต้องใช้เวลาในการทำ ความเข้าใจ ดังนั้น จึงกลายเป็นปัญหาสำคัญ ทำให้การจัดการเรียนการสอนของครูไม่สัมฤทธิ์ผล

การเรียนรู้ของนักเรียนไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์ และยังไม่ตอบสนองความมุ่งหมายตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 หมวด 4 ว่าด้วยแนวการจัดการศึกษามาตรา 22 คือ การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือผู้เรียนมีความสำคัญที่สุดกระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2542, น. 21-22)

ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนเรื่องการอ่านคิดวิเคราะห์ ซึ่งเป็นเนื้อหาที่ปรากฏอยู่ในมาตรฐานด้านผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มาตรฐานที่ 4 มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์อย่างมีวิจารณญาณ มีความคิดสร้างสรรค์ คิดไตร่ตรองและมีวิสัยทัศน์ ดังนั้นการเรียนการสอนที่น่าสนใจต้องเป็นการเรียนที่มุ่งเน้นตัวผู้เรียนเป็นหลัก และควรจัดให้มีการฝึกฝนเป็นกลุ่ม พร้อมทั้งมีสื่อที่น่าสนใจ ดังนั้น การเรียนการสอนเรื่องการอ่านเชิงวิเคราะห์ จึงควรใช้กระบวนการกลุ่มร่วมมือที่ใช้รูปแบบการสอนที่หลากหลายให้เหมาะสมกับเนื้อหา และเร้าความสนใจของผู้เรียนวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเป็นวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้กับผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็กๆ แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความรู้ความสามารถแตกต่างกันไป โดยที่แต่ละคนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงในการเรียนรู้และในความสำเร็จของกลุ่ม ทั้งโดยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การแบ่งปันทรัพยากรการเรียนรู้ รวมทั้งการให้กำลังใจแก่กันและกัน คนที่เรียนเก่งจะให้ความช่วยเหลือคนที่อ่อนกว่าสมาชิกในกลุ่มไม่เพียงแต่รับผิดชอบการเรียนของตนเท่านั้น หากแต่ต้องร่วมรับผิดชอบต่อการเรียนของสมาชิกทุกคนในกลุ่มด้วย เพราะความสำเร็จของแต่ละบุคคลหมายถึงความสำเร็จของกลุ่มด้วย (วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์, 2549, น. 51)

สภาพการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของโรงเรียน โกสุมวิทยาสรรค์อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม โดยภาพรวมยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร โดยเฉพาะชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 คือ นักเรียนมีปัญหาด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ อ่านแล้วไม่สามารถแยกแยะข้อคิดเห็นข้อเท็จจริงได้ และไม่สามารถแยกแยะประเด็นสำคัญได้ สาเหตุอาจเนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครู เน้นการถ่ายทอดเนื้อหาในห้องเรียน และท่องจำตำราเป็นสำคัญ รวมทั้งนักเรียนไม่มีโอกาสได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวนี้ว่าเป็นระบบ โดยเฉพาะการสอนอ่านเพื่อคิดวิเคราะห์ เพราะการอ่านเชิงวิเคราะห์เป็นกระบวนการในการค้นหาความหมายและความเข้าใจสัญลักษณ์ ทั้งที่เป็นตัวอักษรและสัญลักษณ์อื่น โดยการผสมผสานหลายทักษะเข้าด้วยกันเช่น ความรู้เรื่องคำ การวิเคราะห์ การตีความ ความรู้และประสบการณ์เดิมของผู้อ่านเพราะการสื่อสารของมนุษย์เป็นกระบวนการที่ต่อเนื่อง เมื่อรับสารมาต้องมีการคิดพิจารณา

ก่อนจะถ่ายทอดสู่ผู้อื่น ดังนั้นกระบวนการอ่านจะเกิดขึ้นอย่างสมบูรณ์เมื่อผู้อ่านสามารถเข้าใจความหมายของผู้เขียนและนำความหมายนั้นไปใช้ให้เกิดประโยชน์ (ลาวัวลย์ สังขพันธ์ และคณะ, 2549, น. 12-14)

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่าการที่จะพัฒนาความรู้ ความเข้าใจ ตลอดจนแนวทางในการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการคิด เป็นกุญแจสำคัญในการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถในการ และจากการที่ผู้ศึกษาได้ทำการสอนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม และได้ประเมินผลการอ่าน ทิศวิเคราะห์ของนักเรียน ปรากฏว่า นักเรียนส่วนใหญ่ในการอ่านเชิงวิเคราะห์ยังเป็นปัญหาคือ ไม่สามารถอ่านเชิงวิเคราะห์ได้อ่านแล้วไม่รู้เรื่อง อ่านแล้ว วิเคราะห์ แยกแยะรายละเอียดไม่ได้หาความสัมพันธ์เชิงเหตุผลไม่ได้ ซึ่งส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่าน ทิศวิเคราะห์อยู่ในเกณฑ์ที่ไม่น่าพึงพอใจ ซึ่งจากการประเมินผลคุณภาพการศึกษา ตามมาตรฐานที่ 4 นักเรียนมีผลการประเมินในระดับมาตรฐานได้เท่ากับ ร้อยละ 50 (เฉลี่ยว ดอนกวนเจ้า, 2558, น. 5) ซึ่งอยู่ในระดับพอใช้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการพัฒนาการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค JIGSAW ซึ่งเทคนิคการสอนนี้ เป็นกระบวนการสอนที่เน้นการจัดการเรียนรู้ให้นักเรียนมีส่วนร่วมมากที่สุด เพื่อจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถคิดวิเคราะห์เรื่องราวและเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องและเป็นเครื่องมือสำหรับการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องด้วยตนเอง

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.2.1 เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านเชิงวิเคราะห์โดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค JIGSAW กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80

1.2.2 เปรียบเทียบความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ หลังเรียน โดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค JIGSAW กับก่อนเรียน

1.2.3 ศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค JIGSAW เพื่อสร้างความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

1.2.4 ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค JIGSAW เพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

1.3 สมมุติฐานการวิจัย

นักเรียนมีความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์หลังเรียน โดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค JIGSAW สูงกว่าก่อนเรียน

1.4 ขอบเขตการวิจัย

1.4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.4.1.1 ประชากร

ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโกสุมพิทยาสรรค์ อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ปีการศึกษา 2558 จำนวน 4 ห้อง รวมทั้งสิ้น 121 คน

1.4.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/8 โรงเรียนโกสุมพิทยาสรรค์ อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 1 ห้อง รวม 38 คน ซึ่งได้รับการเลือกสุ่มแบบกลุ่ม (Clustes Random Samping) เหตุผลที่เลือกนักเรียนระดับชั้นนี้เพราะนักเรียนห้องนี้ประกอบด้วยนักเรียนที่เก่ง ปานกลาง และอ่อน เหมาะกับการใช้เทคนิค JIGSAW มาใช้ในการเรียนการสอน

1.4.2 ตัวแปรที่ศึกษา

1.4.2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่องการอ่านเชิงวิเคราะห์เทคนิค JIGSAW

1.4.2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์และความพึงพอใจ

1.4.3 เนื้อหา

เนื้อหาในการสอน เป็นเนื้อหาในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สาระการอ่าน เรื่องการอ่านเชิงวิเคราะห์ซึ่งประกอบด้วยแผน 6 แผน ดังนี้

แผนการสอนที่ 1	เรื่องการอ่านเชิงวิเคราะห์จากเพลง	เวลา 2 ชั่วโมง
แผนการสอนที่ 2	เรื่องการอ่านเชิงวิเคราะห์จากเรื่องสั้น	เวลา 2 ชั่วโมง
แผนการสอนที่ 3	เรื่องการอ่านเชิงวิเคราะห์จากนิทาน	เวลา 2 ชั่วโมง
แผนการสอนที่ 4	เรื่องการอ่านเชิงวิเคราะห์จากบทความ	เวลา 2 ชั่วโมง

แผนการสอนที่ 5 เรื่องการอ่านเชิงวิเคราะห์จากโฆษณา เวลา 2 ชั่วโมง
 แผนการสอนที่ 6 เรื่องการอ่านเชิงวิเคราะห์จากวรรณคดี เวลา 2 ชั่วโมง

1.4.4 สถานที่

โรงเรียนโกสุมพิทยาสรรค์ อำเภอโกสุมพิสัยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
 เขต 26

1.4.5 ระยะเวลา

ระยะเวลาในการดำเนินการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

“การอ่านเชิงวิเคราะห์” หมายถึง ความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนการอ่านเชิงวิเคราะห์เป็นทักษะ การอ่านในระดับที่สูงกว่าการอ่านทั่ว ๆ ไป มิใช่เป็นเพียงการอ่านเพื่อความรู้และความเพลิดเพลิน เท่านั้นแต่ยังต้องมีการวิเคราะห์สิ่งที่ผู้เขียนได้เขียนในด้านต่าง ๆ เพื่อนำไปสู่การสร้างความรู้ความคิดการตัดสินใจแก้ปัญหา และสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต

“การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค JIGSAW” เป็นการสอนที่อาศัยแนวความคิดต่อภาพ ผู้เสนอวิธีการนี้คนแรก คือ Aronson (1978, pp. 22-25) ต่อมา มีการปรับและเพิ่มเติมขั้นตอนให้มากขึ้น แต่วิธีการหลัก ยังคงเดิม การสอนแบบนี้ นักเรียนแต่ละคนจะ ได้ศึกษาเพียงส่วนหนึ่งหรือหัวข้อย่อยของเนื้อหาทั้งหมด โดยการศึกษาเรื่องนั้น ๆ จากเอกสารหรือกิจกรรมที่ครูจัดให้ ในตอนที่ศึกษาหัวข้อย่อยนั้น นักเรียนจะทำงานเป็นกลุ่มกับเพื่อนที่ได้รับมอบหมายให้ศึกษาหัวข้อย่อยเดียวกัน และเตรียมพร้อมที่จะกลับไปอธิบายหรือสอนเพื่อนสมาชิกในกลุ่มพื้นฐานของตนเอง

“ประสิทธิภาพ” หมายถึง ประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ใช้พิจารณาว่า กิจกรรมการพัฒนาความสามารถด้าน การอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) รูปแบบ JIGSAW มีประสิทธิภาพที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่กำหนดหรือไม่ โดยพิจารณาจากเกณฑ์ 80/80 ดังต่อไปนี้

80 ตัวแรก (E₁) หมายถึง ค่าเฉลี่ยของคะแนนที่นักเรียนทั้งหมดทำได้จากแบบทดสอบย่อย คิดเป็นร้อยละ 80 ขึ้นไป

80 ตัวหลัง (E₂) หมายถึง ค่าเฉลี่ยของคะแนนที่นักเรียนทั้งหมดทำได้จากแบบทดสอบหลังเรียน คิดเป็นร้อยละ 80 ขึ้นไป

“ดัชนีประสิทธิผล” หมายถึง คะแนนที่แสดงความก้าวหน้าในการเรียนของผู้เรียนที่เรียน โดยการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) เทคนิค JIGSAW โดยเปรียบเทียบคะแนนที่เพิ่มขึ้นจากคะแนนการทดสอบก่อนเรียนกับคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียน

“ความพึงพอใจ” หมายถึง ผลของการแสดงออกจากทัศนคติของนักเรียนรายบุคคล เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) เทคนิค JIGSAW ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งได้จากแบบประเมินความพึงพอใจที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้น

1.6 ประโยชน์ที่ได้รับ

1.6.1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีทักษะในการอ่านเชิงวิเคราะห์สูงขึ้นผ่านเกณฑ์ที่น่าพอใจ

1.6.2 ครูมีนวัตกรรมในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

1.6.3 เป็นสารสนเทศในการจัดการเรียนรู้ โดยการเรียนแบบร่วมมือ เทคนิค JIGSAW เพื่อพัฒนา การอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ทั้งภายในระบบการศึกษา และนอกระบบการจัดการศึกษา ที่นักเรียนเรียนรู้และศึกษาด้วยตนเอง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การพัฒนาความสามารถการอ่านคิดวิเคราะห์ โดยการเรียนแบบร่วมมือ เทคนิค Jigsaw ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
2. หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
3. หลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียน โกสุมพิทยาสรรค์
4. ความหมายของการอ่าน
5. การอ่านเชิงวิเคราะห์
6. การเรียนรู้แบบร่วมมือ รูปแบบ JIGSAW
7. แผนการจัดการเรียนรู้
8. ประสิทธิภาพและค่าดัชนีประสิทธิผล
9. ความพึงพอใจ
10. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
11. กรอบแนวคิดการวิจัย

2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

2.1.1 หลักการ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหลักการที่สำคัญ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 4) ดังนี้

2.1.1.1 เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติมีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรมบนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล

2.1.1.2 เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาคและมีคุณภาพ

2.1.1.3 เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น

2.1.1.4 เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลา และการจัดการเรียนรู้

2.1.1.5 เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

2.1.1.6 เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกกระบบ และตามอัธยาศัย ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์

2.1.2 จุดมุ่งหมาย หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุขมีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดมุ่งหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียน เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 5) ดังนี้

2.1.2.1 มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

2.1.2.2 มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต

2.1.2.3 มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย

2.1.2.4 มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

2.1.2.5 มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

2.1.3 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 6-7) ดังนี้

2.1.3.1 ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเอง เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม

รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูล ข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพโดย คำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

2.1.3.2 ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิด สังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การ สร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

2.1.3.3 ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและ อุปสรรค ต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูล สารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดย คำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

2.1.3.4 ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำ กระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่าง ต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่าง บุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการ เปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผล กระทบต่อตนเองและผู้อื่น

2.1.3.5 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือก และใช้ เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ใน ด้านการเรียนรู้ การสื่อสารการทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมี คุณธรรม

2.1.4 คุณลักษณะอันพึงประสงค์ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 7) ดังนี้

2.1.4.1 รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์

2.1.4.2 ซื่อสัตย์สุจริต

2.1.4.3 มีวินัย

2.1.4.4 ใฝ่เรียนรู้

2.1.4.5 อยู่อย่างพอเพียง

2.1.4.6 มุ่งมั่นในการทำงาน

2.1.4.7 รักความเป็นไทย

2.1.4.8 มีจิตสาธารณะ

นอกจากนี้ สถานศึกษาสามารถกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพิ่มเติมให้สอดคล้องตามบริบทและจุดเน้นของตนเอง

2.1.5 โครงสร้าง หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

เพื่อให้การจัดการศึกษาเป็นไปตามหลักการ จุดมุ่งหมาย สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ให้สถานศึกษาและผู้เกี่ยวข้องมีแนวปฏิบัติในการจัดหลักสูตรสถานศึกษาจึงได้กำหนดโครงสร้างของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 21-22) ดังนี้

2.1.5.1 ระดับการศึกษา

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน จัดระดับการศึกษาเป็น 3 ระดับ ดังนี้

1) ระดับประถมศึกษา (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6)

การศึกษาระดับนี้เป็นช่วงแรกของการศึกษาภาคบังคับ มุ่งเน้นทักษะพื้นฐานด้านการอ่าน การเขียน การคิดคำนวณ ทักษะการคิดพื้นฐานการติดต่อสื่อสาร กระบวนการเรียนรู้ทางสังคม และพื้นฐานความเป็นมนุษย์ การพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างสมบูรณ์และสมดุลทั้งในด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม และวัฒนธรรม โดยเน้นจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ

2) ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3)

เป็นช่วงสุดท้ายของการศึกษาภาคบังคับ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้สำรวจความถนัดและความสนใจของตนเอง ส่งเสริมการพัฒนาบุคลิกภาพส่วนตน มีทักษะในการคิด วิเคราะห์ ตัดสินใจ และคิดแก้ปัญหา มีทักษะในการดำเนินชีวิต มีทักษะการใช้เทคโนโลยี เพื่อเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ มีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความสมดุลทั้งด้านความรู้ ความคิด ความดีงาม และมีความภูมิใจในความเป็นไทย ตลอดจนใช้เป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพหรือการศึกษาต่อ

3) ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6)

การศึกษาระดับนี้เน้นการเพิ่มพูนความรู้และทักษะเฉพาะด้าน สนองตอบความสามารถ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียนแต่ละคนทั้งด้านวิชาการและวิชาชีพ มีทักษะในการใช้วิทยาการและเทคโนโลยี ทักษะกระบวนการคิดขั้นสูง สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ มุ่งพัฒนาตนและประเทศตามบทบาทของตน สามารถเป็นผู้นำ และผู้ให้บริการชุมชนในด้านต่าง ๆ

2.1.5.2 สารระการเรียนรู้

การพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความสมดุล ต้องคำนึงถึงหลักพัฒนาการทางสมองและพหุปัญญา หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงกำหนดให้ผู้เรียนเรียนรู้ 8 กลุ่มสารระการเรียนรู้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 11-20) ดังนี้

- 1) ภาษาไทย
- 2) คณิตศาสตร์
- 3) วิทยาศาสตร์
- 4) สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
- 5) สุขศึกษาและพลศึกษา
- 6) ศิลปะ
- 7) การงานอาชีพและเทคโนโลยี
- 8) ภาษาต่างประเทศ

ในแต่ละกลุ่มสารระการเรียนรู้ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำคัญของการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน มาตรฐานการเรียนรู้ระบุสิ่งที่ผู้เรียนพึงรู้ ปฏิบัติได้ มีคุณธรรมจริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน นอกจากนี้มาตรฐานการเรียนรู้ยังเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนพัฒนาการศึกษาทั้งระบบ เพราะมาตรฐานการเรียนรู้จะสะท้อนให้ทราบว่าต้องการอะไร จะสอนอย่างไร และประเมินอย่างไร รวมทั้งเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบเพื่อประกันคุณภาพการศึกษาโดยใช้ระบบการประเมินคุณภาพภายในและการประเมินคุณภาพภายนอก ซึ่งรวมถึงการทดสอบระดับเขตพื้นที่การศึกษา และการทดสอบระดับชาติ ระบบการตรวจสอบเพื่อประกันคุณภาพดังกล่าวเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยสะท้อนภาพการจัดการศึกษาว่าสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามที่มาตรฐานการเรียนรู้กำหนดเพียงใด

2.1.5.3 กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน มุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองตามศักยภาพ พัฒนาอย่างรอบด้านเพื่อความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม เสริมสร้างให้เป็นผู้มีศีลธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัย ปลูกฝังและสร้างจิตสำนึกของการทำประโยชน์เพื่อสังคม สามารถจัดการตนเองได้ และอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน แบ่งเป็น 3 ลักษณะ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 20) ดังนี้

- 1) กิจกรรมแนะแนว

เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้รู้จักตนเอง รู้รักษ์สิ่งแวดล้อม สามารถคิด ตัดสินใจ คิดแก้ปัญหา กำหนดเป้าหมาย วางแผนชีวิตทั้งด้านการเรียน และอาชีพ

สามารถปรับตัวได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ยังช่วยให้ครูรู้จักและเข้าใจผู้เรียน ทั้งยังเป็นกิจกรรมที่ช่วยเหลือและให้คำปรึกษาแก่ผู้ปกครองในการมีส่วนร่วมพัฒนาผู้เรียน

2) กิจกรรมนักเรียน

เป็นกิจกรรมที่มุ่งพัฒนาความมีระเบียบวินัย ความเป็นผู้นำผู้ตามที่ดี ความสำเร็จในการทำงานร่วมกัน การรู้จักแก้ปัญหา การตัดสินใจที่เหมาะสม ความมีเหตุผล การช่วยเหลือแบ่งปันกันเอื้ออาทร และสมานฉันท์ โดยจัดให้สอดคล้องกับความสามารถ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียนให้ได้ปฏิบัติด้วยตนเองในทุกชั้นตอน ได้แก่ การศึกษาวิเคราะห์วางแผน ปฏิบัติตามแผน ประเมินและปรับปรุงการทำงาน เน้นการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ตามความเหมาะสมและสอดคล้องกับบุคลิกภาวะของผู้เรียน บริบทของสถานศึกษาและท้องถิ่น กิจกรรมนักเรียนประกอบด้วย

2.1) กิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี ยุวอาสาสมัคร ผู้นำเพื่อประโยชน์ และ นักศึกษาวิชาทหาร

2.2) กิจกรรมชุมนุม ชมรม

3) กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์

เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม ชุมชน และท้องถิ่นตามความสนใจในลักษณะอาสาสมัคร เพื่อแสดงถึงความรับผิดชอบ ความดีงาม ความเสียสละต่อสังคมมีจิตสาธารณะ เช่น กิจกรรมอาสาพัฒนาต่าง ๆ กิจกรรมสร้างสรรค์สังคม

2.1.5.4 เวลาเรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กำหนดกรอบโครงสร้างเวลาเรียนขั้นต่ำสำหรับกลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่ม และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ซึ่งสถานศึกษาสามารถเพิ่มเติมได้ตามความพร้อมและจุดเน้น โดยสามารถปรับให้เหมาะสมตามบริบทของสถานศึกษาและสภาพของผู้เรียน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 22) ดังนี้

1) ระดับชั้นประถมศึกษา (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6) ให้จัดเวลาเรียนเป็นรายปี โดยมีเวลาเรียนวันละ ไม่เกิน 5 ชั่วโมง มีเวลาเรียนไม่เกิน 1,000 ชั่วโมง/ปี

2) ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3) ให้จัดเวลาเรียนเป็นรายภาค มีเวลาเรียนวันละไม่เกิน 6 ชั่วโมง คำนวณน้ำหนักของรายวิชาที่เรียนเป็นหน่วยกิต ใช้เกณฑ์ 40 ชั่วโมงต่อภาคเรียนมีค่าน้ำหนักวิชา เท่ากับ 1 หน่วยกิต (น.ก.) มีเวลาเรียนไม่เกิน 1,200 ชั่วโมง/ปี

3) ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6) ให้จัดเวลาเรียนเป็นรายภาค มีเวลาเรียน วันละไม่น้อยกว่า 6 ชั่วโมง คำนวณน้ำหนักของรายวิชาที่เรียนเป็น

หน่วยกิต ใช้เกณฑ์ 40 ชั่วโมงต่อภาคเรียน มีค่าน่าหนักวิชา เท่ากับ 1 หน่วยกิต (นก.) มีเวลาเรียนรวม 3 ปี ไม่น้อยกว่า 3,600 ชั่วโมง

2.2 หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย พุทธศักราช 2551 ผู้ศึกษาได้สรุปและนำเสนอ ดังต่อไปนี้

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร เพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรม การงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนากระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็น สื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควร แก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 1)

เรียนรู้อะไรในภาษาไทย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 1-2)

1. การอ่าน การอ่านออกเสียงคำ ประโยค การอ่านบทร้อยแก้ว คำประพันธ์ชนิดต่าง ๆ การอ่านในใจเพื่อสร้างความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่าน เพื่อนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน
2. การเขียน การเขียนสะกดตามอักษรวิธี การเขียนสื่อสาร โดยใช้ถ้อยคำและรูปแบบ ต่างๆ ของการเขียน ซึ่งรวมถึงการเขียนเรียงความ ย่อความ รายงานชนิดต่างๆ การเขียนตามจินตนาการ วิเคราะห์วิจารณ์ และเขียนเชิงสร้างสรรค์
3. การฟัง การดู และการพูด การฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ การพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก พูดลำดับเรื่องราวต่างๆ อย่างเป็นเหตุเป็นผล การพูดในโอกาสต่าง ๆ ทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการ และการพูดเพื่อโน้มน้าวใจ
4. หลักการใช้ภาษาไทย ธรรมชาติและกฎเกณฑ์ของภาษาไทย การใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับ โอกาสและบุคคล การแต่งบทประพันธ์ประเภทต่าง ๆ และอิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทย

5. วรรณคดีและวรรณกรรม วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อศึกษาข้อมูล แนวความคิด คุณค่าของงานประพันธ์ และความเพลิดเพลิน การเรียนรู้และทำความเข้าใจบทเห่ บทร้องเล่นของเด็ก เพลงพื้นบ้านที่เป็นภูมิปัญญาที่มีคุณค่าของไทย ซึ่งได้ถ่ายทอดความรู้สึกรักคิด ค่านิยม ขนบธรรมเนียม ประเพณี เรื่องราวของสังคมในอดีต และความงดงามของภาษา เพื่อให้เกิด ความซาบซึ้งและภูมิใจในบรรพบุรุษที่ได้สั่งสมสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน

คุณภาพผู้เรียน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 3-7)

1. จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

1.1 อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ เรื่องสั้นๆ และบทร้อยกรองง่ายๆ ได้ ถูกต้องคล่องแคล่ว เข้าใจความหมายของคำและข้อความที่อ่าน ตั้งคำถามเชิงเหตุผล ลำดับ เหตุการณ์ คาคะเนเหตุการณ์ สรุปความรู้ข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน ปฏิบัติตามคำสั่ง คำอธิบายจากเรื่อง ที่อ่านได้เข้าใจความหมายของข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่ และแผนภูมิ อ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอ และมีมารยาทในการอ่าน

1.2 มีทักษะในการคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด เขียนบรรยาย บันทึกประจำวัน เขียนจดหมายลาครู เขียนเรื่องเกี่ยวกับประสบการณ์ เขียนเรื่องตามจินตนาการและมี มารยาทในการเขียน

1.3 เล่ารายละเอียดและบอกสาระสำคัญ ตั้งคำถาม ตอบคำถาม รวมทั้งพูดแสดง ความคิด ความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู พูดสื่อสารเล่าประสบการณ์และพูดแนะนำ หรือพูดเชิญชวนให้ผู้อื่นปฏิบัติตาม และมีมารยาทในการฟัง ดู และพูด

1.4 สะกดคำและเข้าใจความหมายของคำ ความแตกต่างของคำและพยางค์ หน้าที่ ของคำในประโยค มีทักษะการใช้พจนานุกรมในการค้นหาความหมายของคำ แต่งประโยคง่ายๆ แต่งคำคล้องจอง แต่งคำขวัญ และเลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับ กาลเทศะ

1.5 เข้าใจและสามารถสรุปข้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อ นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน แสดงความคิดเห็นจากวรรณคดีที่อ่าน รู้จักเพลงพื้นบ้าน เพลงกล่อมเด็ก ซึ่งเป็นวัฒนธรรมของท้องถิ่น ร้องบทร้องเล่นสำหรับเด็กในท้องถิ่น ท่องจำบทอาขยานและบทร้อย กรองที่มีคุณค่าตามความสนใจได้

2. จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2.1 อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้ถูกต้อง อธิบายความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัยของคำ ประโยค ข้อความ ส่วนวนโวหาร จากเรื่อง ที่อ่านเข้าใจคำแนะนำ คำอธิบายในคู่มือต่างๆ แยกแยะข้อคิดเห็นและข้อเท็จจริง รวมทั้งจับใจความ

สำคัญของเรื่องที่อ่านและนำความรู้ ความคิดจากเรื่องที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต ได้มีมารยาทและมีนิสัยรักการอ่าน และเห็นคุณค่าสิ่งที่อ่าน

2.2 มีทักษะในการคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด เขียนสะกดคำ แต่งประโยคและเขียนข้อความ ตลอดจนเขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำชัดเจนเหมาะสม ใช้แผนภาพ โครงเรื่องและแผนภาพความคิด เพื่อพัฒนางานเขียน เขียนเรียงความ ย่อความ จดหมายส่วนตัว กรอกแบบรายการต่างๆ เขียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น เขียนเรื่องตามจินตนาการอย่างสร้างสรรค์ และมีมารยาทในการเขียน

2.3 พูดย่อแสดงความรู้ ความคิดเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู เล่าเรื่องย่อหรือสรุปจาก เรื่องที่ฟังและดูตั้งคำถาม ตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังและดู รวมทั้งประเมินความน่าเชื่อถือจากการฟัง และดูโฆษณาอย่างมีเหตุผล พูดย่อตามลำดับขั้นตอนเรื่องต่างๆ อย่างชัดเจน พูดย่อรายงานหรือประเด็น ค้นคว้าจากการฟัง การดู การสนทนา และพุดโน้มน้าวได้อย่างมีเหตุผล รวมทั้งมีมารยาทในการดู และพุด

2.4 สะกดคำและเข้าใจความหมายของคำ สำนวน คำพังเพยและสุภาษิต รู้และ เข้าใจชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค ชนิดของประโยค และคำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย ใช้ คำราชาศัพท์และคำสุภาพได้อย่างเหมาะสม แต่งประโยค แต่งบทร้อยกรองประเภทกลอนสี่ กลอน สุภาพ และกาพย์ยานี 11

2.5 เข้าใจและเห็นคุณค่าวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน เล่านิทานพื้นบ้าน ร้อง เพลงพื้นบ้านของท้องถิ่น นำข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง และท่องจำบท อาขยานตามที่กำหนดได้

3. จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

3.1 อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้ถูกต้อง เข้าใจ ความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัย จับใจความสำคัญและรายละเอียดของสิ่งที่อ่าน แสดงความคิดเห็น และข้อโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และเขียนกรอบแนวคิด ฟังความคิด ย่อความ เขียนรายงานจากสิ่งที่อ่านได้ วิเคราะห์ วิวิจารณ์ อย่างมีเหตุผล ลำดับความอย่างมีขั้นตอนและความเป็นไปได้ของเรื่องที่อ่าน รวมทั้งประเมินความถูกต้องของข้อมูลที่ใช้สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน

3.2 เขียนสื่อสารด้วยลายมือที่อ่านง่ายชัดเจน ใช้ถ้อยคำได้ถูกต้องเหมาะสมตาม ระดับภาษา เขียนคำขวัญ คำคม คำอวยพรในโอกาสต่างๆ โฆษณา คติพจน์ สุนทรพจน์ ชีวประวัติ อัตชีวประวัติ และประสบการณ์ต่างๆ เขียนย่อความ จดหมายกิจธุระ แบบกรอกสมัครงาน เขียน วิเคราะห์ วิวิจารณ์ และแสดงความรู้ ความคิดหรือโต้แย้งอย่างมีเหตุผล ตลอดจนเขียนรายงาน การศึกษาค้นคว้าและเขียนโครงงาน

3.3 พุดแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์ วิจาร์ณ ประเมินสิ่งที่ได้จากการฟังและดู นำข้อคิดไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน พุดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบ มีศิลปะในการพูด พุดในโอกาสต่างๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ และพุดโน้มน้าวอย่างมีเหตุผลน่าเชื่อถือ รวมทั้งมีมารยาทในการฟัง ดู และพุด

3.4 เข้าใจและใช้คำราชาศัพท์ คำบาลีสันสกฤต คำภาษาต่างประเทศอื่นๆ คำทับศัพท์ และศัพท์บัญญัติในภาษาไทย วิเคราะห์ความแตกต่างในภาษาพูด ภาษาเขียน โครงสร้างของประโยครวม ประโยคซ้อน ลักษณะภาษาที่เป็นทางการ กึ่งทางการและไม่เป็นทางการ และแต่งบทร้อยกรองประเภทกลอนสุภาพ กาพย์ และโคลงสี่สุภาพ

3.5 สรุปเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน วิเคราะห์ตัวละครสำคัญ วิถีชีวิตไทย และคุณค่าที่ได้รับจากวรรณคดีวรรณกรรมและบทอาขยาน พร้อมทั้งสรุปความรู้ข้อคิดเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

4. จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

4.1 อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้ถูกต้องและเข้าใจดี ความ แปลความ และขยายความเรื่องที่อ่านได้ วิเคราะห์วิจารณ์เรื่องที่อ่าน แสดงความคิดเห็นโต้แย้งและเสนอความคิดใหม่จากการอ่านอย่างมีเหตุผล คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน เขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึกย่อความ และเขียนรายงานจากสิ่งที่อ่าน สังเคราะห์ ประเมินค่าและนำความรู้ความคิดจากการอ่านมาพัฒนาตน พัฒนาการเรียน และพัฒนาความรู้ทางอาชีพ และนำความรู้ความคิดไปประยุกต์ใช้แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต มีมารยาทและมีนิสัยรักการอ่าน

4.2 เขียนสื่อสารในรูปแบบต่างๆ โดยใช้ภาษาได้ถูกต้องตรงตามวัตถุประสงค์ ย่อความจากสื่อที่มีรูปแบบและเนื้อหาที่หลากหลาย เรียงความแสดงแนวคิดเชิงสร้างสรรค์โดยใช้โวหารต่างๆ เขียนบันทึก รายงานการศึกษาค้นคว้าตามหลักการเขียนทางวิชาการ ใช้ข้อมูลสารสนเทศในการอ้างอิง ผลงานงานของตนเองในรูปแบบต่างๆ ทั้งสารคดีและบันเทิงคดี รวมทั้งประเมินงานเขียนของผู้อื่น และนำมาพัฒนางานเขียนของตนเอง

4.3 ตั้งคำถามและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู มีวิจารณ์ญาณในการเลือกเรื่องที่ฟังและดู วิเคราะห์วัตถุประสงค์ แนวคิด การใช้ภาษา ความน่าเชื่อถือของเรื่องที่ฟังและดู ประเมินสิ่งที่ฟังและดูแล้วนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต มีทักษะการพุดในโอกาสต่างๆ ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการโดยใช้ภาษาที่ถูกต้อง พุดแสดงทรรศนะโต้แย้ง โน้มน้าว และเสนอแนวคิดใหม่อย่างมีเหตุผล รวมทั้งมีมารยาทในการฟัง ดู และพุด

4.4 เข้าใจธรรมชาติของภาษา อิทธิพลของภาษา และลักษณะของภาษาไทย ใช้คำและกลุ่มคำ สร้างประโยคได้ตรงตามวัตถุประสงค์ แต่งคำประพันธ์ประเภท กาพย์ โคลง ร่ายและ

ฉันท์ ใช้ภาษาได้เหมาะสมกับกาลเทศะและใช้คำราชาศัพท์และคำสุภาพได้อย่างถูกต้อง วิเคราะห์หลักการ สร้างคำในภาษาไทย อิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทยและภาษาถิ่น วิเคราะห์และประเมินการใช้ภาษาจากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์

4.5 วิเคราะห์วิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมตามหลักการวิจารณ์วรรณคดีเบื้องต้น รู้และเข้าใจลักษณะเด่นของวรรณคดี ภูมิปัญญาทางภาษาและวรรณกรรมพื้นบ้าน เชื่อมโยงกับการเรียนรู้ ทางประวัติศาสตร์และวิถีไทย ประเมินคุณค่าด้านวรรณศิลป์ และนำข้อคิดจากวรรณคดีและวรรณกรรมไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

5. มาตรฐานการการเรียนรู้ภาษาไทย

ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดมาตรฐานการศึกษาในกลุ่มสาระภาษาไทย สามารถสรุปได้ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 7-59)

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิวิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงหลักสูตร

ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

สาระที่ 1 การอ่าน

ตารางที่ 2.1

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.4-ม.6	<ol style="list-style-type: none"> 1. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว และบทร้อยกรองได้อย่างถูกต้อง ไพเราะ และเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน 2. ตีความ แปลความ และขยายความเรื่องที่อ่าน 3. วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่อ่านในทุก ๆ ด้านอย่างมีเหตุผล 4. คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน และประเมินค่าเพื่อนำความรู้ ความคิดไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต 5. วิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความคิดเห็นโต้แย้งกับเรื่องที่อ่าน และเสนอความคิดเห็นใหม่อย่างมีเหตุผล 6. ตอบคำถามจากการอ่านประเภทต่าง ๆ ภายในเวลาที่กำหนด 7. อ่านเรื่องต่างๆ แล้วเขียนกรอบแนวคิดผังความคิด บันทึกย่อความ และรายงาน 8. สังเคราะห์ความรู้จากการอ่าน สื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์และแหล่งเรียนรู้ต่างๆ มาพัฒนาตน พัฒนาการเรียน และพัฒนาความรู้ทางอาชีพ 9. มีมารยาทในการอ่าน 	<ol style="list-style-type: none"> 1. การอ่านออกเสียง ประกอบด้วย <ol style="list-style-type: none"> 1.1 บทร้อยแก้วประเภทต่าง ๆ เช่น บทกวี นวนิยาย และความเรียง 1.2 บทร้อยกรอง เช่น โคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน ร่าย และลิลิต 2. การอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ เช่น <ol style="list-style-type: none"> 2.1 ข่าวสารจากสื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ในชุมชน 2.2 บทกวี 2.3 นิทาน 2.4 เรื่องสั้น 2.5 นวนิยาย 2.6 วรรณกรรมพื้นบ้าน 2.7 วรรณคดีในบทเรียน 2.8 บทโฆษณา 2.9 สารคดี 2.10 บันทึกคดี 2.11 ปาฐกถา 2.12 พระบรมราโชวาท 2.13 เทศนา 2.14 คำบรรยาย 2.15 คำสอน 2.16 บทร้อยกรองร่วมสมัย 2.17 บทเพลง 2.18 บทอาเศียรวาท 2.19 คำขวัญ 3. มารยาทในการอ่าน

หมายเหตุ. ปรับปรุงจาก ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง (น. 7-59), โดย กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, กรุงเทพฯ: สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา.

2.3 หลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยโรงเรียนโกสุมพิทยาสรรค์

หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยโรงเรียนโกสุมพิทยาสรรค์ ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2556 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้ชี้แจงรายละเอียดในการจัดทำหลักสูตรของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยโรงเรียนโกสุมพิทยาสรรค์ ไว้ดังนี้ (โรงเรียนโกสุมพิทยาสรรค์, 2556, น. 1)

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรม การงาน และดำรงชีวิต ร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนาระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็น สื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควร แก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

2.3.1 วิสัยทัศน์

หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยโรงเรียนโกสุมพิทยาสรรค์ ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2556 มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยบูรณาการการเรียนรู้กับ ภูมิปัญญาท้องถิ่น วัฒนธรรม ประเพณี และแหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น สามารถนำเทคโนโลยีสื่อสาร สานเทศที่ทันสมัยมาประยุกต์ใช้ในการเรียนรู้ มีความภูมิใจในความเป็นไทย และสามารถ ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องเหมาะสมตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง รองรับ การเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ภายในปี 2558 (โรงเรียนโกสุมพิทยาสรรค์, 2556, น. 1)

2.3.2 หลักการ

หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยโรงเรียนโกสุมพิทยาสรรค์ ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2556 มีหลักการที่สำคัญ ดังนี้ (โรงเรียนโกสุมพิทยาสรรค์, 2556, น. 1-2)

2.3.2.1 เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและ มาตรฐานการเรียนรู้ เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และ คุณธรรมบนพื้นฐาน 8 ประการตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มีความเป็นไทยควบคู่กับความ เป็นสากล

2.3.2.2 เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่นักเรียนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาเรียนรู้อย่างเสมอภาค และมีคุณภาพตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง รองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

2.3.2.3 เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น

2.3.2.4 เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลา และการจัดการเรียนรู้

2.3.2.5 เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

2.3.2.6 เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อพัฒนาตนเองอย่างมีความสุข ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง รองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

2.3.3 จุดหมาย

หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยโรงเรียนโกสุมพิทยาสรรค์ ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2556 มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียน เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้ (โรงเรียนโกสุมพิทยาสรรค์, 2556, น. 2)

2.3.3.1 มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

2.3.3.2 มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิตตามวิถีแบบไทยและสากลตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

2.3.3.3 มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย รักการออกกำลังกาย มีความรู้เรื่องเพศศึกษา มีทักษะชีวิตในการปฏิบัติตนให้ปลอดภัย

2.3.3.4 มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลกยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

2.3.3.5 มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย เชื่อมโยงกับวัฒนธรรมอาเซียน การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม ภูมิปัญญาท้องถิ่น มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุขตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

2.3.4 พันธกิจ

2.3.4.1 มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร

2.3.4.2 ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีจิตสำนึกรักษ์บ้านเกิด โดยบูรณาการการเรียนภาษาไทยกับวัฒนธรรม

2.3.4.3 ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรม ประเพณีอาเซียน

2.3.4.4 ส่งเสริมให้ผู้เรียนนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการเรียนรู้ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงปลูกฝังผู้เรียนให้มีนิสัยใฝ่เรียนรู้ และภูมิใจในความเป็นไทย (โรงเรียนโกสุมวิทยาสรรค์, 2556, น. 2-3)

2.3.5 เป้าประสงค์

2.3.5.1 ผู้เรียนมีความรู้ความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร

2.3.5.2 ผู้เรียนมีจิตสำนึกรักษ์บ้านเกิด โดยบูรณาการการเรียนภาษาไทยกับวัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรม ประเพณีอาเซียน

2.3.5.3 ผู้เรียนสามารถนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการเรียนรู้ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

2.3.5.4 ผู้เรียนมีนิสัยใฝ่เรียนรู้ และภูมิใจในความเป็นไทย (โรงเรียนโกสุมวิทยาสรรค์, 2556, น. 3)

2.3.6 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ในการพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนโกสุมวิทยาสรรค์ ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2556 มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (โรงเรียนโกสุมวิทยาสรรค์, 2556, น. 3-4) ดังนี้

2.3.6.1 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนโกสุมวิทยาสรรค์ ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2556 มุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ (โรงเรียนโกสุมวิทยาสรรค์, 2556, น. 3-4) ดังนี้

1) ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเอง เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ เลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสาร

ด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเอง ครอบครัว และสังคม

2) ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิด อย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว และสังคม ได้อย่างเหมาะสม

3) ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรม และข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในโรงเรียน ท้องถิ่น และสังคมอาเซียน แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาทางเพศ มีการตัดสินใจที่ระมัดระวัง รอบคอบมีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง ครอบครัว สังคม และสิ่งแวดล้อม

4) ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในครอบครัว ในสังคม ด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมไทย สังคมโลกและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5) ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือก และใช้ เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาตนเอง ครอบครัว และสังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การประกอบอาชีพ การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม

2.3.6.2 คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยโรงเรียนโกสุมพิทยาสรรค์ ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2556 มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม ได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก (โรงเรียนโกสุมพิทยาสรรค์, 2556, น. 4) ดังนี้

- 1) รักษาดี ศาสน์ กษัตริย์
- 2) ซื่อสัตย์สุจริตและกตัญญู
- 3) มีวินัยและรับผิดชอบ

- 4) ใฝ่เรียนรู้ มีเหตุผล และใช้ความรู้อย่างรอบคอบ ระมัดระวัง
- 5) อยู่อย่างพอเพียง มีนิสัย และรู้จักเก็บออม
- 6) มุ่งมั่นในการทำงาน อดทน และมีความเพียร
- 7) รักความเป็นไทยและร่วมสืบสานภูมิปัญญาท้องถิ่น
- 8) มีจิตสาธารณะและเอื้ออาทรต่อผู้อื่น

ตารางที่ 2.2

โครงสร้างหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (สายทั่วไป)

ภาคเรียนที่ 1		หน่วยกิต/ ชั่วโมง	ภาคเรียนที่ 2	หน่วยกิต/ ชั่วโมง	
รายวิชาพื้นฐาน		7(280)	รายวิชาพื้นฐาน	7.5(300)	
ท					
32101	ภาษาไทย 3	1 (40)	ท32102	ภาษาไทย 4	1 (40)
ค32101	คณิตศาสตร์ 3	1 (40)	ค32102	คณิตศาสตร์ 4	1 (40)
ว32101	ฟิสิกส์พื้นฐาน	2 (80)	ว32102	โลกดาราศาสตร์และอวกาศ	1 (40)
ส32101	สังคมศึกษา 3	1 (40)	ส32102	สังคมศึกษา 4	1 (40)
			ส32103	ประวัติศาสตร์ 3	0.5 (20)
พ32101	สุขศึกษา 3	0.5 (20)	พ32102	สุขศึกษา 4	0.5 (20)
ศ32101	ศิลปะ 3	0.5 (20)	ศ32102	ศิลปะ 4	0.5 (20)
				การทำงานอาชีพและเทคโนโลยี	
			ง32101	2	1 (40)
อ32101	ภาษาอังกฤษ 3	1 (40)	อ32102	ภาษาอังกฤษ 4	1 (40)
รายวิชาเพิ่มเติม		7(280)	รายวิชาเพิ่มเติม	6.5(260)	
การอ่านและพิจารณา					
ท30203	วรรณกรรม	1 (40)			
ค32201	คณิตศาสตร์เพิ่มเติม 3	1 (40)	ค32202	คณิตศาสตร์เพิ่มเติม 4	1 (40)
ส30203	เหตุการณ์ปัจจุบัน	1 (40)	ส30204	การปกครองของไทยปัจจุบัน	1 (40)
พ30203	วอลเลย์บอล	0.5 (20)	พ30205	ตะกร้อ	0.5 (20)
			พ30209	เพศศึกษา 2	0.5 (20)

(ต่อ)

ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

ภาคเรียนที่ 1	หน่วยกิต/ ชั่วโมง	ภาคเรียนที่ 2	หน่วยกิต/ ชั่วโมง
รายวิชาพื้นฐาน	7(280)	รายวิชาพื้นฐาน	7.5(300)
ศ30202 จิตรกรรมไทย	1 (40)		
ง30202 สารสนเทศ 1	1 (40)	ง30203 สารสนเทศ 2	1 (40)
ง30222 การถนอมอาหาร	1 (40)	ง30262 การซ่อมบำรุงเครื่องไฟฟ้า	1 (40)
		ง30223 การร้อยมาลัย	1 (40)
อ32202 ภาษาอังกฤษฟัง-พูด 1	0.5 (20)	อ32204 ภาษาอังกฤษฟัง-พูด 2	0.5 (20)
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	60	กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	60
* กิจกรรมแนะแนว	30	* กิจกรรมแนะแนว	30
* กิจกรรมนักเรียน		* กิจกรรมนักเรียน	
- ชุมนุม	20	- ชุมนุม	20
* กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์	10	* กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์	10
รวมเวลาเรียน	620	รวมเวลาเรียน	620

หมายเหตุ. ปรับปรุงจาก หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนโกสุมพิทยาสรรค์ ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2556 (น. 4), โดย โรงเรียนโกสุมพิทยาสรรค์, 2556, มหาสารคาม: โรงเรียนโกสุมพิทยาสรรค์.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ 2.3

โครงสร้างหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (สายวิทย์-คณิต)

ภาคเรียนที่ 1	หน่วยกิต/ ชั่วโมง	ภาคเรียนที่ 2	หน่วยกิต/ ชั่วโมง
รายวิชาพื้นฐาน	5(200)	รายวิชาพื้นฐาน	7.5(300)
ท32101 ภาษาไทย 3	1 (40)	ท32102 ภาษาไทย 4	1 (40)
ค32101 คณิตศาสตร์ 3	1 (40)	ค32102 คณิตศาสตร์ 4	1 (40)
		ว32102 โลกดาราศาสตร์และอวกาศ	1 (40)
ส32101 สังคมศึกษา 3	1 (40)	ส32102 สังคมศึกษา 4	1 (40)
		ส32103 ประวัติศาสตร์ 3	0.5 (20)
พ32101 สุขศึกษา 3	0.5 (20)	พ32102 สุขศึกษา 4	0.5 (20)

(ต่อ)

ตารางที่ 2.3 (ต่อ)

ภาคเรียนที่ 1	หน่วยกิต /		ภาคเรียนที่ 2	หน่วยกิต /	
	รายวิชาพื้นฐาน	ชั่วโมง		รายวิชาพื้นฐาน	ชั่วโมง
รายวิชาพื้นฐาน		5(200)	รายวิชาพื้นฐาน		7.5(300)
ศ32101 ศิลปะ 3		0.5 (20)	ศ32102 ศิลปะ 4 การทำงานอาชีพและเทคโนโลยี		0.5 (20)
			ง32101 1		1 (40)
อ32101 ภาษาอังกฤษ 3		1 (40)	อ32102 ภาษาอังกฤษ 4		1 (40)
รายวิชาเพิ่มเติม		9(360)	รายวิชาเพิ่มเติม		6.5(260)
ค32201 คณิตศาสตร์เพิ่มเติม 3		1 (40)	ค32202 คณิตศาสตร์เพิ่มเติม 4		1 (40)
ว30203 ฟิสิกส์ 2		1.5 (60)	ว30204 ฟิสิกส์ 3		1.5 (60)
ว30223 เคมี 2		1.5 (60)	ว30224 เคมี 3		1.5 (60)
ว30243 ชีววิทยา 2		1.5 (60)	ว30244 ชีววิทยา 3		1.5 (60)
ส30203 เหตุการณ์ปัจจุบัน		1 (40)			
พ30203 วอลเลย์บอล		0.5 (20)	พ30205 ตะกร้อ		0.5 (20)
พ30209 เพศศึกษา 2		0.5 (20)			
ง30202 สารสนเทศ 1		1 (40)			
อ32202 ภาษาอังกฤษฟัง-พูด 1		0.5 (20)	อ32204 ภาษาอังกฤษฟัง-พูด 2		0.5 (20)
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน		60	กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน		60
* กิจกรรมแนะแนว		30	* กิจกรรมแนะแนว		30
* กิจกรรมนักเรียน			* กิจกรรมนักเรียน		
- ชุมนุม		20	- ชุมนุม		20
* กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์		10	* กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์		10
รวมเวลาเรียน		620	รวมเวลาเรียน		620

หมายเหตุ. ปรับปรุงจาก หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนโกสุมพิทยาสรรค์ ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2556 (น. 4), โดย โรงเรียนโกสุมพิทยาสรรค์, 2556, มหาสารคาม: โรงเรียนโกสุมพิทยาสรรค์.

2.3.7 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนต้องอยู่บนหลักการพื้นฐานสองประการคือการประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียนและเพื่อตัดสินผลการเรียน ในการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ประสบผลสำเร็จนั้น ผู้เรียนจะต้องได้รับการพัฒนาและประเมินตามตัวชี้วัดเพื่อให้บรรลุตาม

มาตรฐานการเรียนรู้ สะท้อนสมรรถนะสำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนซึ่งเป็นเป้าหมายหลักในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในทุกระดับไม่ว่าจะเป็นระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับชาติ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้เป็นกระบวนการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โดยใช้ผลการประเมินเป็นข้อมูลและสารสนเทศที่แสดงพัฒนาการ ความก้าวหน้า และความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียน ตลอดจนข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาและเรียนรู้อย่างเต็มตามศักยภาพ (โรงเรียน โกสุมวิทยาสรรค์, 2556, น. 5) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ แบ่งออกเป็น 4 ระดับ ได้แก่ ระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับชาติ มีรายละเอียด (โรงเรียน โกสุมวิทยาสรรค์, 2556, น. 5-6) ดังนี้

2.3.7.1 การประเมินระดับชั้นเรียน เป็นการวัดและประเมินผลที่อยู่ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนดำเนินการเป็นปกติและสม่ำเสมอ ในการจัดการเรียนการสอน ใช้เทคนิคการประเมินอย่างหลากหลาย เช่น การซักถาม การสังเกต การตรวจการบ้าน การประเมิน โครงงาน การประเมินชิ้นงาน/ ภาระงาน แฟ้มสะสมงาน การใช้แบบทดสอบ ฯลฯ โดยผู้สอนเป็นผู้ประเมินเองหรือเปิดโอกาส ให้ผู้เรียนประเมินตนเอง เพื่อนประเมินเพื่อน ผู้ปกครองร่วมประเมิน ในกรณีที่ไม่ว่างตัวชี้วัดให้มี การสอนซ่อมเสริม การประเมินระดับชั้นเรียนเป็นการตรวจสอบว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการ ความก้าวหน้าในการเรียนรู้ อันเป็นผลมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหรือไม่ และมากน้อยเพียงใด มีสิ่งที่จะต้องได้รับการพัฒนาปรับปรุงและส่งเสริมในด้านใด นอกจากนี้ยังเป็นข้อมูลให้ผู้สอนใช้ปรับปรุงการเรียนการสอนของตนด้วย ทั้งนี้โดยสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

2.3.8.2 การประเมินระดับสถานศึกษา เป็นการประเมินที่สถานศึกษาดำเนินการเพื่อตัดสินผลการเรียนของผู้เรียนเป็นรายปี/รายภาค ผลการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน นอกจากนี้เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ว่าส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนตามเป้าหมายหรือไม่ ผู้เรียนมีจุดพัฒนาในด้านใด รวมทั้งสามารถนำผลการเรียนของผู้เรียนในสถานศึกษาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ระดับชาติ ผลการประเมินระดับสถานศึกษาจะเป็นข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการปรับปรุงนโยบาย หลักสูตร โครงการ หรือวิธีการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนเพื่อการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาตามแนวทางการประกันคุณภาพการศึกษาและการรายงานผลการจัดการศึกษาต่อคณะกรรมการสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครองและชุมชน

2.3.8.3 การประเมินระดับเขตพื้นที่การศึกษา เป็นการประเมินคุณภาพผู้เรียนในระดับเขตพื้นที่การศึกษาตามมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษา ตามภาระความ

รับผิดชอบ สามารถดำเนินการโดยประเมินคุณภาพผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนด้วยข้อสอบมาตรฐานที่จัดทำและดำเนินการโดยเขตพื้นที่การศึกษา หรือด้วยความร่วมมือกับหน่วยงานต้นสังกัด ในการดำเนินการจัดสอบ นอกจากนี้ยังได้จากการตรวจสอบทบทวนข้อมูลจากการประเมินระดับสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

2.3.8.4 การประเมินระดับชาติ เป็นการประเมินคุณภาพผู้เรียนในระดับชาติตามมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สถานศึกษาต้องจัดให้ผู้เรียนทุกคนที่เรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เข้ารับการประเมิน ผลจากการประเมินใช้เป็นข้อมูลในการเทียบเคียงคุณภาพการศึกษาในระดับต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้ในการวางแผนยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษา ตลอดจนเป็นข้อมูลสนับสนุนการตัดสินใจในระดับนโยบายของประเทศ

ข้อมูลการประเมินในระดับต่าง ๆ ข้างต้น เป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษาในการตรวจสอบทบทวนพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ถือเป็นภาระความรับผิดชอบของสถานศึกษาที่จะต้องจัดระบบดูแลช่วยเหลือ ปรับปรุงแก้ไข ส่งเสริมสนับสนุนเพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพบนพื้นฐานความแตกต่างระหว่างบุคคลที่จำแนกตามสภาพปัญหาและความต้องการ ได้แก่ กลุ่มผู้เรียนทั่วไป กลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ กลุ่มผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ กลุ่มผู้เรียนที่มีปัญหาด้านวินัยและพฤติกรรม กลุ่มผู้เรียนที่ปฏิเสธโรงเรียน กลุ่มผู้เรียนที่มีปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคม กลุ่มพิการทางร่างกายและสติปัญญา เป็นต้น ข้อมูลจากการประเมินจึงเป็นหัวใจของสถานศึกษาในการดำเนินการช่วยเหลือผู้เรียนได้ทันทั่วถึง ปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาและประสบความสำเร็จในการเรียน

2.3.8 การตัดสินผลการเรียน

ในการตัดสินผลการเรียนของกลุ่มสาระการเรียนรู้ การอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนนั้น ผู้สอนต้องคำนึงถึงการพัฒนาผู้เรียนแต่ละคนเป็นหลัก และต้องเก็บข้อมูลของผู้เรียนทุกด้านอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องในแต่ละภาคเรียน รวมทั้งสอนซ่อมเสริมผู้เรียนให้พัฒนาจนเต็มตามศักยภาพ (โรงเรียน โกสุมวิทยาสรรค์, 2556, น. 6-7)

2.3.8.1 ตัดสินผลการเรียนเป็นรายวิชา ผู้เรียนต้องมีเวลาเรียนตลอดภาคเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของเวลาเรียนทั้งหมดในรายวิชานั้น ๆ

2.3.8.2 ผู้เรียนต้องได้รับการประเมินทุกตัวชี้วัด และผ่านตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด

2.3.8.3 ผู้เรียนต้องได้รับการตัดสินผลการเรียนทุกรายวิชา

2.3.8.4 ผู้เรียนต้องได้รับการประเมิน และมีผลการประเมินผ่านตามเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนด ในการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

2.3.9 การให้ระดับผลการเรียน

โรงเรียนโกสุมวิทยาสรรค์มีเกณฑ์ในการพิจารณาผลการเรียนของนักเรียน (โรงเรียนโกสุมวิทยาสรรค์, 2556, น. 7) ดังนี้

ระดับมัธยมศึกษา ในการตัดสินเพื่อให้ระดับผลการเรียนรายวิชา ให้ใช้ตัวเลขแสดงระดับผลการเรียนเป็น 8 ระดับ คือ 4 3.5 3 2.5 2 1.5 1 และ 0

การประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์นั้น ให้ระดับผลการประเมินเป็น ดีเยี่ยม ดี และผ่าน

การประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จะต้องพิจารณาทั้งเวลาการเข้าร่วมกิจกรรม การปฏิบัติกิจกรรมและผลงานของผู้เรียน ตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด และให้ผลการเข้าร่วมกิจกรรมเป็นผ่าน และไม่ผ่าน

2.3.10 การรายงานผลการเรียน

การรายงานผลการเรียนเป็นการสื่อสารให้ผู้ปกครองและผู้เรียนทราบความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งสถานศึกษาต้องสรุปผลการประเมินและจัดทำเอกสารรายงานให้ผู้ปกครองทราบเป็นระยะ ๆ หรืออย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง (โรงเรียนโกสุมวิทยาสรรค์, 2556, น. 7)

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

2.4 ความหมายของการอ่าน

นิตยา ประพุดติกิจ (2538, น. 2) ได้กล่าวว่า การอ่านเป็นพื้นฐานที่สำคัญอย่างยิ่งในการศึกษาทุกสาขาวิชานักศึกษาเชื่อว่า เด็กที่อ่านเก่งแล้วมักจะประสบผลสำเร็จในการเรียนทุก ๆ สาขาวิชา

ได้มีผู้ให้ความหมายของคำว่า การอ่าน ไว้มากมาย อาทิเช่น การอ่าน คือ การถ่ายทอดความหมายจากคนหนึ่งไปสู่อีกคนหนึ่ง โดยอาศัยภาษาเป็นสื่อ คำว่า ถ่ายทอด นี้ มิใช่เรื่องยากอะไรคือถ้าเราอ่านมากๆ เราก็ย่อมเข้าใจมาก นั่นคือผู้เขียนสามารถถ่ายทอดความหมายให้เราเข้าใจนั่นเอง

การอ่าน เป็นการปฏิสัมพันธ์กับภาษาซึ่งเป็นตัวหนังสือ (ภาษาเขียน) และผลที่ได้รับจากการปฏิสัมพันธ์ภาษาเขียน ก็คือ ความเข้าใจ

การอ่าน เป็นกระบวนการเรียนรู้เช่นเดียวกับการพูด การออกเสียงเป็นคำๆ หรือหลายคำซึ่งรวมกันเข้าเป็นประโยคที่ให้ความหมายเมื่อเราอ่านนั้น มิได้จำกัดแค่เพียงการอ่านอย่างเดียว แต่การพูดซึ่งเป็นรากฐานของการอ่านก็เริ่มต้นด้วยวิธีนี้เช่นกัน

ศรียรัตน์ เจริญกลิ่นจันทร์ (2549, น. 4) ได้สรุปความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่านมิใช่แต่เพียงการอ่านออกเสียงตามอักษรอย่างเดียว การอ่านเป็นกระบวนการถ่ายทอดความหมายจากอักษรออกมาเป็นความคิดและจากความคิดที่ได้จากการอ่านผสมผสานกับประสบการณ์เดิมที่มีอยู่เป็นเครื่องช่วยพิจารณาตัดสินใจนำแนวคิดที่ได้จากการอ่านไปใช้ประโยชน์ต่อไป

สรุปได้ว่า การอ่าน หมายถึง การแปลความหมายของตัวอักษรที่อ่านออกเสียงเป็นความรู้ ความคิด และเกิดความเข้าใจเรื่องราวที่อ่านตรงกับเรื่องราวที่ผู้เขียนเขียน ผู้อ่านสามารถใช้ความรู้ ความคิด หรือสาระจากรายการที่อ่านสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้

2.5 การอ่านเชิงวิเคราะห์

2.5.1 ความหมายของการอ่านเชิงวิเคราะห์

ประเทิน มหาจันทร์ (2530, น. 173) ให้ความหมายของการอ่านเชิงวิเคราะห์ คือ การคิดอย่างรอบคอบโดยใช้วิจารณญาณอย่างลึกซึ้ง แต่เป็นการคิดที่มีต่อเรื่องราวที่ได้อ่านจากหนังสือ ผู้อ่านต้องใช้วิจารณญาณในการตัดสินใจตัดสินความคิดของผู้เขียนว่าเป็นไปในลักษณะใดมากกว่าการที่จะได้เห็นดีเห็นชอบไปกับความคิดของผู้เขียนโดยสิ้นเชิง

สำนักราชบัณฑิตยสถาน (2531, น. 753) ให้ความหมายของวิเคราะห์ว่า หมายถึง ไคร่ครวญ แยกออกเป็นส่วน ๆ

กรมวิชาการ (2544, น. 208-210) ได้ให้ความหมายของการอ่านเชิงวิเคราะห์ไว้ว่าเป็นการอ่านหนังสือแต่ละเล่มอย่างละเอียดให้ได้ความครบถ้วน แล้วจึงแยกแยะให้ได้ว่าส่วนต่าง ๆ นั้นมีความหมายและความสำคัญอย่างไรบ้าง แต่ละด้านสัมพันธ์กับส่วนอื่น ๆ อย่างไร

ประพนธ์ เรืองณรงค์ (2545, น. 51) ให้ความหมายของการอ่านวิเคราะห์ว่าเป็นการอ่านด้วยความคิดพิจารณาและไตร่ตรองด้วยเหตุผลว่าเนื้อความที่อ่านนั้นส่วนใดเป็นสาระหรือไม่ เป็นสาระ ส่วนใดเป็นข้อเท็จจริง ส่วนใดเป็นข้อคิดเห็น ส่วนใดควรเชื่อถือ หรือไม่ควรเชื่อถือ รวมถึงพิจารณาจุด ประสงค์และทัศนคติของผู้เขียน ทั้งนี้เพื่อแยกแยะและเลือกเฟ้นสาระที่ดี ไว้ใช้ประโยชน์ต่อไป

กระทรวงศึกษาธิการ (2546, น. 208) ให้ความหมายการอ่านเชิงวิเคราะห์ คือ อ่านอย่างละเอียดให้ได้ครบถ้วนแล้วจึงแยกแยะออกได้ว่าส่วนต่าง ๆ นั้นมีความหมาย และความสำคัญอย่างไรบ้าง แต่ส่วนสัมพันธ์กับส่วนอื่น ๆ อย่างไร

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2546, น. 3-6) ให้ความหมายว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์ หมายถึงการจำแนกเรื่องออกเป็นส่วนๆ ให้เห็นว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร พิจารณาแต่ละส่วนให้ละเอียดลงไปว่าประกอบกันอย่างไร ประกอบด้วยอะไรบ้าง และวิเคราะห์ทรรศนะของผู้แต่งเพื่อทราบจุดมุ่งหมายที่อยู่เบื้องหลังผ่านภาษาและถ้อยคำที่ใช้

วัชร บรูณสิงห์ และนิรมล ศตวุฒิ (2547, น. 43-48) ให้ความหมายว่า การอ่านเพื่อวิเคราะห์หมายถึง การอ่านเพื่อแยกแยะความคิด แยกแยะประเด็นสำคัญ แยกแยะข้อมูลข้อเท็จจริงหรือความคิดเห็นออกจากกันได้อย่างถูกต้อง

บุญชม ศรีสะอาด (2549, น. 39-42) ให้ความหมายว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์ เป็นการอ่านอย่างละเอียดรอบคอบ แยกแยะความคิด แยกแยะประเด็นของสิ่งที่อ่านนำมาจัดลำดับความสำคัญ นำไปสู่การสรุปของเรื่องที่อ่าน

จากความหมายของการอ่านเชิงวิเคราะห์สรุปได้ว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์เป็นทักษะ การอ่านในระดับที่สูงกว่าการอ่านทั่ว ๆ ไป มิใช่เป็นเพียงการอ่านเพื่อความรู้และความเพลิดเพลิน เท่านั้นแต่ยังต้องมีการวิเคราะห์สิ่งที่ผู้เขียนได้เขียนในด้านต่าง ๆ เพื่อนำไปสู่การสร้างความรู้ความคิดการตัดสินใจแก้ปัญหา และสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต

2.5.2 ความสำคัญและประโยชน์ของการอ่านเชิงวิเคราะห์

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2546, น. 1) กล่าวว่าความคิดเชิงวิเคราะห์ เป็นพื้นฐานสำหรับการคิดในมิติอื่นๆต่อไป ไม่ว่าจะเป็นการคิดเชิงกลยุทธ์ การคิดเชิงเปรียบเทียบ การคิดสร้างสรรค์ การคิดเชิงวิเคราะห์ช่วยให้เราเข้าใจข้อเท็จจริง รู้เหตุผลเบื้องหลังของสิ่งที่เกิดขึ้น เข้าใจความเป็นมาเป็นไปของเหตุการณ์ต่างๆ รู้ว่าเรื่องนั้นมีองค์ประกอบอะไรบ้าง รู้ว่าอะไรเป็นอะไร ทำให้เราได้ข้อเท็จจริงที่เป็นพื้นฐานความรู้ในการนำไปใช้ในการตัดสินใจแก้ปัญหา การประเมินและการตัดสินใจเรื่องต่างๆได้อย่างถูกต้อง

กรมวิชาการ (2542, น. 12-15) ได้กำหนดจุดเน้นของการเรียนการสอนในคู่มือหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ว่าสิ่งที่มุ่งหวังในการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย คือความมุ่งหวังให้นักเรียนนำความรู้ความสามารถไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้จริง สื่อสารกับคนอื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล ครูต้องเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอนด้วยการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุตามมาตรฐานที่กำหนดมีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ด้าน คือ ความรู้ ทักษะกระบวนการ และคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม และฝึกให้ผู้เรียนมีนิสัยใช้กระบวนการ

ในการแสดงออกทุกด้าน การวิเคราะห์ วิเคราะห์ เป็นทักษะกระบวนการพื้นฐานที่สำคัญอย่างหนึ่งใน 9 ขั้นตอนคือ

1. ตระหนักในปัญหาและความจำเป็น
2. คิดวิเคราะห์ วิเคราะห์
3. สร้างทางเลือกอย่างหลากหลาย
4. ประเมินและเลือกทางเลือก
5. กำหนดและลำดับขั้นตอนการปฏิบัติ
6. ปฏิบัติด้วยความชื่นชม
7. ประเมินระหว่างปฏิบัติ
8. ปรับปรุงให้ดีขึ้นอยู่เสมอ
9. ประเมินผลรวมเพื่อให้เกิดความภูมิใจ

การอ่านเชิงวิเคราะห์ นอกจากจะช่วยให้ผู้อ่านได้รับความรู้ ความคิดและความบันเทิงจากสิ่งที่อ่านเป็นเบื้องต้นแล้ว ยังก่อให้เกิดประโยชน์อีกหลายประการ คือ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546, น. 208)

1. ช่วยให้ผู้อ่านเห็นภาพทั้งหมดของงานเขียนแต่ละชิ้น เป็นส่วนรวมว่ามีอะไรประกอบอยู่ในลักษณะใด อีกทั้งมองเห็นความสัมพันธ์ของข้อความแต่ละส่วนว่ามีความสัมพันธ์และประกอบกันเข้ามาเป็นงานเขียนแต่ละชิ้นได้อย่างไร
2. ช่วยให้ผู้อ่านเกิดทักษะในการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ สามารถเลือกได้ว่าอะไรควรอ่าน หรืออะไรอ่านผ่าน ๆ หรืออ่านอย่างตั้งใจอย่างละเอียด เพื่อจะได้เป็นความรู้ ความคิด และพัฒนาปัญญา
3. ช่วยให้ผู้อ่านเพิ่มประสิทธิภาพการอ่านให้แก่ตนเอง และทำให้เกิดความรัก ความชื่นชม ความซาบซึ้ง อีกทั้งสังเกตเห็นคุณค่าของงานเขียน
4. ช่วยให้ผู้อ่านนำเอาวิธีการและผลจากการอ่านมาปรับใช้ในการดำเนินชีวิต หรือใช้แก้ปัญหาต่าง ๆ ในชีวิตได้

2.5.3 หลักการอ่านเชิงวิเคราะห์

ประพนธ์ เรืองณรงค์ (2545, น. 50 - 51) กล่าวว่า การอ่านอย่างวิเคราะห์เป็นการอ่านที่ฝึกให้นักเรียนรู้จักอ่านหนังสืออย่างมีวิจารณญาณ รู้จักแยกแยะความเหมาะสมขององค์ประกอบในการเขียน ทั้งเนื้อหาและรูปแบบ เข้าใจจุดประสงค์และทัศนคติของผู้เขียน รวมทั้งวินิจฉัยได้ว่าเรื่องนั้นควรอ่านหรือไม่ควรอ่านอย่างไร การฝึกทักษะการอ่านอย่างวิเคราะห์ จะทำให้นักเรียนอ่านหนังสือเป็นและอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งหลักการอ่านเพื่อวิเคราะห์มีหลักปฏิบัติ ดังนี้

1. แยกแยะส่วนที่เป็นสาระสำคัญและส่วนขยายความ การเขียนหนังสือผู้เขียนจะเขียนใน 2 ส่วน คือ ส่วนที่เป็นสาระสำคัญ และส่วนขยายความ ซึ่งอาจจะเป็นการอธิบายหรือยกตัวอย่างประกอบ การอ่านอย่างวิเคราะห์นั้นผู้อ่านจะต้องค้นหาส่วนที่เป็นสาระสำคัญที่ผู้เขียนต้องการนำเสนอ เพื่อจะได้เข้าใจจุดประสงค์ที่แท้จริงของผู้เขียน

2. แยกแยะส่วนที่เป็นข้อเท็จจริงออกจากข้อคิดเห็น ในงานเขียนต่าง ๆ นอกจากผู้เขียนจะนำเสนอข้อมูลส่วนที่เป็นข้อเท็จจริงแล้ว บางครั้งผู้เขียนอาจสอดแทรกข้อคิดเห็นเพื่อแสดงมุมมองและทัศนะส่วนตัวอันจะทำให้งานเขียนน่าสนใจและน่าอ่านยิ่งขึ้น แต่ในข้อคิดเห็นนั้น ๆ อาจแฝงไว้ด้วยค่านิยมส่วนตัว ความเชื่อ หรืออคติต่าง ๆ ของผู้เขียน ซึ่งผู้อ่านจะต้องพิจารณาว่าความคิดเห็นของผู้เขียนตั้งอยู่บนเหตุผลที่ถูกต้องหรือไม่ ควรเห็นด้วยกับผู้เขียนหรือไม่ การอ่านประเภทนี้จึงต้องอาศัยประสบการณ์อ่านอย่างมาก

2.5.4 แนวการจัดการเรียนการสอนการอ่านเชิงวิเคราะห์

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนการอ่านเชิงวิเคราะห์ เน้นทักษะการอ่านเพื่อแสดงความคิดเห็นเชิงวิเคราะห์วิจารณ์ ซึ่งนักเรียนอาจวิเคราะห์โดยการพูด หรือการเขียนสื่อความให้ผู้อื่นเข้าใจแนวคิดในด้านต่าง ๆ อย่างมีหลักการและเหตุผล การสอนอ่านเชิงวิเคราะห์ ครูควรจัดเตรียมเรื่องราว เนื้อหา หรือข้อความต่าง ๆ โดยจัดเตรียมเองหรือมอบหมายให้นักเรียนไปศึกษาหรือรวบรวมมาก็ได้ แต่สิ่งสำคัญก็คือ เนื้อหา หรือเรื่องราวที่จะนำมาวิเคราะห์นั้นต้องสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ด้วย เช่น ฝึกให้นักเรียน แยกแยะข้อเท็จจริงออกจากความคิดเห็น ก็ควรนำมาจากข่าวหรือบทความในหนังสือพิมพ์ เป็นต้น

2.5.5 หลักการสร้างคำถาม ประเมินการอ่านเชิงวิเคราะห์

ความสามารถในการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ของมนุษย์แสดงออกได้หลายทาง โดยมีเครื่องมือหลายชนิดที่ใช้ในการวัดตามแต่ละจุดประสงค์ของการวัดในการเรียนรู้โรงเรียนหรือสถาบันการศึกษาต่าง ๆ นิยมให้แบบทดสอบชนิดต่าง ๆ วัดและประเมินผลความสามารถของผู้เรียน ดังนั้นแบบทดสอบจึงมีความสำคัญในการเป็นเครื่องมือค้นคว้าพัฒนาความสามารถของผู้เรียนการอ่านเชิงวิเคราะห์เช่นเดียวกัน การจะฝึกให้นักเรียนมีความสามารถในด้านนี้ได้นั้นจะต้องฝึกให้รู้จักคิด และให้ตอบคำถามชนิดนี้เท่านั้น

ชวาล แพร์ติกุล (2520, น. 259) แบ่งชนิดของการวิเคราะห์ออกเป็น 3 ชนิด ดังนี้

1. การวิเคราะห์หาความสำคัญ เป็นการค้นหาลักษณะที่เด่นชัดของตัวเอง แบ่งออกเป็น 3 ชนิด

1.1 คำถามวิเคราะห์ชนิดเป็นความสามารถขั้นต้นในการวิเคราะห์เป็นคำถามที่ให้นักเรียนแจกแจงบอกชนิด ลักษณะ ประเภทของข้อความ เรื่องราว วัตถุประสงค์ และการกระทำต่าง ๆ ตามกฎเกณฑ์และหลักการใหม่ที่กำหนดให้

1.2 คำถามวิเคราะห์สิ่งสำคัญ เป็นคำถามที่ให้ค้นหาสิ่งที่มีความหมายสำคัญของเรื่องราวในแง่มุมต่าง ๆ เช่น ให้จับใจความสำคัญที่เป็นเนื้อหาสาระและแก่นสารของเรื่องราวให้วิเคราะห์หาผลลัพธ์ ผลสรุป ความเด่นที่มีคุณค่าและความค้อยที่ไร้สาระหรือสิ่งที่มีอิทธิพลทั้งโดยตรงและโดยอ้อมต่อเรื่องนั้นในทางใดทางหนึ่ง เป็นต้น คำถามชนิดนี้เป็นที่ต้องการของการศึกษาทุกระดับ เพราะต้องการทราบว่าผู้เรียนสามารถจับจุดสำคัญของเรื่องนั้น ๆ ได้หรือไม่ หรือมีความสามารถที่จะค้นหาสิ่งเหล่านี้ได้ดีเพียงใด

1.3 คำถามวิเคราะห์เสถียร เป็นคำถามที่ฝึกให้เป็นคนมีไหวพริบ รู้ทันคน และเหตุการณ์

2. การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ การวิเคราะห์ชนิดนี้เป็นการค้นหาความเกี่ยวข้องระหว่างคุณลักษณะสำคัญใด ๆ ของเรื่องราวและสิ่งต่าง ๆ เพื่อให้รู้ว่าอะไรเกี่ยวข้องกับสิ่งใดแบ่งออกเป็น 8 ลักษณะ ดังนี้

2.1 ความสัมพันธ์ตามกัน ได้แก่ สิ่งของ 2 สิ่งขึ้นไปที่เปลี่ยนแปลงและสามารถนำการเปลี่ยนแปลงนั้น ๆ มาตั้งเป็นกฎเกณฑ์หรือกำหนดแนวโน้ม แนวทางทำนายล่วงหน้าได้เมื่อเขียนคำถามให้วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ตามกันของเรื่องใด ๆ มักใช้สำนวนว่าคำกล่าวใดสอดคล้องกับเรื่องนี้ สิ่งใดจะเกิดตามมา เป็นต้น

2.2 ความสัมพันธ์กลับกัน ได้แก่ สิ่งที่เปลี่ยนแปลง จำนวนและขนาดตรงกันข้าม เพื่อถามความสัมพันธ์แบบกลับกัน มักจะเขียนถามว่า สิ่งใดขัดแย้งกับเรื่องนี้ข้อเท็จจริงใดไม่สมเหตุสมผล เป็นต้น

2.3 ไม่มีความสัมพันธ์กัน เป็นสิ่งที่ไม่มีความสัมพันธ์กันและกันเลยเมื่อถามแบบไม่มีความสัมพันธ์กัน มักจะเขียนถามว่า สิ่งใดไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้สิ่งใดไม่สอดคล้องกับเรื่อง

2.4 ความสัมพันธ์ระหว่างส่วนย่อยกับส่วนย่อย เป็นการหาความเกี่ยวข้องระหว่างส่วนย่อย ๆ ด้วยกันเองในแง่มุมต่าง ๆ เช่น โคลงบาทที่ 2 เกี่ยวข้องเช่นไรกับบาทแรกตอนนี้ เกี่ยวข้องเช่นไรกับตอนที่ 2 เป็นต้น

2.5 ความสัมพันธ์ระหว่างส่วนย่อยกับเรื่องทั้งหมด เป็นการถามความสัมพันธ์ระหว่างตอนใดตอนหนึ่งของเรื่องนั้นกับเนื้อความทั้งหมด มักจะเขียนถามว่า โคลงบาทที่ 3 เกี่ยวข้องกับโคลงทั้งบทเช่นไร

2.6 ความสัมพันธ์ระหว่างหลาย ๆ ส่วนย่อยกับเรื่องทั้งหมด คำถามชนิดนี้ต้องการให้ค้นหาว่า มีส่วนย่อยใดบ้างและสิ่งที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น เช่น ผ่นเกิดจากอิทธิพลของสามส่วนใดประกอบกัน การงอกของพืชชนิดนี้ขึ้นอยู่กับอะไร เป็นต้น

2.7 ความสัมพันธ์ระหว่างเรื่องกับเรื่อง เป็นคำถามที่ให้ค้นหาความเกี่ยวข้องระหว่างเรื่องราวทั้งหมด 2 เรื่อง หรือมากกว่า โดยจะถามให้พิจารณาในแง่ของความสอดคล้องขัดแย้งหรือไม่เกี่ยวข้องกันก็ได้ เช่น ใจความของเรื่องนี้คล้ายกัน (ขัดแย้ง หรือตรงข้ามกัน)

2.8 ถามแบบกลับ เป็นคำถามที่ให้บอกตำแหน่งของความสัมพันธ์ทั้ง 7 ลักษณะข้างต้น ว่าอยู่ตรงส่วนไหนของเรื่องนั้น ๆ เช่น ตอนใดที่กล่าวถึงสาเหตุของเรื่องนี้ ข้อความใดสนับสนุนผลสรุปนี้

3. การวิเคราะห์หาหลักการ คือ การค้นหาโครงสร้างและระบบของวัตถุสิ่งของเรื่องราวและการกระทำต่าง ๆ วิธีค้นหาหลักการของเรื่องราวและสิ่งสำเร็จรูปใด ๆ จะต้องเริ่มด้วยการแยกสิ่งสำเร็จรูปลงออกมาเป็นส่วนย่อย ๆ เสียก่อน เพื่อตรวจสอบว่าส่วนย่อยเหล่านั้นทำหน้าที่และมีความสัมพันธ์อะไรบ้าง จากนั้นก็พยายามค้นหาว่าแต่ละส่วนย่อยเหล่านั้นต่างเกี่ยวข้องกับหาพิงอาศัยสัมพันธ์กันอย่างไร เมื่อรู้แล้วก็สามารถสรุปใจความของเรื่องนั้นได้ว่า การที่ทุกส่วนเหล่านั้นสามารถทำงานร่วมกันหรือเกาะกลุ่มกันเป็นเรื่องระบบอยู่ได้ก็เพราะมีกฎเกณฑ์หรือหลักการใดเป็นตัวควบคุม ซึ่งก็คือคำถามวิเคราะห์หลักการนั่นเอง ฉะนั้นการค้นหาหลักการจึงต้องอาศัยความสามารถทั้งการวิเคราะห์ความสำคัญ และความสัมพันธ์รูปแบบการวิเคราะห์หลักการแบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ

3.1 คำถามวิเคราะห์โครงสร้าง แยกตามลักษณะของสิ่งสำเร็จรูป คือ

3.1.1 ถ้าเป็นวัตถุสิ่งของ จะถามถึงลักษณะของวิธีรวมตัวของส่วนประกอบย่อย ๆ ที่เชื่อมโยงยึดเหนี่ยวเป็นอันเดียวกัน ไม่ใช่ถามถึงรูปพรรณสัณฐานหรือส่วนประกอบภายนอกสิ่งนั้น

3.1.2 ถ้าเป็นเรื่องราวที่เกี่ยวกับพฤติกรรมต่าง ๆ จะถามถึงโครงสร้างของการจัดระบบงาน การลำดับขั้นตอนก่อนหลัง รูปแบบ และวิธีผสมส่วนย่อย ๆ เข้าด้วยกัน

3.2 คำถามวิเคราะห์หลักการ หลักการ คือ ความจริง แม่บทที่บรรดาเรื่องราว และการกระทำต่าง ๆ ยึดถือเป็นพื้นฐานและเป็นแนวทางในการปฏิบัติ โดยปกติข้อความและการกระทำใด ๆ มักจะไม่กล่าวถึงหลักการของเรื่องราวนั้นกันตรง ๆ เลย แต่ก็อาจจับแหวนั้นได้โดยสังเกตที่ถ้อยคำสำนวนและภาษาที่ใช้ คอยจับหางเสียงของเรื่อง ดูตัวอย่าง หรือสูตรและกฎที่เรื่องนั้นนำมาอ้างอิงและกล่าวบ่อย ๆ ก็พอจะจับหลักการได้ แม่บทที่ควรถามเกี่ยวกับการวิเคราะห์

หลักการ ได้แก่ ถ้ามถึงคติ ทศนะ วิธีและหลักการที่ใช้ในการดำเนินงาน ตามให้วิจารณ์ผลสรุป วัตถุประสงค์ เหตุผล และความคิดเห็นที่มีต่อสิ่งเหล่านั้น

2.5.6 ขั้นตอนการสอนอ่านเชิงวิเคราะห์

กระทรวงศึกษาธิการได้เสนอขั้นตอนการสอนอ่านเชิงวิเคราะห์ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546, น. 21)

ขั้นที่ 1 รวบรวมข้อมูล คือ รับรู้เรื่องราวและเข้าใจความหมายจากการสังเกต สนทนา ชักถามเล่าเรื่อง บริบท ท่าทาง จากข่าวสาร ข้อมูลจากหนังสือต่าง ๆ

ขั้นที่ 2 วิเคราะห์ คือ คิดวิเคราะห์ จำแนกและจับใจความสำคัญของเรื่องได้ว่า ใครทำอะไร กับใคร ที่ไหน อย่างไร เมื่อไร และผลเป็นอย่างไร

ขั้นที่ 3 สรุป คือ สังเคราะห์ข้อมูลแล้วสรุปประเมินความน่าจะเป็น น่าเชื่อถือ สืบค้นข้อมูลเพิ่มเติม หาหลักฐานประกอบการตัดสินใจเชิงเหตุเชิงผล

ขั้นที่ 4 ประยุกต์และนำไปใช้ คือ นำผลจากการเรียนรู้สู่การปฏิบัติจริง เลือกอย่างเหมาะสมแล้วนำไปใช้

2.5.6.1 ความสำคัญการอ่านวิเคราะห์

การอ่านวิเคราะห์เป็นทักษะการอ่านในระดับที่สูงขึ้นกว่าการอ่านทั่ว ๆ ไป กล่าวคือ มิใช่เป็นเพียงการอ่านเพื่อความรู้และความเพลิดเพลินเท่านั้น แต่ยังต้องมีการวิเคราะห์สิ่งที่ผู้เขียน ได้เขียนในด้านต่าง ๆ ด้วย ครูควรจัดให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการอ่านวิเคราะห์อย่างจริงจัง เพื่อนำไปสู่การสร้างความรู้ ความคิด การตัดสินใจแก้ปัญหาและสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต

2.5.6.2 ความหมาย

การอ่านเชิงวิเคราะห์เป็นการอ่านหนังสือแต่ละเล่มอย่างละเอียดให้ได้ความครบถ้วนแล้วจึงแยกแยะให้ได้ว่าส่วนต่าง ๆ นั้นมีความหมายและความสำคัญอย่างไรบ้าง แต่ละด้านสัมพันธ์กับส่วนอื่น ๆ อย่างไรวิธีอ่านแบบวิเคราะห์นี้ อาจใช้วิเคราะห์องค์ประกอบของคำและวลี การใช้คำในประโยค วิเคราะห์สำนวนภาษา จุดประสงค์ของผู้แต่ง ไปจนถึงการวิเคราะห์นัย หรือเบื้องหลังการจัดทำหนังสือหรือเอกสารนั้น การวิเคราะห์เรื่องทีอ่านทุกชนิด สิ่งที่จะละเอียดเสียมิได้ ก็คือ การพิจารณาถึงการใช้ถ้อยคำสำนวนภาษาว่ามีความเหมาะสมกับระดับ และประเภทของงานเขียนหรือไม่ เช่น ในบทสนทาก็ไม่ควรใช้ภาษาที่เป็นแบบแผน ควรใช้สำนวนให้เหมาะสมกับสภาพจริงหรือเหมาะสมแก่กาลสมัยที่เหตุการณ์ในหนังสือนั้นเกิดขึ้น เป็นต้น ดังนั้น การอ่านวิเคราะห์จึงต้องใช้เวลาอ่านมาก และยังมีเวลาอ่านมากก็ยังมีโอกาสวิเคราะห์ได้ดีมากขึ้น การอ่านในระดับนี้ ต้องรู้จักตั้งคำถามและจัดระเบียบเรื่องราวที่อ่าน เพื่อจะได้เข้าใจเรื่องและความคิดของผู้เขียนต้องการ

2.5.6.3 การวิเคราะห์การอ่านร้อยแก้วและร้อยกรอง

การวิเคราะห์การอ่านร้อยแก้วร้อยกรองประกอบด้วย

- 1) รูปแบบ
- 2) กลวิธีในการประพันธ์
- 3) เนื้อหาหรือเนื้อเรื่อง
- 4) สำนวนภาษา

2.5.6.4 กระบวนการวิเคราะห์

- 1) ดูรูปแบบของงานประพันธ์ว่าใช้รูปแบบใด อาจเป็นนิทาน บทละคร นวนิยาย เรื่องสั้น บทร้อยกรอง หรือบทความจากหนังสือพิมพ์
- 2) แยกเนื้อเรื่องออกเป็นส่วนๆ ให้เห็นว่าใครทำอะไร ที่ไหน อย่างไร เมื่อไร
- 3) แยกพิจารณาแต่ละส่วนให้ละเอียดลงไปว่าประกอบกันอย่างไร หรือประกอบด้วยอะไรบ้าง

- 4) พิจารณาให้เห็นว่าผู้เขียนให้กลวิธีเสนอเรื่องอย่างไร

2.5.6.5 การอ่านเชิงวิเคราะห์ในชั้นต่าง ๆ

- 1) การอ่านวิเคราะห์คำ

การอ่านวิเคราะห์คำ เป็นการอ่านเพื่อให้ผู้อ่านแยกแยะถ้อยคำในวลี ประโยค หรือข้อความต่าง ๆ โดยสามารถบอกได้ว่า คำใดใช้อย่างไร ใช้อย่างไร ใช้ผิดความหมาย ผิดหน้าที่ไม่เหมาะสม ไม่ชัดเจนอย่างไรควรจะต้องหาทางแก้ไข ปรับปรุงอย่างไร เป็นต้น เช่น

- 1.1) อย่าเอาไปใช้ทับกระดาษ
- 1.2) ที่นี่รับอัครพระ
- 1.3) เขาท่องเที่ยวไปทั่วพิภพ
- 1.4) เจ้าอวาสดิ์มรรณกรรมเสียแล้ว

- 2) การอ่านวิเคราะห์ประโยค

การอ่านวิเคราะห์ประโยค เป็นการอ่านเพื่อแยกแยะประโยคต่างๆ ว่าเป็น ประโยคที่ถูกต้องชัดเจนหรือไม่ ใช้ประโยคผิดไปจาก แบบแผนของภาษาอย่างไร เป็นประโยคที่ ถูกต้องสมบูรณ์เพียงใดหรือไม่ มีหน่วยความคิดในประโยคขาดเกินหรือไม่ เรียงลำดับความใน ประโยคที่ใช้ได้ถูกต้องชัดเจนหรือไม่ ใช้ฟุ่มเฟือยโดยไม่จำเป็นหรือใช้รูปประโยคที่สื่อความหมาย ไม่ชัดเจนหรือไม่ เมื่อพบข้อบกพร่องต่าง ๆ แล้วก็สามารถแก้ไขให้ถูกต้องได้ เช่น

- 2.1) สุขภาพของคนไทยไม่ดีขึ้น
- 2.2) การแก้ปัญหาจราจรในกรุงเทพฯ เกิดการจลาจล
- 2.3) ทุกคนยอมประสบความสำเร็จท่ามกลางความขยันหมั่นเพียร
- 2.4) เขามักจะเป็นหวัดในทุกครั้งที่ฝนเริ่มตก

3) การอ่านวิเคราะห์ทัศนคติของผู้แต่ง

ผู้อ่านต้องพิจารณาไตร่ตรองให้รอบคอบว่าผู้เขียนเสนอทัศนคติมีน้ำหนักเหตุผลประกอบข้อเท็จจริงน่าเชื่อถือเพียงใด เป็นคนมองโลกในแง่ใด เป็นต้น

4) การอ่านวิเคราะห์รส

การอ่านวิเคราะห์รส หมายถึง การอ่านอย่างพิจารณาถึงความซาบซึ่งประทับใจที่ได้จากการอ่าน วิธีการที่จะทำให้เข้าถึงรสอย่างลึกซึ้ง คือการวิเคราะห์รสของเสียงและรสของภาพ

4.1) ด้านรสของเสียง ผู้อ่านจะรู้สึกได้ชัดจากการอ่านออกเสียงดัง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการอ่านอย่างปกติหรือการอ่านทำนองเสนาะ จึงจะช่วยให้รู้สึกถึงความไพเราะของจังหวะ และความเคลื่อนไหว ซึ่งแฝงอยู่ในเสียง ทำให้เกิดความรู้สึกไปตามท่วงทำนองของเสียงสูงต่ำจากเนื้อเรื่องที่อ่าน

4.2) ด้านรสของภาพ เมื่อผู้อ่านอ่านแล้วเกิดความเข้าใจเรื่อง ในขณะเดียวกันทำให้เห็นภาพด้วย เป็นการสร้างเสริมให้ผู้อ่านได้เข้าใจความหมาย การเขียนบรรยายความด้วยถ้อยคำไพเราะ ทั้งร้อยแก้วและร้อยกรอง ก่อให้เกิดภาพขึ้นในใจผู้อ่าน ทำให้เกิดความเพลิดเพลินและเข้าใจความหมายของเรื่องได้ดียิ่งขึ้น

5) การอ่านเพื่อวิเคราะห์ขอบเขตของปัญหาและการตีความเนื้อหาของข้อความ

การอ่านเชิงวิเคราะห์ ยังมีสิ่งที่จะต้องพิจารณา คือ การวิเคราะห์ขอบเขตของปัญหา และการตีความเนื้อหาของหนังสือ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

5.1) การวิเคราะห์ขอบเขตของปัญหา มีหลักปฏิบัติดังนี้

5.1.1) จัดประเภทหนังสือตามชนิดและเนื้อหา หนังสือแต่ละประเภทมีวิธีอ่านต่างกัน ก่อนอ่านต้องวิเคราะห์รู้ว่า หนังสือเล่มนั้นอยู่ในประเภทใด การแบ่งประเภทจะดูแต่ชื่อเรื่องหรือลักษณะภายนอกเพียงอย่างเดียวไม่ได้ต้องสำรวจเนื้อหาด้วย อย่างไรก็ตาม ชื่อเรื่องเป็นสิ่งแรกที่ใช้เป็นแนวทางได้ เพราะผู้เขียนย่อมต้องพยายามตั้งชื่อเรื่องให้ตรงแนวเขียนหรือจุดมุ่งหมายในการเขียนของคนให้มากที่สุด

5.1.2) สรุปให้สั้นที่สุดว่า หนังสือนี้กล่าวถึงอะไร หนังสือที่ดีทุกเล่มต้องมีเอกภาพ มีการจัดองค์ประกอบของส่วนย่อยอย่างมีระเบียบ ผู้อ่านต้องพยายามสรุปภาพดังกล่าวออกมาเพียง 1-2 ประโยคว่า หนังสือเล่มนั้นมีอะไรเป็นจุดสำคัญหรือเป็นแก่นเรื่อง แล้วจึงหาความสัมพันธ์กับส่วนสำคัญต่อไป

5.1.3) กำหนดโครงสร้างของหนังสือ เมื่ออ่านต้องตั้งประเด็นด้วยว่า จากเอกภาพของหนังสือเล่มนั้นมีส่วนประกอบสำคัญบ้าง ส่วนที่สำคัญๆสัมพันธ์กัน โดยตลอดหรือไม่ และแต่ละส่วนก็มีหน้าที่ของตน สนับสนุนซึ่งกันและกันหรือไม่

5.1.4) กำหนดปัญหาที่ผู้เขียนต้องการแก้ ผู้อ่านควรพยายามอ่านและค้นพบว่าผู้เขียนเสนอปัญหา อะไร อย่างไร มีปัญหาย่อยอะไร และให้คำตอบไว้ตรง ๆ หรือไม่ การตั้งปัญหาเป็นวิธีการหนึ่ง ที่จะทำให้เข้าใจเรื่อง แจ่มแจ้ง ยิ่งตั้งปัญหาได้กว้างขวางลึกซึ้งเพียงใด ยิ่งเข้าใจได้เพิ่มขึ้นเพียงนั้น

5.2) การตีความเนื้อหาของหนังสือ การตีความเป็นสิ่งที่ผู้อ่านทำความเข้าใจ ความคิดของผู้เขียน พิจารณาวัตถุประสงค์ของผู้เขียน ซึ่งบางครั้งผู้เขียนไม่ได้บอกความหมายหรือนัยของข้อความที่เขียนออกมาตรงๆ แต่ผู้อ่านต้องอาศัยความรู้ความเข้าใจบริบทของเรื่องเป็นอย่างดี จึงจะตีความได้ถูกต้อง การทำความเข้าใจความคิดของผู้เขียนนั้น ไม่ว่าจะความคิดจะถูกต้องหรือไม่เราจะเห็นด้วยหรือไม่ก็ตามแต่การพยายามเข้าใจเช่นนั้นทำให้เราไม่วิจารณ์ผู้เขียนอย่างไม่มีคุณธรรม แต่จะพิจารณาทั้งข้อดี ข้อบกพร่อง ของงานเขียนนั้นอย่างแจ่มแจ้ง การตีความเนื้อหาของหนังสือมีรายละเอียดต่าง ๆ ดังนี้

5.2.1) ตีความหมายของคำสำคัญ และค้นหาประโยคสำคัญที่สุด ผู้อ่านต้องพยายามเข้าใจคำสำคัญ และเข้าใจประเด็นที่สำคัญที่ผู้เขียนเสนอ เพื่อเข้าใจความคิดของผู้เขียน

5.2.2) สรุปความคิดสำคัญของผู้เขียน โดยพิจารณาว่าประโยคใดเป็นเหตุ ประโยคใดเป็นผล ประโยคใดเป็นข้อสรุป ซึ่งบางครั้งผู้เขียนไม่ได้สรุปความคิดออกมาให้เห็นชัดเจน แต่ผู้อ่านต้องพยายามสรุปออกมาให้ได้

5.2.3) ตัดสินว่าอะไรคือการแก้ปัญหาของผู้เขียน เมื่อผู้อ่านตีความสำคัญให้ตรงกับผู้เขียน เข้าใจความคิดสำคัญของผู้เขียน และสรุปความคิดของผู้เขียนได้แล้ว ผู้อ่านก็จะวิเคราะห์หรือตัดสินได้ว่า จากเรื่องราวหรือเหตุผลต่างๆที่ผู้เขียนนำมาเสนอนั้นมีความสมเหตุสมผลหนักแน่น น่าเชื่อถือได้หรือไม่เพียงใด เพื่อนำไปสู่การวิจารณ์หนังสือเรื่องนั้นๆต่อไป

2.5.7 การพิจารณาหนังสือ

การพิจารณาหนังสือเป็นการประเมินคุณค่าหนังสือด้านต่างๆ ถ้าผู้อ่านรู้หลักการประเมิน จะทำให้การอ่านหนังสือมีคุณค่า และความหมายมากยิ่งขึ้น เมื่ออ่านแล้วสามารถแสดงความคิดเห็นเชิงประเมินคุณค่าของหนังสือได้อย่าง มีหลักการ ผู้อ่านจะเข้าใจหนังสือนั้นได้อย่างลึกซึ้งและการพิจารณาหนังสือของตนจะมีประโยชน์แก่ผู้อื่นด้วย หนังสือมีหลายประเภทให้เลือกอ่าน แต่ละประเภทก็มีรายละเอียดหรือโครงสร้างแตกต่างกันไปตามลักษณะของหนังสือประเภทนั้นๆ ในที่นี้จะนำเสนอการพิจารณาหรือประเมินคุณค่าของหนังสือ บทความ หรือเรื่องราวต่าง ๆ ที่ผู้เรียนจะต้องเรียน หรืออ่านในชีวิตประจำวัน ดังนี้

2.5.7.1 การอ่านพิจารณาคอสม์ต่าง ๆ จากหนังสือพิมพ์

หนังสือพิมพ์เป็นหนังสือที่คนจำนวนมากอ่านเป็นประจำทุกวัน มีคอสม์หลากหลายการอ่านหนังสือพิมพ์มีแนวการพิจารณาประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

1) การพาดหัวข่าว การพาดหัวข่าวเป็นการตั้งชื่อข่าวให้กะทัดรัดและพิมพ์ด้วยตัวอักษรใหญ่เป็นพิเศษเพื่อดึงดูด ความสนใจ การพาดหัวข่าวที่ดีมีลักษณะดังนี้

1.1) หัวข่าวตรงกับสาระของข่าว ผู้เขียนข่าวไม่ควรพาดหัวข่าวไม่ตรงกับเนื้อหาสาระของข่าวเพื่อเรียกร้อง ความสนใจ

1.2) หัวข่าวใช้ภาษาที่กะทัดรัด เข้าใจง่าย ไม่ควรใช้ภาษาที่ก่อให้เกิดความเข้าใจผิดและใช้คำผิดความหมายเพียงเพื่อผลประโยชน์ทางการขาย โดยไม่คำนึงถึงคุณค่าทางภาษา เช่น 1) ทพิทพิทาพิการหวัง 30 ทอง 2) เปิดตัวกินปุยวัดใจนายก 3) หั้นรุมสังฆกรรมสาวรุ่น

2) เนื้อหาของข่าว มีแนวพิจารณาดังนี้

2.1) เนื้อหาข่าวที่ดี ต้องเป็นข่าวจริงตามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ไม่ควรมีความคิดเห็น หรือเพิ่มเนื้อหาตามใจผู้เขียน เพื่อให้ผู้ฟังชื่นชอบ ข่าวที่ดีต้องเป็นข่าวที่ส่งผลกระทบต่อคนหมู่มากหรือส่วนรวม เช่น ข่าวการเมือง การเลือกตั้ง ข่าวการปกครอง ข่าวสังคม ข่าวเศรษฐกิจ ข่าวการประกอบอาชีพ หรือข่าวเกี่ยวกับการอนามัย เป็นต้น ไม่ควรเป็นข่าวของคนใดคนหนึ่ง เพื่อยกย่องเชิดชู โดยมุ่งหวังประโยชน์ส่วนตัวเป็นที่ตั้ง และต้องเป็นข่าว ที่ไม่ทำลายความมั่นคงของชาติ ความสงบสุขของประชาชน และศีลธรรมอันดีงาม

2.2) ภาษาที่ใช้ควรเป็นภาษาสุภาพ ไม่ควรใช้ภาษาหยาบคาย

2.3) การเล่าเหตุการณ์ในข่าวควรเล่าตามลำดับตั้งแต่ต้นจนจบ ไม่ปิดบังอำพราง มีเงื่อนไขสลับซับซ้อน

2.4) การเล่าเหตุการณ์ทุกตอน ต้องอ้างอิงหลักฐานที่มา สถานที่เวลารวมถึงบุคคลที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ผู้อ่านทราบรายละเอียด และมีความเชื่อถือในข่าว การปกปิดสถานที่ ชื่อหรือนามของบุคคลควรเป็นไปเพื่อความบริสุทธิ์ใจที่ปกป้องผู้บริสุทธิ์ ผู้เยาว์หรือเป็นจรรยาบรรณของหนังสือพิมพ์

3) การพิจารณาบทความในวารสารหนังสือพิมพ์ มีดังนี้

บทความในวารสารและหนังสือพิมพ์ ส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับคนหมู่มาก และแสดงความคิดเห็นของผู้เขียนอย่างเต็มที่ บทความที่ดีควรมีลักษณะดังนี้

3.1) ผู้เขียนบทความต้องเป็นผู้ที่รู้เรื่องที่เขียนอย่างถ่องแท้ มีข้อมูลสามารถอ้างอิงได้

3.2) ผู้เขียนบทความต้องแสดงความคิดเห็นโดยอาศัยข้อเท็จจริงและเหตุผลอื่นๆ ประกอบอย่างกว้างขวาง การแสดงความคิดเห็นเป็นไปอย่างบริสุทธิ์ใจ ไม่ใช่ความรู้สึกของตนเองเป็นตัวกำหนดเพียงอย่างเดียว การแสดงความคิดเห็นนั้น ควรเป็นไปในทางสร้างสรรค์ และไม่อคติลำเอียง

3.3) การวิจารณ์ของผู้เขียนบทความ ต้องตั้งอยู่บนหลักการการตำหนิ ไม่ควรเน้นที่ตัวบุคคล แต่เน้นที่วิธีการหรือหลักการ ควรชี้ให้เห็นปัญหา และเสนอแนวทางแก้ปัญหาอย่างถูกต้อง นอกจากนี้รูปแบบการเขียนและการใช้ภาษา ควรมีความถูกต้องเข้าใจง่ายไม่ใช้ถ้อยคำที่ส่อเสียดหยาบคาย

4) การพิจารณาคอลัมน์อื่นๆ คอลัมน์อื่น ๆ มีวิธีการพิจารณาดังนี้

นอกจากข่าวและบทความแล้ว วารสารหรือหนังสือพิมพ์ยังมีอีกหลายคอลัมน์ เช่น บันเทิงคดี ละคร โฆษณา ความรู้ต่างๆ การพิจารณาคุณค่าในแต่ละคอลัมน์ ควรพิจารณาเรื่องการใช้ภาษา การเขียน และคุณค่าที่ได้รับจากการอ่าน เป็นต้น

2.5.7.2 การพิจารณาหนังสือประเภทสารคดี

สารคดี ได้แก่ หนังสือที่ให้แนวความรู้ต่างๆ เช่น ด้านปรัชญา ตรรกวิทยา การศึกษา ควรพิจารณาในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1) เนื้อหาสาระ มีความถูกต้องสมบูรณ์ตามหลักวิชาหรือไม่ เรื่องนำมาเขียนมีสาระประโยชน์เพียงใด เหมาะสำหรับผู้่านระดับใด

2) วิธีเสนอหนังสือ อาจเสนอเป็นความเรียงวิชาการ มีการค้นคว้าหาความรู้ อ้างอิงประกอบ หรือเสนอเป็นบันทึกของผู้เขียน เล่าประสบการณ์ของตน หรือเสนอเป็นจดหมายให้โต้ตอบ

ควรพิจารณาว่าผู้เขียนมีวิธีเขียนที่ชวนอ่าน เข้าใจง่ายหรือไม่สำนวนภาษาสื่อความหมายได้แจ่มแจ้งหรือไม่เหมาะแก่ระดับของผู้อ่าน ตามความตั้งใจของผู้เขียนหรือไม่ เพียงใด

3) การวางเค้าโครงเรื่อง เค้าโครงเรื่องที่เขียน จะต้องมีการจัดลำดับอย่างมีระเบียบ จึงควรพิจารณาว่าผู้เขียนสามารถทำให้ความสำคัญๆ เชื่อมโยงต่อเนื่องกันได้ดีเพียงใด มีการเรียงลำดับความยากง่ายเพื่อช่วยความเข้าใจของผู้อ่านหรือไม่

4) ส่วนประกอบของหนังสือ ส่วนประกอบต่าง ๆ ของหนังสือได้แก่ คำนำ สารบัญ ดัชนี บรรณานุกรม อภิธานศัพท์สามารถช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจความสำคัญของหนังสือได้รวดเร็วควรพิจารณาว่าหนังสือเหล่านั้น มีส่วนประกอบอำนวยความสะดวกดังกล่าวหรือไม่

5) วุฒิและประสบการณ์ของผู้เขียน หนังสือสารคดีบางเล่ม จะมีประวัติย่อ วุฒิและประสบการณ์ของผู้เขียนบอกไว้ด้านหลัง รายละเอียดดังกล่าวจะช่วยให้ผู้อ่านสามารถวินิจฉัยได้ดียิ่งขึ้นว่าเรื่องนั้นมีคุณค่าน่าเชื่อถือหรือไม่

6) คุณภาพการพิมพ์และการออกแบบรูปเล่ม สิ่งที่ชี้ให้เห็นคุณภาพของหนังสือ เช่น การจัดหัวเรื่องทำให้สื่อความได้ชัดเจน การพิสูจน์อักษรถูกต้อง การออกแบบรูปเล่มเหมาะสมน่าอ่าน

2.5.7.3 การพิจารณาหนังสือประเภทบันเทิงคดี

หนังสือประเภทบันเทิงคดี อาจมีวิธีการพิจารณาในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1) แก่นของเรื่องหรือแนวเรื่อง หมายถึง แนวคิดสำคัญของผู้เขียน ซึ่งเป็นหัวใจของเรื่อง

2) การวางโครงเรื่อง หมายถึง การผูกเรื่องให้มีตัวละครและเหตุการณ์เชื่อมโยงสัมพันธ์กันตั้งแต่ต้นจนจบเรื่อง ซึ่งจะต้องสอดคล้องกับแก่นของเรื่องและผู้แต่งวางแนวไว้และต้องดำเนินไปอย่างสมเหตุสมผล

3) ตัวละคร ตัวละครอาจมีน้อยหรือมากแล้วแต่ความประสงค์ของผู้แต่ง การเสนอตัวละครที่น่าสนใจต้องเป็นตัวละครที่มีลักษณะนิสัยและพฤติกรรมที่มีความสมจริง คือเป็นบุคคลที่อาจหาได้ในชีวิตจริง มิใช่ดีหรือเลวจนผิดมนุษย์ธรรมดา นอกจากนั้นพฤติกรรมต่าง ๆ ของตัวละคร ควรสะท้อนภาพชีวิตจริงของสังคม ตามความเป็นจริงด้วย

4) ฉาก เป็นส่วนที่ช่วยทำให้บรรยากาศของเรื่องเป็นไปอย่างสมจริง ซึ่งผู้เขียนจะต้องบรรยายให้ตรงกับความเป็นจริง หรืออยู่ในวิสัยที่เป็นจริงได้

5) สำนวนภาษาและลีลาในการเขียน นักเขียนจะมีสำนวน หรือลีลาการเขียนเป็นแบบฉบับของตน ดังนั้นผู้วิจารณ์จะต้องพิจารณาให้ถ่องแท้ว่าผู้เขียนมีลีลาการเขียนอย่างไร

6) สารจากผู้เขียน สารที่ผู้เขียนให้ หมายถึง ข้อคิด หรือบางสิ่งบางอย่างที่ผู้เขียนฝากไว้ให้ ซึ่งผู้อ่านอาจได้รับแตกต่างกันไปตามแต่ประสบการณ์ของผู้อ่าน ควรฝึกทักษะให้ไวต่อการรับสารของผู้เขียน และตีความเข้าใจ เพื่อให้การอ่านเรื่องบันเทิงคดีมีรสชาติดมากยิ่งขึ้น

2.5.7.4 การพิจารณาหนังสือประเภทร้อยกรองหรือกวีนิพนธ์

หนังสือประเภทร้อยกรองหรือกวีนิพนธ์ มีวิธีการพิจารณาดังนี้

1) รูปแบบของฉันทลักษณ์ รูปแบบของฉันทลักษณ์ คือลักษณะบังคับของบทร้อยกรองแต่ละประเภทซึ่งต่างกัน ควรพิจารณาความถูกต้องของรูปแบบฉันทลักษณ์นั้นๆ เป็นเกณฑ์

2) ความคิดเห็นและเนื้อหาสาระในบทกวี บทกวีที่ดีจะต้องมีเนื้อหาสาระที่แสดงความนึกคิดอันมีคุณค่าแก่ชีวิต บทกวีบางบทให้ความรู้สึกสะท้อนอารมณ์ในด้านต่าง ๆ เช่น อารมณ์รัก อารมณ์เศร้า อารมณ์โกรธ ฯลฯ บางบทให้คิดเตือนใจ ให้ความรู้เรื่องต่าง ๆ เป็นต้น จึงควรพิจารณาให้ถี่ถ้วนว่ากวีให้ความคิดอะไรแก่ผู้อ่านบ้าง และมีเนื้อหาสาระอย่างไร

3) กลวิธีการแต่ง หรือวรรณศิลป์ กลวิธีในการแต่งหรือวรรณศิลป์นี้อาจพิจารณาได้จากการเลือกคำมาใช้ให้เหมาะสมกับความ การเล่นเสียงด้วยสัมผัสสระ พยัญชนะ การใช้โวหารแบบต่าง ๆ การใช้สัญลักษณ์ ซึ่งกวีแต่ละคนจะมีกลวิธีแต่งแตกต่างกันไปเป็นเฉพาะตน

4) รสของบทร้อยกรอง หมายถึงความรู้สึกที่เกิดขึ้นแก่ผู้อ่าน เมื่อถ้อยคำแก่ผู้อ่าน เมื่อถ้อยคำสำนวนหรือเรื่องราวในบทร้อยกรองนั้นๆ มากระทบอารมณ์ อาจให้ความรู้สึกทางด้านความรัก ความเศร้า ความตื่นเต้น ฯลฯ แล้วแต่ลักษณะของบทร้อยกรองและอารมณ์ของผู้อ่านขณะนั้น

5) สารจากบทร้อยกรอง บทร้อยกรองก็มีสารของผู้แต่งฝากไว้เช่นกัน ดังนั้นจึงควรพิจารณาให้ถี่ถ้วนเพื่อรับสารจากผู้เขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ การประเมินคุณค่าของหนังสือไม่ว่าประเภทใด ผู้ประเมินควรอ่านหนังสือนั้น ๆ อย่างละเอียด และพิจารณาทั้งจุดดีและจุดด้อยของหนังสือด้วยใจเป็นธรรม ปราศจากอคติ ซึ่งเมื่อได้อ่านหนังสือมาก ๆ และฝึกการวิเคราะห์ ตลอดจนมีการประเมินคุณค่าของหนังสืออยู่เสมอแล้ว ก็จะช่วยให้มีวิญญาณ์ ในการอ่านหนังสือ และอ่านหนังสืออย่างมีอรรถรสยิ่งขึ้น (กรมวิชาการ, 2546, น. 43)

สรุปได้ การอ่านเชิงวิเคราะห์ หมายถึง การอ่านใคร่ครวญหรือแยกเป็นส่วนๆ หรืออ่านแยกแยะส่วนต่างๆ ออกให้ถี่ถ้วนที่สุดที่จะทำได้ ถ้าเป็นงานเขียนก็แยกให้เป็นไปตามรูปแบบของงานแต่ละประเภท ให้เห็นความแตกต่าง ความกลมกลืน ข้อดี ข้อด้อย ของแต่ละส่วนนั่นเอง

2.6 การเรียนรู้แบบร่วมมือ

ทิสนา แจมมณี (2548, น. 98-106) กล่าวถึง การเรียนรู้แบบร่วมมือว่า คือการเรียนรู้เป็นกลุ่มย่อยโดยมีสมาชิกกลุ่มที่มีความสามารถแตกต่างกันประมาณ 3-6 คน ช่วยกันเรียนรู้เพื่อไปสู่เป้าหมายของกลุ่ม นักการศึกษาคนสำคัญที่เผยแพร่แนวคิดของการเรียนรู้แบบนี้คือ สลาวิน (Slavin) เดวิด จอห์นสัน (David Johnson) เขากล่าวว่า ในการจัดการเรียนการสอนโดยทั่วไปเรามักจะไม่ให้ความสนใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์ และปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน ส่วนใหญ่เรามักจะมุ่งไปที่ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับผู้เรียน หรือระหว่างผู้เรียนกับบทเรียนความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนเป็นมิติที่มักจะถูกกละเลยหรือมองข้ามไปทั้ง ๆ ที่มีผลการวิจัยชี้ชัดเจนว่า ความรู้สึกของผู้เรียนต่อตนเอง ต่อโรงเรียน ครู และเพื่อนร่วมชั้นมีผลต่อการเรียนรู้

1. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนมี 3 ลักษณะคือ

1.1 ลักษณะแข่งขันกันในการศึกษาเรียนรู้ ผู้เรียนแต่ละคนจะพยายามเรียนให้ได้ดีกว่าคนอื่นเพื่อให้ได้คะแนนดี ได้รับการยกย่อง หรือได้รับการตอบแทนในลักษณะต่าง ๆ

1.2 ลักษณะต่างคนต่างเรียน คือ แต่ละคนต่างก็รับผิดชอบดูแลตนเองให้เกิดการเรียนรู้ ไม่ยุ่งเกี่ยวกับผู้อื่น

1.3 ลักษณะร่วมมือกันหรือช่วยกันในการเรียนรู้ คือ แต่ละคนก็รับผิดชอบในการเรียนรู้ของตน ในขณะที่เดียวกันก็ต้องช่วยให้สมาชิกคนอื่นเรียนรู้ด้วย จอห์นสันชี้ให้เห็นว่าการจัดการศึกษาปัจจุบันมักส่งเสริมการเรียนรู้แบบแข่งขันซึ่งอาจส่งผลให้ผู้เรียนเคยชินกับการแข่งขันเพื่อแย่งชิงผลประโยชน์มากกว่าการร่วมมือกันแก้ปัญหา อย่างไรก็ตาม เขาแสดงความเห็นว่าเราควรให้โอกาสผู้เรียนได้เรียนรู้ทั้ง 3 ลักษณะ โดยรู้จักใช้ลักษณะการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับสภาพการณ์ ทั้งนี้เพราะในชีวิตประจำวันผู้เรียนจะต้องเผชิญสถานการณ์ที่มีทั้ง 3 ลักษณะ แต่เนื่องจากการศึกษาปัจจุบันมีการส่งเสริมการเรียนรู้แบบแข่งขัน แบบรายบุคคลอยู่แล้วเราจึงจำเป็นต้องหันมาส่งเสริมการเรียนรู้แบบร่วมมือซึ่งสามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี รวมทั้งได้เรียนรู้ทักษะทางสังคมและการทำงานร่วมกับผู้อื่นซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นอย่างยิ่งในการดำรงชีวิตด้วย

2. องค์ประกอบของการเรียนรู้แบบร่วมมือ การเรียนรู้จะเป็นแบบร่วมมือได้ ต้องมีองค์ประกอบที่สำคัญครบ 5 ประการดังนี้

2.1 การพึ่งพาและเกื้อกูลกัน (Positive Interdependence)

2.2 การปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิด (Face-to-Face Promotive Interaction)

2.3 ความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ของสมาชิกแต่ละคน (Individuala Accountability)

2.4 การใช้ทักษะการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานกลุ่มย่อย

(Interpersonal and Small-Group Skills)

2.5 การวิเคราะห์กระบวนการกลุ่ม (Group Processing)

3. ผลดีของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

3.1 มีความพยายามที่จะบรรลุเป้าหมายมากขึ้น (Greater Efforts to Achieve)

3.2 มีความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนดีขึ้น (More Positive Relationships Among

Students)

3.3 มีสุขภาพจิตดีขึ้น (Greater Psychological Health)

4. ประเภทของกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือ กลุ่มการเรียนรู้ที่ใช้อยู่โดยทั่วไปมี

3 ประเภท คือ

4.1 กลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมืออย่างเป็นทางการ (Formal Cooperative

Learninggroups)

4.2 กลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมืออย่างไม่เป็นทางการ (Informal Cooperative

Learning Groups)

4.3 กลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมืออย่างถาวร (Cooperative Base Groups)

5. การประยุกต์ใช้ทฤษฎีในการเรียนการสอน

ครูสามารถนำหลักการของการเรียนรู้แบบร่วมมือไปจัดการเรียนการสอนของตนได้ โดยการพยายามจัดกลุ่มการเรียนรู้ให้มีองค์ประกอบครบ 5 ประการ ดังกล่าวข้างต้น และใช้เทคนิควิธีการต่าง ๆ ในการช่วยให้องค์ประกอบทั้ง 5 สมบูรณ์ผล โดยทั่วไปการวางแผนบทเรียนและจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้แบบร่วมมือมีประเด็นที่สำคัญ ดังนี้

5.1 ด้านการวางแผนการจัดการเรียนการสอน

5.1.1 กำหนดจุดมุ่งหมายของบทเรียนทั้งทางด้านความรู้และทักษะกระบวนการต่าง ๆ

5.1.2 กำหนดขนาดของกลุ่ม กลุ่มควรมีขนาดเล็ก ประมาณ 3-6 คน กลุ่มขนาด 4 คน จะเป็นขนาดที่เหมาะสมที่สุด

5.1.3 กำหนดองค์ประกอบของกลุ่ม หมายถึง การจัดผู้เรียนเข้ากลุ่มซึ่งทำโดยการสุ่มหรือการเลือกให้เหมาะกับวัตถุประสงค์ โดยทั่วไปกลุ่มจะต้องประกอบไปด้วยสมาชิกที่คละกันในด้านต่างๆ เช่น เพศ ความสามารถ ความถนัด เป็นต้น

5.1.4 กำหนดบทบาทของสมาชิกแต่ละคนในกลุ่ม เพื่อให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดและมีส่วนร่วมในการทำงานอย่างทั่วถึง ครูควรมอบบทบาทหน้าที่ในการ

ทำงานให้ทุกคนและบทบาทหน้าที่นั้น ๆ จะต้องเป็นส่วนหนึ่งของงานอันเป็นจุดมุ่งหมายของกลุ่ม ครูควรจัดบทบาทหน้าที่ของสมาชิกให้อยู่ในลักษณะที่จะต้องพึ่งพาอาศัยและเกื้อกูลกัน บทบาทหน้าที่ในการทำงานเพื่อการเรียนรู้มีจำนวนมาก เช่น บทบาทผู้นำกลุ่ม ผู้สังเกตการณ์ เลขานุการ ผู้เสนอผลงาน ผู้ตรวจสอบผลงาน เป็นต้น

5.1.5 จัดสถานที่ให้เหมาะสมในการทำงานและการมีปฏิสัมพันธ์กัน ครูจำเป็นต้องคิดออกแบบการจัดห้องเรียนหรือสถานที่ที่จะใช้ในการเรียนรู้ให้เอื้อและสะดวกในการทำงานของกลุ่ม

5.1.6 จัดสาระ วัสดุ หรืองานที่จะให้ผู้เรียนทำวิเคราะห์สาระ/งาน/หรือวัสดุที่จะให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ และจัดแบ่งสาระหรืองานนั้นในลักษณะที่ให้ผู้เรียนแต่ละคนมีส่วนร่วมในการช่วยกลุ่มและพึ่งพากันในการเรียนรู้

5.2 ด้านการสอน ครูควรมีการเตรียมกลุ่มเพื่อการเรียนรู้ร่วมกัน ดังนี้

5.2.1 อธิบายชี้แจงเกี่ยวกับงานของกลุ่ม ครูควรอธิบายถึงจุดมุ่งหมายของบทเรียน เหตุผลในการดำเนินงานต่างๆ รายละเอียดของงานและขั้นตอนในการทำงาน

5.2.2 อธิบายเกณฑ์การประเมินผลงานผู้เรียนจะต้องมีความเข้าใจตรงกันว่าความสำเร็จของงานอยู่ตรงไหน งานที่คาดหวังจะมีลักษณะอย่างไร เกณฑ์ที่ใช้วัดความสำเร็จของงานคืออะไร

5.2.3 อธิบายถึงความสำคัญและวิธีการของการพึ่งพาและเกื้อกูลกัน ครูควรอธิบายกฎเกณฑ์ ระเบียบ กติกา บทบาทหน้าที่ และระบบการให้รางวัลหรือประโยชน์ที่กลุ่มจะได้รับในการร่วมมือกันเรียนรู้

5.2.4 อธิบายวิธีการช่วยเหลือกันระหว่างกลุ่ม

5.2.5 อธิบายถึงความสำคัญและวิธีการในการตรวจสอบความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ที่แต่ละคนได้รับมอบหมาย เช่น การสุ่มเรียกชื่อผู้เสนอผลงาน การทดสอบ การตรวจสอบผลงาน เป็นต้น

5.2.6 ชี้แจงพฤติกรรมที่คาดหวัง หากครูชี้แจงให้ผู้เรียน ได้รู้อย่างชัดเจนว่าต้องการให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมอะไรบ้าง จะช่วยให้ผู้เรียนรู้ความคาดหวังที่มีต่อตนและพยายามจะแสดงพฤติกรรมนั้น

5.3 ด้านการควบคุมกำกับและการช่วยเหลือกลุ่ม

5.3.1 ดูแลให้สมาชิกกลุ่มมีการปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิด

5.3.2 สังเกตการณ์การทำงานร่วมกันของกลุ่ม ตรวจสอบว่าสมาชิกกลุ่มมีความเข้าใจในงาน หรือบทบาทหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายหรือไม่ สังเกตพฤติกรรมต่างๆ ของสมาชิก ให้ข้อมูลป้อนกลับ ให้แรงเสริม และบันทึกข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของกลุ่ม

5.3.3 เข้าไปช่วยเหลือกลุ่มตามความเหมาะสม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของงานและการทำงาน เมื่อพบว่ากลุ่มต้องการความช่วยเหลือ ครูสามารถเข้าไปชี้แจง สอนซ้ำ หรือให้ความช่วยเหลืออื่น ๆ

5.3.4 สรุปการเรียนรู้ ครูควรให้กลุ่มสรุปประเด็นการเรียนรู้ ที่ได้จากการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อช่วยให้การเรียนรู้มีความชัดเจนขึ้น

5.4 ด้านการประเมินผลและวิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้

5.4.1 ประเมินผลการเรียนรู้ ครูประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนทั้งทางด้านปริมาณและคุณภาพ โดยใช้วิธีการที่หลากหลาย และควรให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการประเมิน

5.4.2 วิเคราะห์กระบวนการทำงานและกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน ครูควรจัดให้ผู้เรียนมีเวลาในการวิเคราะห์การทำงานของกลุ่มและพฤติกรรมของสมาชิกกลุ่ม เพื่อให้กลุ่มมีโอกาสเรียนรู้ที่จะปรับปรุงส่วนที่บกพร่องของกลุ่ม

6. เทคนิคการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ

รูปแบบ JIGSAW เป็นการสอนที่อาศัยแนวความคิดการต่อภาพ ผู้เสนอวิธีการนี้คนแรกคือ Aronson et.al (1978, pp. 22-25) ต่อมามีการปรับและเพิ่มเติมขั้นตอนให้มากขึ้น แต่วิธีการหลักยังคงเดิม การสอนแบบนี้นักเรียนแต่ละคนจะได้ศึกษาเพียงส่วนหนึ่งหรือหัวข้อย่อยของเนื้อหาทั้งหมด โดยการศึกษาเรื่องนั้นๆ จากเอกสารหรือกิจกรรมที่ครูจัดให้ ในตอนที่ศึกษาหัวข้อย่อยนั้น นักเรียนจะทำงานเป็นกลุ่มกับเพื่อนที่ได้รับมอบหมายให้ศึกษาหัวข้อย่อยเดียวกัน และเตรียมพร้อมที่จะกลับไปอธิบายหรือสอนเพื่อนสมาชิกในกลุ่มพื้นฐานของตนเอง JIGSAW มีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ส่วน คือ

6.1 การเตรียมสื่อการเรียนการสอน (Preparation Of Materials) ครูสร้างใบงานให้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนของกลุ่ม และสร้างแบบทดสอบย่อยในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ โดยแบ่งเนื้อหาในแต่ละหัวข้อเรื่องที่จะสอนเพื่อทำใบงานสำหรับผู้เชี่ยวชาญ ในใบงานควรบอกให้นักเรียนต้องทำอะไร เช่น ให้อ่านหนังสือหน้าอะไร อ่านหัวข้ออะไร จากหนังสือหน้าไหนถึงหน้าไหน หรือให้ดูวิดีโอทัศน์ หรือให้ลงมือปฏิบัติการทดลอง พร้อมกับมีคำถามให้ตอบตอนท้ายของกิจกรรมที่ทำด้วย

6.2 การจัดสมาชิกของกลุ่มและของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (Teams And Expert Groups) ครูจะแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ (Home Groups) แต่ละกลุ่มจะมีผู้เชี่ยวชาญในแต่ละเรื่องตามใบงานที่ครูสร้างขึ้น ครูแจกใบงานให้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนในกลุ่ม และให้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละ

คนศึกษาใบงานของตนก่อนที่จะแยกไปตามกลุ่มของผู้เชี่ยวชาญ (Expert Groups) เพื่อทำงานตามใบงานนั้นๆ เมื่อนักเรียนพร้อมที่จะทำกิจกรรม ครูแยกกลุ่มนักเรียนใหม่ตามใบงาน กิจกรรมในกลุ่มผู้เชี่ยวชาญแต่ละกลุ่มอาจแตกต่างกัน ครูพยายามกระตุ้นให้นักเรียนศึกษาหัวข้อตามใบงานที่แตกต่างกัน ดังนั้นใบงานที่ครูสร้างขึ้นจึงมีความสำคัญมาก เพราะในใบงานจะนำเสนอด้วยกิจกรรมที่แตกต่างกัน ซึ่งผู้เชี่ยวชาญในแต่ละกลุ่มอาจจะลงมือปฏิบัติการทดลองศึกษาเกี่ยวกับสิ่งที่ได้รับมอบหมาย พร้อมกับเตรียมการนำเสนอสิ่งนั้นอย่างสั้น ๆ เพื่อว่าเขาจะได้นำกลับไปสอนสมาชิกคนอื่น ๆ ในกลุ่มที่ไม่ได้ศึกษาในหัวข้อดังกล่าว

6.3 การรายงานและการทดสอบย่อย (Reports And Quizzes) เมื่อกลุ่มผู้เชี่ยวชาญแต่ละกลุ่มทำงานเสร็จแล้ว ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนก็จะกลับไปยังกลุ่มเดิมของตัวเอง (Home Group) แล้วสอนเรื่องที่ทำให้กับสมาชิกคนอื่น ๆ ในกลุ่ม ครูกระตุ้นให้นักเรียนใช้วิธีการต่างๆ ในการนำเสนอสิ่งที่จะสอน นักเรียนอาจใช้วิธีการสาธิต อ่านรายงาน ใช้คอมพิวเตอร์ รูปถ่าย ใตอะแกรม แผนภูมิหรือภาพวาดในการนำเสนอความคิดเห็น ครูกระตุ้นให้สมาชิกในกลุ่มได้มีการอภิปรายและซักถามปัญหาต่าง ๆ โดยที่สมาชิกแต่ละคนต้องมีความรับผิดชอบในการเรียนรู้แต่ละเรื่องที่คุณเชี่ยวชาญแต่ละคนนำเสนอ เมื่อผู้เชี่ยวชาญได้รายงานผลงานกับกลุ่มของตัวเองแล้ว ควรจะมีการอภิปรายร่วมกันทั้งห้องเรียนอีกครั้งหนึ่ง หรือมีการถามคำถามและตอบคำถามในหัวข้อเรื่องที่ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนได้ศึกษา

7. ขั้นตอนการสอนแบบ JIGSAW มีดังนี้

ขั้นที่ 1 ครูแบ่งหัวข้อที่จะเรียนเป็นหัวข้อย่อยเท่าจำนวนสมาชิกของแต่ละกลุ่ม ถ้ากลุ่มขนาด 3 คน ให้แบ่งเนื้อหาออกเป็น 3 ส่วน

ขั้นที่ 2 จัดกลุ่มนักเรียนให้มีสมาชิกที่มีความสามารถต่างกัน เป็นกลุ่มพื้นฐานหรือ Home Groups จำนวนสมาชิกในกลุ่มอาจเป็น 3 หรือ 4 คนก็ได้ จากนั้นแจกเอกสารหรืออุปกรณ์การสอนให้กลุ่มละ 1 ชุด หรือให้คนละชุดก็ได้ กำหนดให้สมาชิกแต่ละคนรับผิดชอบอ่านเอกสารเพียง 1 ส่วนที่ได้รับมอบหมาย เท่านั้น หากแต่ละกลุ่มได้รับเอกสารเพียงชุดเดียว ให้นักเรียนแยกเอกสารออกเป็นส่วน ๆ ตามหัวข้อย่อยดังนี้

ในแต่ละกลุ่ม นักเรียนคนที่ 1 จะอ่านเฉพาะหัวข้อย่อยที่ 1

นักเรียนคนที่ 2 จะอ่านเฉพาะหัวข้อย่อยที่ 2

นักเรียนคนที่ 3 จะอ่านเฉพาะหัวข้อย่อยที่ 3

ขั้นที่ 3 เป็นการศึกษาในกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (Expert Groups) นักเรียนจะแยกย้ายจากกลุ่มพื้นฐาน ไปจับกลุ่มใหม่เพื่อทบทวนการศึกษาเอกสารส่วนที่ได้รับมอบหมาย โดยคนที่ได้รับมอบหมายให้ศึกษาเอกสารหัวข้อย่อยเดียวกัน จะไปนั่งเป็นกลุ่มด้วยกัน กลุ่มละ 3 หรือ 4 คน

แล้วแต่จำนวนสมาชิกของกลุ่มที่ครูกำหนด ในกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ สมาชิกจะอ่านเอกสาร สรุปเนื้อหาสาระ จัดลำดับขั้นตอนการนำเสนอ เพื่อเตรียมทุกคนให้พร้อมที่จะไปสอนหัวข้อนั้น ที่กลุ่มเดิมของตนเอง

ขั้นที่ 4 นักเรียนแต่ละคนในกลุ่มผู้เชี่ยวชาญกลับกลุ่มเดิมของตน แล้วผลัดเปลี่ยนเวียนกันอธิบายให้เพื่อนในกลุ่มฟังทีละหัวข้อ มีการซักถามข้อสงสัย ตอบปัญหา ทบทวนให้เข้าใจชัดเจน

ขั้นที่ 5 นักเรียนแต่ละคนทาแบบทดสอบเกี่ยวกับเนื้อหาทั้งหมดทุกหัวข้อ แล้วนำคะแนนของสมาชิกแต่ละคนในกลุ่มมารวมกันเป็นคะแนนกลุ่ม

ขั้นที่ 6 กลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุด จะได้รับรางวัล หรือการชมเชย

การสอนแบบ JIGSAW เป็นการสอนที่อาจนำไปใช้ในการทบทวนเนื้อหาที่มีหลาย ๆ หัวข้อหรือใช้กับบทเรียนที่เนื้อหาแบ่งแยกเป็นส่วน ๆ ได้ และเป็นเนื้อหาที่นักเรียนศึกษาจากเอกสารและสื่อการสอนใด

วิธีสอนแบบจิ๊กซอร์ เป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบหนึ่ง มีวิธีการหลัก ๆ ได้แก่ การจัดกลุ่ม การศึกษาเนื้อหาสาระ การทดสอบ การคิดคะแนน และระบบการให้รางวัล เพื่อสนองวัตถุประสงค์เฉพาะ ซึ่งใช้หลักการ เรียนรู้แบบร่วมมือ 5 ประการ และมีวัตถุประสงค์มุ่งตรงไปในทิศทางเดียวกัน คือเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในเรื่องที่ศึกษาอย่างมากที่สุด โดยอาศัยการร่วมมือกัน ช่วยเหลือกัน และแลกเปลี่ยนความรู้กันระหว่างกลุ่มผู้เรียนด้วยกัน ความแตกต่างของรูปแบบแต่ละรูปแบบจะอยู่ที่เทคนิคในการศึกษาเนื้อหาสาระ และวิธีการเสริมแรงและการให้รางวัลเป็นประการสำคัญ กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบจิ๊กซอร์ มีกระบวนการดังนี้ (ทิสนา เขมมณี, 2551, น. 25-30)

1. จัดผู้เรียนเข้ากลุ่มลดความสามารถ (เก่ง-กลาง-อ่อน) กลุ่มละ 4 คนและเรียกกลุ่มนี้ว่า กลุ่มบ้านของเรา (Home Group)
2. สมาชิกในกลุ่มบ้านของเราได้รับมอบหมายให้ศึกษาเนื้อหาสาระคนละ 1 ส่วน (เปรียบเสมือนได้ชิ้นส่วนของภาพตัดต่อคนละ 1 ชิ้น) และหาคำตอบในประเด็นปัญหาที่ผู้สอนมอบหมายให้
3. สมาชิกในกลุ่มบ้านของเรา แยกย้ายไปร่วมกับสมาชิกกลุ่มอื่นซึ่งได้รับเนื้อหาเดียวกัน ตั้งเป็นกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (Expert Group) ขึ้นมา และร่วมกันทำความเข้าใจในเนื้อหาสาระนั้นอย่างละเอียด และร่วมกันอภิปรายหาคำตอบประเด็นที่ผู้สอนมอบหมายให้

4. สมาชิกกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ กลับไปสู่กลุ่มบ้านของเรา แต่ละกลุ่มช่วยสอนเพื่อนในกลุ่ม ให้เข้าใจสาระที่ตนได้ศึกษาร่วมกับกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเช่นนี้ สมาชิกทุกคนก็จะได้เรียนรู้ภาพรวมของสาระทั้งหมด

5. ผู้เรียนทุกคนทำแบบทดสอบ แต่ละคนจะได้คะแนนเป็นรายบุคคล และนำคะแนนของทุกคนในกลุ่มบ้านของเรามารวมกัน (หรือหาค่าเฉลี่ย) เป็นคะแนนกลุ่ม กลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุดได้รับรางวัล

สรุปได้ว่า การเรียนแบบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค JIGSAW เป็นกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ที่ได้จากการร่วมมือกัน เรียนรู้ส่วนย่อยขององค์ความรู้แล้วนำมาต่อภาพกัน เป็นองค์ความรู้ใหญ่ที่ต้องการเรียนรู้ได้นั่นเอง

2.7 แผนการจัดการเรียนรู้

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2549, น. 297-321) ให้คำจำกัดความของแผนการสอนว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการสอนการวัดผลประเมินผลให้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรหรือกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่าแผนการสอนเป็นแผนที่ผู้สอนจัดทำขึ้นจากคู่มือหรือแนวการสอนของกรมวิชาการ ทำให้ผู้สอนทราบว่าสอนเนื้อหาใดสอนอย่างไร ใช้สื่ออะไร และวัดผลประเมินผลโดยวิธีใด

1. ความสำคัญของแผนการสอน

1.1 ทำให้เกิดการวางแผนวิธีสอนวิธีเรียนที่มีความหมายยิ่งขึ้น เพราะเป็นการจัดทำอย่างมีหลักการที่ถูกต้อง

1.2 ช่วยให้ผู้มีสื่อการสอนที่ทำด้วยตนเอง ทำให้เกิดความสะดวกในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ทำให้สอนได้ครบถ้วนตรงตามหลักสูตรและสอนได้ทันเวลา

1.3 เป็นผลงานวิชาการที่สามารถเผยแพร่เป็นตัวอย่างได้

1.4 ช่วยให้ความสะดวกแก่ครูผู้สอนแทนในกรณีที่ผู้สอนไม่สามารถเข้าสอนได้

2. องค์ประกอบของแผนการสอน ประกอบด้วยส่วนต่างๆ ซึ่งในการเขียนแผนการสอน จะต้องเขียนให้ครบทุกหัวข้อดังนี้

2.1 วิชา หน่วยที่สอนและสาระสำคัญ (ความคิดรวบยอด) ของเรื่อง

2.2 จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

2.3 เนื้อหา

2.4 กิจกรรมการเรียนการสอน

2.5 สื่อการเรียนการสอน

2.6 วัตถุประสงค์ประเมินผล

3. ขั้นตอนการเขียนแผน

การเขียนแผนเป็นงานสำคัญยิ่งของครู เพราะเป็นการเตรียมการสอนที่สมบูรณ์ซึ่งจะช่วยให้การเรียนการสอนบรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรอย่างแท้จริง ในการเขียนแผนการสอนมีลำดับขั้นตอนดังนี้

3.1 ศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรในวิชาที่จะสอน ได้แก่ การศึกษาจุดประสงค์ประจำวิชาและคำอธิบายรายวิชา

3.2 กรอกรผลการวิเคราะห์ลงในตารางวิเคราะห์หลักสูตร ได้แก่ เนื้อหาหลัก วัตถุประสงค์ กิจกรรม/กระบวนการ คาบเวลาโดยประมาณ หมายเหตุ

3.3 ย่อยเนื้อหา ย่อยจุดประสงค์การเรียนรู้ และจัดคาบเวลา ให้เหมาะสมกับการสอน ได้แก่ เนื้อหา คาบเวลา จุดประสงค์การเรียนรู้

3.4 ศึกษาแนวการสอนของกรมวิชาการ เพื่อดูรายละเอียดว่าตรงตามที่วิเคราะห์ไว้หรือไม่ และความสอดคล้องของจุดประสงค์ ตลอดจนความเหมาะสมของเวลา กิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้สามารถนำไปเขียนในแผนต่อไป

3.5 ขั้้นเขียนแผนการสอน เป็นขั้นตอนที่สำคัญที่ผู้เขียนแผนจำเป็นต้องศึกษาวิธีเขียนแต่ละหัวข้ออย่างละเอียด ชัดเจน เพื่อให้แผนการสอนสามารถตอบคำถามของจุดประสงค์และทำการจัดกิจกรรมทันตามเวลาที่กำหนด ซึ่งแผนการสอนควรประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ดังนี้

- 1) ชื่อเรื่อง หรือหัวข้อเรื่องย่อ
- 2) จำนวนคาบ
- 3) สาระสำคัญ
- 4) จุดประสงค์การเรียนรู้
- 5) เนื้อหา
- 6) สื่อการเรียนการสอน
- 7) กิจกรรมการเรียนการสอน
- 8) การวัดผลประเมินผล

4. ลักษณะของแผนการสอนที่ดี

แผนการสอนที่ดีเป็นแผนการสอนที่ให้แนวทางการสอนแก่ผู้สอนอย่างชัดเจนทั้งด้านจุดประสงค์การสอน เนื้อหาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการสอน และการ

วัดผลประเมินผล โดยเฉพาะแนวทางการจัดกิจกรรมควรเป็นกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติ ได้คิดได้ทำ ได้แก่ปัญหา และได้เกิดทักษะกระบวนการสามารถนำไปใช้ในชีวิตได้

สรุปได้ว่าแผนการจัดการเรียนรู้ เป็นรูปแบบการจัดกระบวนการเรียนรู้ ที่ครูผู้สอนจัดทำขึ้นล่วงหน้าเพื่อเป็นแนวทาง เตรียมการสอนอย่างเป็นระบบ และเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ครูผู้สอนพัฒนาการจัดการเรียนการสอนไปสู่จุดประสงค์การเรียนรู้และจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.8 ประสิทธิภาพและดัชนีประสิทธิผล

ดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index) หมายถึง ตัวเลขที่แสดงถึงความก้าวหน้าในการเรียนของผู้เรียน โดยการเทียบคะแนนที่เพิ่มขึ้นจากคะแนนการทดสอบก่อนเรียนกับคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียน และคะแนนเต็มหรือคะแนนสูงสุดกับคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียน เมื่อมีการประเมินสื่อการสอนที่ได้ผลิตขึ้นมา เรามักจะดูถึงประสิทธิภาพทางการสอนและการวัดประเมินผลทางสื่อ นั้น ตามปกติแล้วจะเป็นการประเมินความแตกต่างของค่าคะแนนใน 2 ลักษณะ คือ ความแตกต่างของคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและคะแนนทดสอบหลังเรียนหรือเป็นการทดสอบเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ประสิทธิภาพ หมายถึง ประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ประสิทธิภาพที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่กำหนดหรือไม่ โดยพิจารณาจากเกณฑ์ 80/80 ดังต่อไปนี้

80 ตัวแรก (E_1) หมายถึง ค่าเฉลี่ยของคะแนนที่นักเรียนทั้งหมดทำได้จากแบบทดสอบย่อย คิดเป็นร้อยละ 80 ขึ้นไป

80 ตัวหลัง (E_2) หมายถึง ค่าเฉลี่ยของคะแนนที่นักเรียนทั้งหมดทำได้จากแบบทดสอบหลังเรียน คิดเป็นร้อยละ 80 ขึ้นไป

2.9 ความพึงพอใจ

ความพึงพอใจ เป็นความรู้สึกในทางบวกซึ่งเมื่อเกิดขึ้นแล้วทำให้เกิดความสุข เป็นความสุขที่แตกต่างจากความรู้สึกทางบวกอื่นๆ กล่าวคือ เป็นความรู้สึกที่มีระบบย้อนกลับหลังจากการปฏิบัติแล้วเกิดชอบใจ พึงพอใจ มีนักวิชาการและนักการศึกษา ได้กล่าวถึงความพึงพอใจ ดังนี้

2.9.1 ความหมายของความพึงพอใจ

มีผู้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้หลายลักษณะ ดังนี้

Good (1973, p. 320) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง สภาพคุณภาพหรือระดับความพอใจ ซึ่งเป็นผลจากความสนใจต่างๆ และทัศนคติที่บุคคลต่อสิ่งที่ทำอยู่

ทรงสมร คชเลิศ (2543, น. 12) ได้สรุปความพึงพอใจว่า เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์ความรู้สึกและทัศนคติของบุคคลอันเนื่องมาจากสิ่งเร้าและแรงจูงใจ ซึ่งปรากฏออกมาทางพฤติกรรมและเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการทำกิจกรรมต่างๆ ของบุคคล

อุบลลักษณ์ ไชยนะ (2543, น. 36) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกทัศนคติที่เป็นไปตามความคาดหวัง ที่จะทำให้เกิดความสามารถในการเรียนรู้ได้ยิ่งขึ้น

วาสนา จันทร์อุไร (2546, น. 15) กล่าวว่า ความพึงพอใจ คือความรู้สึกหรือทัศนคติที่ดีที่เกิดจากการสัมผัส การรับรู้ ทำให้เกิดการเรียนรู้ ยอมรับ เป็นไปตามที่คาดหวังที่ทำให้เกิดความสามารถในการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น พัลลภ คงนุรัตน์ (2547, น. 34) ได้สรุปความพึงพอใจหมายถึง ความรู้สึก ความนึกคิด ความเชื่อ ที่มีแนวโน้มที่แสดงออกของพฤติกรรม ต่อการปฏิบัติกิจกรรมที่ทำให้เกิดความเจริญงอกงามในทุกด้านของแต่ละบุคคลอาจเป็นทางด้านบวกหรือด้านลบของพฤติกรรมนั้นๆ

วิไล รัตพลที (2548, น. 34) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกชอบ พอใจ ประทับใจ จากการได้รับการตอบสนองตามความต้องการและมีความสุขเมื่อได้รับผลสำเร็จ ซึ่งจะแสดงออกมาทางพฤติกรรม โดยสังเกตได้จากสายตา คำพูด และการแสดงออกทางพฤติกรรม

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง สภาพความรู้สึกที่ดีทางจิตใจของแต่ละบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง และความพึงพอใจจะเกิดขึ้นได้นั้นก็ต่อเมื่อได้รับการตอบสนองต่อความต้องการตามจุดมุ่งหมาย ดังนั้น ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนจึงหมายถึง ความรู้สึกที่ดี มีความรู้สึกนิยมชมชอบและมีทัศนคติที่ดีในทางบวก จนทำให้นักเรียนเกิดความพึงพอใจ

2.9.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

ทฤษฎีสำหรับสร้างความพึงพอใจมีหลายทฤษฎี ซึ่งมีทฤษฎีที่สำคัญ ได้แก่

2.9.2.1 ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ (Maslow)

สุรางค์ ไคว้ตระกูล (2541, น. 111-118, อ้างถึงใน สุจิรา แก้วจินดา, 2554, น. 55) ได้กล่าวถึง ทฤษฎีการจูงใจของมาสโลว์ว่า มีข้อสมมติฐานเกี่ยวกับพฤติกรรมของมนุษย์ 3 ประการ ดังนี้

1. บุคคลย่อมมีความต้องการอยู่เสมอและไม่สิ้นสุด ขณะที่ความต้องการใดได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการอย่างอื่นก็จะเกิดขึ้นอีกไม่สิ้นสุด

2. ความต้องการที่ได้รับการตอบสนองแล้วจะไม่ใช่สิ่งจูงใจของพฤติกรรมอื่นๆ ต่อไป ความต้องการที่ยังไม่ได้รับการตอบสนองจึงเป็นสิ่งจูงใจกับพฤติกรรมของคนนั้น

3. ความต้องการของบุคคลจะเรียงเป็นลำดับขั้นตอนความสำคัญ เมื่อความต้องการระดับต่ำได้รับการตอบสนองแล้ว บุคคลก็จะให้ความสนใจกับความต้องการระดับสูงต่อไป ความต้องการของบุคคลมี 5 ขั้นตอน ตามลำดับดังนี้

3.1 ความต้องการทางร่างกาย (Physiological Needs) เป็นความต้องการเบื้องต้นเพื่อความอยู่รอดของชีวิต เช่น ความต้องการในเรื่องของอาหาร น้ำ อากาศ เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค ที่อยู่อาศัย ความต้องการทางเพศ ความต้องการทางร่างกาย จะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของคนก็ต่อเมื่อความต้องการทั้งหมดของคนยังไม่ได้ได้รับการตอบสนอง

3.2 ความต้องการปลอดภัยหรือความมั่นคง (Security of safety Needs) ถ้าหากความต้องการด้านร่างกายได้รับการตอบสนองตามเหมาะสมแล้ว มนุษย์ก็จะต้องการในขั้นสูงต่อไป คือ ความรู้สึกที่ต้องการความปลอดภัยหรือมั่นคงในปัจจุบันและอนาคต ซึ่งรวมถึงความก้าวหน้าและความอบอุ่น

3.3 ความต้องการทางสังคม (Social or Belonging Needs) ภายหลังจากคนได้รับการตอบสนองในสองขั้นดังกล่าวแล้ว ก็จะมีความต้องการที่สูงขึ้น คือ ความต้องการทางสังคมเป็นความต้องการที่จะเข้าร่วมและได้รับการยอมรับในสังคม ความเป็นมิตรและความรักจากเพื่อน

3.4 ความต้องการที่ได้รับการยกย่องนับถือ (Esteem System Needs) เป็นความต้องการให้คนอื่นยกย่องให้เกียรติ และเห็นความสำคัญของตน อยากเด่นในสังคมนวมถึงความสำเร็จ ความรู้ ความสามารถ ความเป็นอิสระและเสรีภาพ

3.5 ความต้องการความสำเร็จในชีวิต (Self Actualization Needs) เป็นความต้องการระดับสูงสุดของมนุษย์ ส่วนมากจะเป็นการอยากเป็น อยากได้ ตามความคิดของตน หรือต้องการจะเป็นมากกว่าที่ตัวเองเป็นอยู่ขณะนี้

2. ทฤษฎีสองปัจจัยของ เฮอซเบิร์ก (Herzberg)

Herzberg (1959, pp. 133-155, อ้างถึงในสุจิตรา แก้วจินดา, 2554, น. 56) ได้กล่าวถึงทฤษฎีนี้ ซึ่งแบ่งปัจจัยที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจในการทำงานออกเป็น 2 ปัจจัย ดังนี้

2.1 ปัจจัยจูงใจ (Motivation Factors) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับงาน มีอิทธิพลในการสร้างความพึงพอใจ ซึ่งจะช่วยสร้างแรงจูงใจในการทำงานประกอบด้วยปัจจัยต่างๆ ดังนี้

- 2.1.1 ความสำเร็จของงาน
- 2.1.2 การได้รับการยอมรับนับถือ
- 2.1.3 ลักษณะงานที่ทำ
- 2.1.4 ความรับผิดชอบ
- 2.1.5 ความก้าวหน้าในตำแหน่ง
- 2.1.6 ความเจริญเติบโตขององค์กร

2.2 ปัจจัยค่าจูนหรือปัจจัยสุขภาพอนามัย (Hygiene Factors) ปัจจัยที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมในการทำงาน ซึ่งมักจะนำมาซึ่งความไม่พึงพอใจในการทำงาน จำเป็นต้องป้องกันหรือค่าจูนไม่ให้เกิดความท้อถอย ไม่อยากทำงาน ประกอบด้วยปัจจัยต่างๆ ดังนี้

- 2.2.1 ค่าตอบแทนในการทำงาน
- 2.2.2 โอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต
- 2.2.3 ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในองค์กร
- 2.2.4 ฐานะของอาชีพ
- 2.2.5 การปกครองบังคับบัญชา
- 2.2.6 นโยบายและการบริหารงานองค์กร
- 2.2.7 สภาพการทำงาน
- 2.2.8 ความเป็นอยู่ส่วนตัว
- 2.2.9 ความมั่นคงปลอดภัยในการทำงาน

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ เป็นการแสดง ความรู้สึกดีใจยินดีของเฉพาะบุคคลในการตอบสนองความต้องการในส่วนที่ขาดหายไป ซึ่งเป็นผลมาจากปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยปัจจัยเหล่านั้นสามารถสนองความต้องการของบุคคลทั้งร่างกายและจิตใจได้อย่างเหมาะสม และเป็นการแสดงออกพฤติกรรมของบุคคลที่จะเลือกปฏิบัติในกิจกรรมนั้น

2.9.3 การวัดความพึงพอใจ

เป็นการวัดความรู้สึกที่พึงพอใจต่อสิ่งที่ทำให้เกิดความชอบ ความสบายใจ และเป็นความรู้สึกที่บรรลุถึงความต้องการ การวัดความพึงพอใจมีขอบเขตจำกัดมีความคลาดเคลื่อนเกิดขึ้นได้ถ้าหากบุคคลเหล่านั้นแสดงความคิดเห็นไม่ตรงกับความรู้สึกที่แท้จริง ได้มีนักวิชาการและนักการศึกษาหลายท่าน ได้ศึกษาเกี่ยวกับการวัดความพึงพอใจไว้หลายลักษณะ ดังนี้

Stromberg (1984, น. 88-91) กล่าวว่า การวัดความพึงพอใจวัดได้หลายวิธี ดังนี้

1. การสัมภาษณ์ วิธีนี้ผู้ศึกษาจะมีแบบสัมภาษณ์ที่มีคำถาม ซึ่งได้รับการทดสอบหาความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นแล้ว ทำการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง ข้อดีของวิธีนี้คือ ผู้สัมภาษณ์

อธิบายคำถามให้ผู้ตอบเข้าใจได้ สามารถใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่อ่านเขียนหนังสือไม่ได้ แต่มีข้อเสียคือ การสัมภาษณ์ต้องใช้เวลา และอาจมีข้อผิดพลาดในการสื่อความหมาย

2. การใช้แบบสอบถาม เป็นวิธีที่มีผู้นิยมใช้มากที่สุด มีลักษณะคำถามที่ได้ทดสอบความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นแล้ว กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบหรือเติมคำ ข้อดีของวิธีนี้คือ ได้ตอบคำถามที่มีความหมายแน่นอน มีความสะดวกรวดเร็วในการสำรวจ สามารถใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดใหญ่ ข้อเสียคือ ผู้ตอบต้องสามารถอ่านออกเขียนได้ และมีความสามารถในการคิดเป็น ความพึงพอใจเป็นภาวะที่มีความต่อเนื่อง ไม่สามารถบอกจุดเริ่มต้นหรือสิ้นสุดของความพึงพอใจ แบบสอบถามถึงนิยมสร้างเป็นแบบมาตรฐาน

สาโรจน์ ไสยสมบัติ (2550, อ้างถึงใน คณะอนุกรรมการงานวิจัยและพัฒนา, 2555) ได้กล่าวว่า การวัดความพึงพอใจสามารถวัดได้หลายวิธี ดังนี้

1. การใช้แบบสอบถาม เป็นวิธีที่นิยมใช้มากอย่างแพร่หลายวิธีหนึ่ง
2. การสัมภาษณ์ ซึ่งเป็นวิธีที่ต้องอาศัยเทคนิค และความชำนาญพิเศษของผู้สัมภาษณ์ที่จะช่วยให้ผู้ตอบคำถามตามข้อเท็จจริง

3. การสังเกต เป็นการสังเกตพฤติกรรมทั้งก่อนปฏิบัติกิจกรรม ขณะปฏิบัติกิจกรรมและหลังการปฏิบัติกิจกรรม จะเห็นได้ว่าการวัดความพึงพอใจในการเรียนรู้สามารถที่จะวัดได้หลายวิธี ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสะดวก ความเหมาะสม ตลอดจนจุดมุ่งหมาย หรือเป้าหมายของการวัดด้วยจึงจะส่งผลให้การวัดมีประสิทธิภาพน่าเชื่อถือ

สรุปได้ว่า การวัดระดับความพึงพอใจ สามารถทำได้หลายวิธีได้แก่ การใช้แบบสอบถาม ซึ่งเป็นวิธีที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลาย โดยการขอความร่วมมือจากกลุ่มบุคคลที่ต้องการวัด แสดงความคิดเห็นลงในแบบฟอร์มที่กำหนด หรือการสัมภาษณ์ วิธีนี้ต้องอาศัยเทคนิคและความชำนาญพิเศษของผู้สัมภาษณ์ที่จะช่วยให้ตอบตามข้อเท็จจริง และการสังเกต เป็นการสังเกตพฤติกรรมทั้งก่อนการรับบริการ ขณะรับบริการ และหลังการรับบริการ

2.10 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.10.1 งานวิจัยในประเทศ

จุฑารัตน์ ปัญญา (2550, น. 10) ยังได้ศึกษาเรื่องเกี่ยวกับผลการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ที่เรียนโดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ส่งเสริมการอ่าน ซึ่งผลการศึกษาพบว่าผลคะแนน จากการท ากิจกรรมใบงานจากการจัดการเรียนรู้การอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนดีขึ้นอยู่ในระดับดีถึงดีมาก และยังพบว่านักเรียนมีความสามารถในการอ่านเพิ่มขึ้น จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทำให้ทราบ

วการใช้รูปแบบการเรียนที่หลากหลายนั้นส่งผลให้ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรื่องการอ่าน คิด วิเคราะห์ เรียนสูงขึ้น อันเป็นผลมาจากการจัด กิจกรรมที่มีความน่าสนใจและเป็นรูปแบบที่แปลก ใหม่ อีกทั้งยังเป็นกระบวนการเรียนการสอน ที่เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล ได้ด้วยตนเอง

ทิพวิมล วรรณชัย (2550, น. 111) ได้ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องการพัฒนาการเขียนของ นักเรียนชาวไทยภูเขาเผ่าปกาเกอะญอ โดยการจัดการเรียนรู้ที่ใช้ปัญหาเป็นฐาน ซึ่งผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชาวไทยภูเขาเผ่าปกาเกอะญอ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีพัฒนาการความสามารถในการ เรียนดีขึ้น โดยเริ่มพัฒนาการเรียนในแผนที่ 1-6 ทำกิจกรรมระหว่างเรียนอยู่ในระดับพอใช้ และ พัฒนาขึ้นถึงระดับดี และยังมีคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่าง มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทำให้ทราบถึงผลการวิจัยที่เกี่ยวกับการใช้ปัญหาเป็น ฐานพบว่าสามารถทำให้นักเรียนเกิดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังทำให้นักเรียนเกิด ทักษะ การคิดอย่างมีวิจารณญาณดังนั้นผู้ศึกษาจึงนำปัญหาดังกล่าวมาพัฒนาทักษะการอ่าน วิเคราะห์ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน ซึ่งผู้ ศึกษาได้นำ กระบวนการเรียนรู้ดังกล่าวมาจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อนำไปใช้สอนนักเรียนใน ระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 4 แล้ววัดทำการประเมินผลโดยใช้แบบทดสอบเรื่องการคิดวิเคราะห์ใน การอ่าน

รุ่งรักษ์ นุ่มไทย (2553, น. 7) ในการศึกษาที่จะพัฒนาการศึกษาให้เจริญก้าวหน้าขึ้น จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี คนเก่ง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นอีกกลุ่ม หนึ่งที่เห็นความสำคัญและมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนเป็นคนดี คนเก่งและอยู่ในสังคมได้อย่างมี ความสุข แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เป็นแบบฝึกที่จะช่วยให้นักเรียนสามารถพัฒนา ทักษะการอ่านได้มากขึ้น ในการวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมี วิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา เพื่อตรวจสอบ ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่สร้างขึ้นตามเกณฑ์ 80/80 และเพื่อ เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนกับหลังเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ เก็บข้อมูล เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนเซนต์หลุยส์ฉะเชิงเทรา ภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2553 จำนวน 1 ห้องเรียน รวม 52 คน ได้มาด้วยวิธีสุ่มแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้มี 2 ชนิด คือแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จำนวน 10 ชุด แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก 1 ฉบับ จำนวน 20 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบสมมุติฐานใช้ t-test

ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 ที่สร้างขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ 82.30 /86.30 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 และนักเรียนที่เรียนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยแบบฝึกทักษะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1

ผลการวิจัยครั้งนี้ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณว่า แบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้มีประสิทธิภาพในการเรียนรู้สูง ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในการอ่านเรื่องราวต่างๆในชีวิตประจำวัน ตลอดจนใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการสอนภาษาไทย

ศกพลวรรณ นภาพ (2554, น. 79) การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย 1) เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมเสริมทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อหาประสิทธิภาพ ของชุดกิจกรรมเสริมทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยพิจารณา จาก 2.1) ความสามารถทางการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียน ที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมเสริมทักษะการอ่าน เชิงวิเคราะห์ ก่อนการเรียนและหลังการเรียน 2.2) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมเสริม ทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็น นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลบรรพตพิสัย (วัดส้มเสี้ยว) จำนวน 72 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ชุดกิจกรรมเสริมทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านเชิงวิเคราะห์และแบบประเมินความพึง พอใจ สถิติที่ใช้ในการวิจัยคือ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การหาประสิทธิภาพ E1/E2 และการทดสอบค่า t-test ผลการวิจัยพบว่า 1) ชุดกิจกรรมเสริมทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อยู่ในระดับดี และมีประสิทธิภาพ 87.29/83.95 และมีคุณภาพด้านเนื้อหาอยู่ในระดับดีมาก มีระดับ คะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 4.64 มีคุณภาพด้านเทคโนโลยีการศึกษาอยู่ในระดับดีและมีคะแนนเฉลี่ย 4.33 2) นักเรียนมีความสามารถทางการอ่านเชิงวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติ .05 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมเสริมทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อยู่ในระดับมากที่สุด

2.10.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Mattingly and Vansickle (1991, น. 118) ได้ทำการศึกษาวิจัยการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้แบบจิ๊กซอว์ 2 (JIGSAW 2) และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาสังคมศึกษา โดยได้ทำการศึกษาวิจัยกับนักเรียนระดับ 9 จำนวน 2 ห้องเรียน ซึ่งผู้วิจัยได้สุ่มนักเรียนจำนวน 23 คน ให้ได้รับการสอน โดยการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้แบบจิ๊กซอว์ 2 (JIGSAW 2) และสุ่มนักเรียน

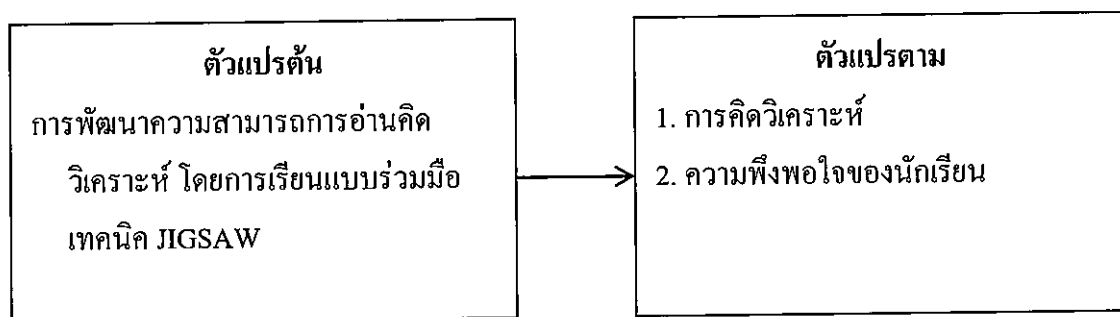
อีก 2 คน ให้ได้รับการสอนแบบดั้งเดิม ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบ ร่วมมือกันเรียนรู้แบบจิ๊กซอว์ 2 (JIGSAW 2) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนแบบดั้งเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

Holliday (1995, อ้างถึงในกัลยาณี พลศักดิ์, น. 57) ได้ศึกษาผลของการสอนโดยใช้ การเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้แบบจิ๊กซอว์ 2 (JIGSAW 2) ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ และความสัมพันธ์ ระหว่างกลุ่ม ในการเรียนสังคมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า การเรียนแบบร่วมมือกัน เรียนรู้ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น ไม่ส่งผลต่อเพศ แต่ส่งผลต่อเรื่องอารมณ์และ ความรู้สึก

จากการศึกษาแนวคิด หลักการ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนแบบร่วมมือกัน เทคนิค JIGSAW พบว่า ทำให้ความสามารถทางการเรียนสูงขึ้น และผู้เรียน สามารถแสดงศักยภาพของ ตนเองในการประกอบกิจกรรมเพื่อความสำเร็จของกลุ่ม โดยการเรียน แบบร่วมมือกันเป็นวิธีสอนที่ ช่วยพัฒนาทั้งด้านวิชาการและทักษะทางสังคมของผู้เรียนไปพร้อมๆ กัน นอกจากนี้ยังเป็นวิธีสอน ที่มีความเหมาะสมในหลายๆ วิชาเช่น คณิตศาสตร์ ภาษาไทย เป็นภารกิจกรรมที่เหมาะสมกับวัย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เพราะนอกจาก จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดี จึงส่งผลให้ ความสามารถทางการเรียนของผู้เรียนสูงขึ้น

2.11 กรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการพัฒนาความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์ กลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การเรียนแบบร่วมมือ เทคนิค JIGSAW จาก เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

ภาพที่ 2.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์โดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค JIGSAW กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. แบบแผนการวิจัย
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโกสุมพิสัย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 4 ห้อง รวมทั้งสิ้น 121 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง การวิจัยครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/8 โรงเรียนโกสุมพิสัย อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 1 ห้อง รวม 38 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Clustes Ramdom Sampimg)

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือในการวิจัยมี 3 ชนิด

3.2.1 แผนการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาความสามารถด้านการเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือ เทคนิค JIGSAW โดยเนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาแบ่งออกเป็น 6 เรื่อง จำนวน 6 แผน

- แผนที่ 1 เรื่องการอ่านเชิงวิเคราะห์จากเพลง เวลา 2 ชั่วโมง
 แผนที่ 2 เรื่องการอ่านเชิงวิเคราะห์จากเรื่องสั้น เวลา 2 ชั่วโมง
 แผนที่ 3 เรื่องการอ่านเชิงวิเคราะห์จากนิทาน เวลา 2 ชั่วโมง
 แผนที่ 4 เรื่องการอ่านเชิงวิเคราะห์จากโฆษณา เวลา 2 ชั่วโมง
 แผนที่ 5 เรื่องการอ่านเชิงวิเคราะห์จากบทความ เวลา 2 ชั่วโมง
 แผนที่ 6 เรื่องการอ่านเชิงวิเคราะห์จากวรรณคดี เวลา 2 ชั่วโมง

3.1.2 แบบทดสอบวัดทักษะ การอ่านเชิงวิเคราะห์ เพื่อใช้ในการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เป็นแบบทดสอบปรนัย จำนวน 30 ข้อ

3.1.3 แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ การอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค Jigsaw ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ

3.3 การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือตามลำดับดังต่อไปนี้

3.3.1 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค JIGSAW ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

3.3.1.1 ศึกษาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อให้ทราบสาระการเรียนรู้มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของกระทรวงศึกษาธิการ (2551, น. 1-5) และเอกสารประกอบหลักสูตรเกี่ยวกับการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

3.3.1.2 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหา สาระสำคัญและจุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านการเชิงวิเคราะห์ ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1

วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาสาระสำคัญและจุดประสงค์การเรียนรู้ด้านการเชิงวิเคราะห์
 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค JIGSAW

แผนที่	เนื้อหา	สาระสำคัญ	จุดประสงค์การเรียนรู้	เวลา
1	การอ่านเชิงวิเคราะห์ จากเพลง เพลงเรา รักแม่	- การอ่านบทเพลงเรารัก แม่ - การคิดวิเคราะห์เรื่องที่ อ่าน - การเขียนสื่อความ - การเขียน สรุปใจความ สำคัญ	1. อ่านบทเพลงเรารักแม่ ที่กำหนดให้ สามารถ คิดวิเคราะห์และเขียน สื่อความได้ 2. สรุปเรื่องจากเพลงเรา รักแม่ที่อ่านได้ถูกต้อง 3. นำเสนอผลงานได้ ถูกต้อง 4. สามารถตอบคำถาม จากเพลงที่อ่านได้ 5. มีวินัยในการทำงาน	๐
2	เรื่องการอ่านเชิง วิเคราะห์จากเรื่อง สั้น เรื่อง ศิลปิน นอก	- การอ่านวิเคราะห์เรื่อง สั้น เรื่องศิลปินเอก - การคิดวิเคราะห์เรื่อง ที่อ่าน - การเขียน สรุปใจความ สำคัญ	1. บอกความหมายและ ลักษณะของเรื่องสั้น ได้ 2. วิเคราะห์ใจความ สำคัญและจัดลำดับ เหตุการณ์ของเรื่องได้ 3. สรุปเนื้อเรื่องและตอบ คำถามจากเรื่องที่อ่าน ได้ถูกต้อง	2
3	เรื่องการอ่านเชิง วิเคราะห์จาก นิทาน เรื่อง ทำไม ช้างถึงตาเล็กและ เสือถึงมีลาย	- การคิดวิเคราะห์จาก นิทาน เรื่อง “ทำไมช้าง ถึงตาเล็กและเสือถึงมี ลาย”	1. นักเรียนสามารถ วิเคราะห์และอธิบาย นิทาน เรื่อง ทำไมช้าง ถึงตาเล็กและเสือถึงมี ลายได้	

(ต่อ)

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

แผนที่	เนื้อหา	สาระสำคัญ	จุดประสงค์การเรียนรู้	เวลา
			2. นักเรียนสามารถคิด วิเคราะห์เขียนสรุป นิทาน เรื่อง ทำไมช้างถึง ตาเล็กและเสื่อถึงมีลาย ได้อย่างเหมาะสม	2
			3. นักเรียนสามารถ นำเสนอผลงานได้ ถูกต้อง	
			4. นักเรียนสามารถสรุป เนื้อนิทาน เรื่อง ทำไม ช้างถึงตาเล็กและเสื่อถึง มีลาย ทั้งหมด เป็น Mind Mapping ได้	
			5. นักเรียนแต่ละคน สามารถทำใบงานได้ ถูกต้อง	
			6. นักเรียนสามารถตอบ คำถามเกี่ยวกับการคิด วิเคราะห์ได้ถูกต้อง ร้อย ละ 80 ขึ้นไป	
4	เรื่องการอ่านเชิง วิเคราะห์ จาก โฆษณา		1. อธิบายเนื้อหาใน ประกาศ ป้ายโฆษณา และคำขวัญ 2. อ่านและวิเคราะห์ เนื้อหาในป้ายโฆษณา 3. มีความกระตือรือร้นใน การเรียนรู้	2

(ต่อ)

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

แผนที่	เนื้อหา	สาระสำคัญ	จุดประสงค์การเรียนรู้	เวลา
5	เรื่องการอ่านเชิงวิเคราะห์ จากบทความ	<ul style="list-style-type: none"> - การอ่านเชิงวิเคราะห์ จากสื่อต่าง ๆ - การเขียนสื่อสาร - การเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ สาระจากสื่อต่าง ๆ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. อ่านบทความ เรื่อง “เรื่อง กส้วย ๆ” และตอบคำถาม แล้วสรุปใจความสำคัญ ได้ถูกต้อง 2. อ่านบทความ เรื่อง “ผม หงอก..ยิ่งถอนยิ่งหงอก จริงหรือไม่” แล้วสรุปใจความ สำคัญได้ถูกต้อง 3. อ่านบทความ เรื่อง “เกาลัดคว่ำในเมืคทราย” และสรุปใจความสำคัญ ได้ถูกต้อง 4. มีทักษะในการอ่านจับใจความสำคัญจากบทความที่กำหนดได้ถูกต้อง 5. มีทักษะในการเขียนสรุปความรู้และข้อคิดจากบทความที่กำหนดได้ถูกต้อง 6. มีทักษะในการสร้างความรู้และความคิดจากการอ่านเชิงวิเคราะห์ เพื่อนำไปใช้ ในการตัดสินใจ และ แก้ปัญหาต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันได้ถูกต้อง 	2

(ต่อ)

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

แผนที่	เนื้อหา	สาระสำคัญ	จุดประสงค์การเรียนรู้	เวลา
6	เรื่องการอ่านเชิง วิเคราะห์ จาก วรรณคดี	- การอ่านเชิง วิเคราะห์จากสื่อ ต่าง ๆ เช่น วรรณคดี ในบทเรียน	1. อธิบายขั้นตอนและ หลักการอ่านเพื่อ วิเคราะห์วิจารณ์ได้ 2. วิเคราะห์วิจารณ์เรื่องที่ อ่านได้อย่างมีเหตุผล 3. วิเคราะห์วิจารณ์และ ประเมินค่าวรรณคดีและ วรรณกรรมที่อ่านได้	2
รวม 6 แผน				12 ชั่วโมง

3.3.1.3 ศึกษาวิธีการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ องค์ประกอบของแผน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของแผน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย ด้านความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค JIGSAW ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยศึกษาจากหนังสือนวัตกรรมตามแนวคิดแบบ Backward Design ของ วิลลาร์ด สุนทรโรจน์ (2554, น. 107-126)

3.3.1.4 จัดทำแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย ด้านความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค JIGSAW ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 6 แผน 12 ชั่วโมง

3.3.1.5 เสนอแผนการจัดการเรียนรู้ต่อคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของรูปแบบการเขียนแผน ความสัมพันธ์ระหว่างจุดประสงค์สาระการเรียนรู้ กิจกรรม สื่อและแหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล เครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินผล รวมทั้งเกณฑ์ที่ใช้วัดและประเมินผล ผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย

- 1) ผศ.ดร.ภูษิต บุญทองเถิง ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
- 2) ดร.เทิดศักดิ์ โพธิสาขา ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

3.3.1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้กลับมาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

3.3.1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย

- 1) ผศ.ดร.สุรการ์ต์ จังหาร อาจารย์ประจำสาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษา
- 2) อาจารย์ ดร. สมปอง ศรีกัลยา อาจารย์ประจำสาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน
- 3) ผศ.ดร. ไพศาล วรคำ อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล
- 4) นายเฉลียว ดอนกวนเจ้า ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนโกสุมวิทยาสรรค์ ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยี
- 5) ผศ.ดร. กัลยา สกุลสุวรรณ อาจารย์ประจำคณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

3.3.1.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้กลับมาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ ในด้านการเขียนสาระการเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อให้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น และนำเสนอคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์พิจารณาอีกครั้ง

3.3.1.9 จัดพิมพ์แผนการจัดการเรียนรู้และจัดทำแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้เป็นชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยยึดเกณฑ์คุณภาพ ตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมเพื่อทำการประเมินความเหมาะสม

3.3.1.10 จัดพิมพ์แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค Jigsaw ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 นำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/8 โรงเรียนโกสุมวิทยาสรรค์ ปีการศึกษา 2558 จำนวน 38 คน

3.3.2 แบบสอบถามความพึงพอใจ

3.3.2.1 การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างแบบฝึกทักษะวิชาภาษาไทย เรื่อง การพัฒนาความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์โดยการเรียนแบบร่วมมือแบบ JIGSAW ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในการศึกษาครั้งนี้ มีจุดประสงค์เพื่อใช้ประเมินผลความสามารถในการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยการเรียนแบบร่วมมือ เทคนิค JIGSAW มีลำดับขั้นตอนจัดทำดังนี้

- 1) ศึกษาทฤษฎี หลักการ และแนวคิดการสร้างแบบฝึกทักษะวิชาภาษาไทยจากเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2) ศึกษาองค์ความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร วิชาภาษาไทย และเนื้อหาเรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์โดยมีเนื้อหา ดังนี้

- 2.1) ความหมายของการอ่านเชิงวิเคราะห์
- 2.2) หลักของการอ่านเชิงวิเคราะห์
- 2.3) ประเภทของการอ่านเชิงวิเคราะห์
- 2.4) ลักษณะของการอ่านเชิงวิเคราะห์

3.3.3 แบบทดสอบวัดการอ่านเชิงวิเคราะห์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) รูปแบบ JIGSAW

3.3.4 สร้างแบบทดสอบวัดการอ่านเชิงวิเคราะห์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) รูปแบบ JIGSAW

3.3.5 นำแบบทดสอบวัดการอ่านเชิงวิเคราะห์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) รูปแบบ JIGSAW ที่สร้างขึ้นโรงเรียนโกสุมวิทยาสรรค์ อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม โดยแบ่งเป็นก่อนเรียนและหลังเรียนอย่างละ 30 ข้อ และระหว่างเรียน จำนวน 30 ข้อ รวม 60 ข้อ ใช้เวลา 2 ชั่วโมง แล้วนำมาเปรียบเทียบหาความแตกต่างระหว่างก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน

3.3.6 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) รูปแบบ JIGSAW

3.3.7 นำแบบสอบถามความพึงพอใจวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) รูปแบบ JIGSAW ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาตรวจสอบให้คำแนะนำเกี่ยวกับรูปแบบขั้นตอน เนื้อหา กิจกรรม จุดประสงค์และการวัดผลประเมินผล

3.3.8 นำแบบสอบถามความพึงพอใจวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) เทคนิค JIGSAW โรงเรียนโกสุมวิทยาสรรค์ อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างได้ตอบแบบสอบถามความพึงพอใจต่อรายวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) เทคนิค JIGSAW จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แล้วนำมาเปรียบเทียบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมมากน้อยเพียงใด

3.4 แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) โดยใช้แผนการทดลองแบบ The Single Group, Pretest - Posttest Design (ภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา, 2551, น. 39) โดยมีลักษณะการทดลองดังตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2

แบบแผนการทดลองแบบ *The single group, pretest - posttest Design*

กลุ่ม	Pre-Test	Treatment	Post-Test
ทดลอง	T1	X	T2

X แทน การจัดการทำตามการทดลอง (Treatment)

T1 แทน การวัดผลก่อนการทดลอง (Pretest)

T2 แทน การวัดผลหลังการทดลอง (Posttest)

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างตามลำดับต่อไปนี้

3.5.1 ทดสอบก่อนเรียน (Pre - test) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโกสุมพิทยาสรรค์ ปีการศึกษา 2558 ภาคเรียนที่ 2 ด้วยแบบทดสอบวัดการอ่านเชิงวิเคราะห์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและผ่านการหาประสิทธิภาพ เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

3.5.2 ดำเนินการสอน เรื่องการอ่านคิดวิเคราะห์ ตามเนื้อหาการเรียนรู้อิงแบบในแผนการจัดการเรียนรู้โดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค JIGSAW กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจนครบทุกคน

3.5.3 ทดสอบหลังเรียน (Post Test) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโกสุมพิทยาสรรค์ ปีการศึกษา 2558 ภาคเรียนที่ 2 วัดการอ่านเชิงวิเคราะห์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นชุดเดิม และให้นักเรียนตอบแบบสอบถามความพึงพอใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3.5.4 เมื่อสิ้นสุดการทดลองแล้ว นำแบบฝึกทักษะวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้กระบวนการเรียนรู้อิงแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) เทคนิค JIGSAW ที่ได้ไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.6.1 วิเคราะห์ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80

3.6.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน

3.6.3 วิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลการเรียน เรื่องการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค JIGSAW นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

3.6.4 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนเรื่องการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค JIGSAW

3.7 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.7.1 สถิติที่ใช้หาคุณภาพเครื่องมือมีดังนี้

3.7.1.1 การหาคุณภาพแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (แบบอิงเกณฑ์)

1) หาค่าความเที่ยงตรงโดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (Index of Item Objective Congruence : IOC) โดยใช้สูตร ดังนี้ (สมนึก ภัททิยธนี, 2553, น. 112)

$$IOC = \frac{\sum R}{N} \quad (3-1)$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับเนื้อหา
	$\sum R$	แทน	ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

2) การหาค่าอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบทดสอบการวัด การอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้ Brennan Index ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, น. 90)

$$B = \frac{U}{n_1} - \frac{L}{n_2} \quad (3-2)$$

เมื่อ B แทน ค่าอำนาจจำแนก

n_1 แทน จำนวนคนรอบรู้ หรือสอบผ่านเกณฑ์

n_2 แทน จำนวนคนไม่รอบรู้ หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์

U แทน จำนวนคนรอบรู้ หรือสอบผ่านเกณฑ์ ตอบถูก

L แทน จำนวนคนไม่รอบรู้ หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์ ตอบถูก

3) หาค่าความเชื่อมั่นแบบทดสอบการวัดสถิติที่ใช้ในการหาความยากของแบบทดสอบวัดการเรียนรู้การอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้สูตร Lovett ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, น. 90)

$$r_{cc} = 1 - \frac{k \sum X - \sum X_i^2}{(k-1) \sum (X_i - C)^2} \quad (3-3)$$

เมื่อ r_{cc} แทน ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบอิงเกณฑ์

X_i แทน คะแนนสอบของนักเรียนแต่ละคน

k แทน จำนวนข้อของแบบทดสอบทั้งฉบับ

C แทน คะแนนจุดตัด

3.7.1.2 การหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดการเรียนรู้การอ่านเชิงวิเคราะห์ (แบบอิงกลุ่ม)

1) การหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้สูตรดัชนีค่าความสอดคล้อง IOC ดังนี้ (สมนึก ภัททิยธนี, 2553, น. 112)

$$IOC = \frac{\sum R}{N} \quad (3-4)$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับเนื้อหา
	R	แทน	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ
	$\sum R$	แทน	ผลรวมคะแนนของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

2) หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) ของแบบทดสอบวัดการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้สูตรดังนี้ (สมนึก กัททิษณี, 2553, น. 199-200)

$$r = \frac{P_H - P_L}{n} \quad (3-5)$$

เมื่อ	r	แทน	ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ
	P_H	แทน	จำนวนคนในกลุ่มสูงตอบถูก
	P_L	แทน	จำนวนคนในกลุ่มต่ำตอบถูก
	n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง

3) หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดการคิดวิเคราะห์โดยใช้สูตร KR-20 ของ Kuder - Richardson ดังนี้ (สมนึก กัททิษณี, 2553, น. 223)

$$r_{kk} = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{S^2} \right] \quad (3-6)$$

เมื่อ	r_{kk}	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ
	n	แทน	จำนวนข้อสอบของแบบทดสอบทั้งฉบับ
	p	แทน	อัตราส่วนของผู้ตอบถูกในข้อนั้น
	q	แทน	อัตราส่วนของผู้ตอบผิดในข้อนั้น
	S^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ

3.7.1.3 การหาประสิทธิภาพของแผนการพัฒนาศักยภาพด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยการเรียนแบบร่วมมือกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้สูตร E_1/E_2 ดังนี้ (เผชญ กิจระการ, 2544, น. 44-45)

$$E_1 = \frac{\sum X}{N} \times 100 \quad (3-7)$$

- เมื่อ E_1 แทน ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการคิดเป็นร้อยละ
 $\sum X$ แทน คะแนนรวมจากการทำแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบย่อยทุกชุด
 N แทน จำนวนผู้เรียน
 A แทน คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดทุกชุดรวมกัน

$$E_2 = \frac{\sum X}{N} \times 100 \quad (3-8)$$

- เมื่อ E_2 แทน ค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์
 $\sum X$ แทน คะแนนรวมจากการทำแบบทดสอบหลังเรียน
 N แทน จำนวนผู้เรียนทั้งหมด
 B แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน

3.7.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

3.7.2.1 ค่าเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น. 105)

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{N} \quad (3-9)$$

- เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

3.7.2.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$$S.D. = \sqrt{\frac{N\sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}} \quad (3-10)$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	X	แทน	คะแนนแต่ละคน
	N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
	\sum	แทน	ผลรวม

การแปลความหมายคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นมีเกณฑ์การแปลความดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	4.50- 5.00	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	3.50 - 4.49	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับมาก
คะแนนเฉลี่ย	2.50- 3.49	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.50-2.49	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับน้อย
คะแนนเฉลี่ย	1.00-1.49	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

3.7.3 สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

การพัฒนาความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการใช้แผนผังความคิด ประกอบแบบฝึกทักษะ และหลังเรียนใช้สูตร t-test (One Samples) ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, น. 109 - 115)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N\sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}} \quad (3-11)$$

เมื่อ	t	แทน	ค่า t-test
	D	แทน	ค่าผลต่างระหว่างคะแนนแต่ละคู่
	N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างหรือจำนวนคู่คะแนน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

รายงานผลการพัฒนาความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์ โดยใช้เทคนิคแผนผังความคิด ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการแปลความหมายและการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ถูกต้อง ผู้วิจัยได้กำหนดความหมายสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	คะแนนเฉลี่ย
$\sum X$	แทน	คะแนนรวม
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
P	แทน	ร้อยละ
E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
t	แทน	ค่าวิกฤตใน t-distribution

4.2 ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล และแปลความหมายโดยแบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยกรเรียนแบบร่วมมือ เทคนิค JIGSAW กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้ โดยกรเรียนแบบร่วมมือ เทคนิค JIGSAW กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียน หลังเรียน โดยกรเรียนแบบร่วมมือเทคนิค JIGSAW กับก่อนเรียน

ตอนที่ 4 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยกรเรียนแบบร่วมมือเทคนิค JIGSAW ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยกรเรียนแบบร่วมมือ เทคนิค JIGSAW กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

1. ผู้วิจัยได้ศึกษาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยกรเรียนแบบร่วมมือ เทคนิค JIGSAW กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ 80/80 จากคะแนนทดสอบย่อยท้ายแผนซึ่งปรากฏผลดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1

ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E1) และประสิทธิภาพผลลัพธ์ (E2) ของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค JIGSAW กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

เลข ที่	ก่อน เรียน (30)	คะแนนระหว่างเรียน						รวม (60)	หลังเรียน (30)
		ใบงานที่ 1 (10)	ใบงานที่ 2 (10)	ใบงานที่ 3 (10)	ใบงานที่ 4 (10)	ใบงานที่ 5 (10)	ใบงานที่ 6 (10)		
1	14	7	7	8	9	9	10	50	25
2	23	8	8	8	9	10	10	53	26
3	19	7	7	8	9	10	10	51	26
4	15	6	7	9	9	10	10	51	26
5	20	7	7	8	9	10	9	50	25
6	15	7	7	8	10	9	10	51	25
7	19	7	7	8	9	10	9	50	27
8	17	7	7	8	10	8	10	50	26
9	20	7	7	8	9	10	9	50	26
10	19	7	8	9	10	9	10	53	25
11	17	6	7	8	8	9	9	47	26
12	19	6	6	8	9	10	9	48	26
13	18	6	6	7	10	8	10	47	25
14	19	6	6	7	10	9	10	48	24
15	20	6	6	10	7	8	7	44	27
16	23	6	7	8	10	10	10	51	27
17	18	6	7	8	10	9	10	50	26

(ต่อ)

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

เลขที่	คะแนนระหว่างเรียน								หลังเรียน (30)
	ก่อนเรียน (30)	รวม (60)							
	แบบฝึกที่ 1 (10)	แบบฝึกที่ 2 (10)	แบบฝึกที่ 3 (10)	แบบฝึกที่ 4 (10)	แบบฝึกที่ 5 (10)	แบบฝึกที่ 6 (10)			
18	19	6	6	7	9	9	9	46	25
19	23	6	8	9	10	10	10	53	27
20	19	6	8	8	9	10	9	50	23
21	21	7	8	8	9	10	9	51	26
22	17	6	7	6	7	9	10	45	24
23	19	6	6	8	10	9	10	49	25
24	23	8	8	9	10	10	10	55	28
25	18	6	8	8	9	10	9	50	25
26	19	7	6	7	8	8	10	46	26
27	18	6	8	9	8	9	8	48	26
28	22	7	7	10	9	9	9	51	26
29	20	7	8	9	10	9	9	53	24
30	19	8	7	7	9	8	10	49	25
31	19	6	8	8	9	9	10	50	26
32	18	6	7	7	10	9	10	49	25
33	20	7	7	9	9	10	9	51	24
34	21	6	6	7	8	8	8	43	25
35	20	6	7	9	9	8	9	48	24
36	19	8	8	9	9	9	10	53	25
37	18	7	7	8	9	9	10	50	24
38	19	6	8	8	9	9	10	50	24
$\sum X$	726	251	271	309	346	350	363	1891	966
\bar{X}	19.38	6.69	7.21	8.18	9.13	9.23	9.56	50.03	25.54
S.D	2.70	0.86	0.83	0.88	0.80	0.71	0.68	2.84	1.27
ร้อยละ	64.62	66.92	72.05	81.79	91.28	92.31	95.64	83.38	85.13

จากตารางที่ 4.1 พบว่านักเรียนจำนวน 38 คน ได้คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบฝึกทักษะ หลังเรียนในแต่ละชุดจำนวน 6 ชุด คะแนนเต็ม 60 คะแนน เท่ากับ 50.03 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.84 คิดเป็นร้อยละ 83.38 ของคะแนนเต็ม นั่นคือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E1) เท่ากับ 82.98 และ พบว่าคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบหลังเรียน เท่ากับ 25.54 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.27 คิดเป็นร้อยละ 85.13 ของคะแนนเต็ม นั่นคือ ประสิทธิภาพของ ผลลัพธ์ (E2) เท่ากับ 85.13

ดังนั้น การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการเรียนแบบร่วมมือ เทคนิค JIGSAW ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 82.98 / 85.13

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้ โดยการเรียนแบบร่วมมือ เทคนิค JIGSAW ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

$$\text{ค่าดัชนีประสิทธิผล} = \frac{\text{ผลรวมของคะแนนทดสอบหลังเรียน} - \text{ผลรวมของคะแนนทดสอบก่อนเรียน}}{(\text{จำนวนนักเรียน} \times \text{คะแนนเต็ม}) - \text{ผลรวมของคะแนนทดสอบก่อนเรียน}} \quad (4-1)$$

$$E.I. = \frac{966 - 726}{(38 \times 30) - 726}$$

$$E.I. = 0.5797$$

ผลปรากฏว่า ค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้ โดยการเรียนแบบร่วมมือ เทคนิค JIGSAW ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีค่าเท่ากับ 0.5797 แสดงว่าผู้เรียนมีความก้าวหน้าในการเรียน คิดเป็นร้อยละ 57.97

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนหลังเรียน โดยใช้เทคนิค JIGSAW กับก่อนเรียน

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูล โดยให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยการเรียนแบบร่วมมือ เทคนิค JIGSAW เพื่อวัดความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์ ก่อนเรียนและหลังเรียน แล้วนำมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติ t-test ดังกล่าว ปรากฏผลดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2

ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนหลังเรียน โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค JIGSAW กับก่อนเรียน

คะแนน	N	\bar{X}	S.D.	t	P
ก่อนเรียน	38	19.38	2.00	19.40	.01*
หลังเรียน	38	25.54			

หมายเหตุ.* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.2 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค JIGSAW มีความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตอนที่ 4 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แผนผังความคิด ประกอบแบบฝึกทักษะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค JIGSAW ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังการเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปรากฏผลดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3

ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนเรื่องการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค JIGSAW ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

รายการประเมิน	ผลการวิเคราะห์		
	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ลักษณะรูปเล่ม			
1. รูปเล่มภายนอกสวยงามน่าอ่าน	4.51	0.50	มากที่สุด
2. ขนาดของเล่มหนังสือมีความเหมาะสม สามารถจับได้สะดวก	4.29	0.39	มาก
3. ความหนาของหนังสือมีความเหมาะสม	4.61	0.56	มากที่สุด

(ต่อ)

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

รายการประเมิน	ผลการวิเคราะห์		
	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
4. การจัดหน้าสวยงาม และอ่านได้สะดวก	4.65	0.58	มากที่สุด
5. การเข้าเล่มหนังสือมีความคงทน	4.09	0.29	มาก
6. ใช้ภาษาถูกต้อง และเข้าใจง่าย	4.35	0.49	มาก
การจัดภาพประกอบ			
7. ภาพปกมีความสวยงามน่าสนใจ	4.13	0.34	มาก
8. ภาพปกมีความชัดเจนเกี่ยวข้องกับเนื้อหาในเรื่อง	4.35	0.49	มาก
9. ภาพประกอบแต่ละเล่มมีความสวยงาม	4.34	0.47	มาก
10. ภาพประกอบมีความสัมพันธ์กับเนื้อหาในแต่ละเล่ม	4.52	0.51	มากที่สุด
11. ภาพประกอบมีความเหมาะสมกับนักเรียน	4.26	0.37	มาก
เนื้อหา			
12. เนื้อหามีความเหมาะสมกับนักเรียน	4.65	0.58	มากที่สุด
13. ความยาวของเนื้อหาเหมาะสม	4.09	0.29	มาก
14. เนื้อหาที่มีความสัมพันธ์กับชื่อเรื่อง	4.35	0.49	มาก
15. เนื้อหาที่มีความต่อเนื่องกัน	4.13	0.34	มาก
16. เนื้อหาสามารถเสริมสร้างความรู้ให้กับนักเรียน	4.35	0.49	มาก
การใช้ภาษา			
17. ภาษามีความเหมาะสม	4.65	0.58	มากที่สุด
18. ภาษามีความชัดเจนเข้าใจง่าย	4.09	0.29	มาก
19. ตัวอักษรที่มีความเป็นระเบียบ	4.35	0.49	มาก
20. ขนาดของตัวอักษรมีความเหมาะสมและชัดเจน	4.13	0.34	มาก
รวม	4.34	0.44	มาก

จากตารางที่ 4.3 พบว่า นักเรียนที่เรียนแบบร่วมมือ เทคนิค JIGSAW ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.34$) และรายชื่ออยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นผลการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการเรียนแบบร่วมมือ เทคนิค JIGSAW มีขั้นตอนในการวิจัยดังนี้

1. สรุปผล
2. อภิปรายผล
3. ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผล

5.1.1 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค JIGSAW กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 82.98 /85.13

5.1.2 ค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค JIGSAW ทักษะชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีค่าเท่ากับ 0.5797 แสดงว่าผู้เรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนคิดเป็นร้อยละ 57.97

5.1.3 ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ของนักเรียนหลังเรียนหลังเรียนด้วยแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค JIGSAW สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5.1.4 นักเรียนที่เรียนโดยการเรียนแบบร่วมมือ เทคนิค JIGSAW ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.34$) และรายชื่ออยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด

5.2 อภิปรายผล

การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยการเรียนแบบร่วมมือ เทคนิค JIGSAW กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

5.2.1 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยการเรียนแบบร่วมมือ เทคนิค JIGSAW กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 82.98 /85.13 หมายความว่า นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบฝึกทักษะหลังเรียน คิดเป็นร้อยละ 82.98 ของคะแนนเต็ม นั่นคือ ประสิทธิภาพของ กระบวนการ (E1) เท่ากับ 82.98 และนักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบทางการเรียนหลังเรียน คิดเป็นร้อยละ 85.13 ของคะแนนเต็ม นั่นคือ ประสิทธิภาพของ ผลลัพธ์ (E2) เท่ากับ 85.13 แสดงว่า การใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค JIGSAW เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรทิพย์ พรหมภูวงศ์ (2553, น. 68-87) ได้ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ที่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้แผนผังความคิด พบว่า แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้แผนผังความคิดมีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.42/83.89 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ และ นิมน้อย แพงปีสสา (2551, น. 152-157) ได้ศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ 4 MAT และการประยุกต์ใช้ทฤษฎีพหุปัญญา เรื่อง การบวกและการลบจำนวนที่มีผลลัพธ์และตัวตั้งไม่เกิน 100 ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความคิดสร้างสรรค์และความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการศึกษาพบว่าแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบ 4 MAT และการประยุกต์ใช้ทฤษฎีพหุปัญญามีประสิทธิภาพ เท่ากับ 77.37/77.25 และ 79.50/77.75 ตามลำดับสอดคล้องกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ แผนการจัดการกิจกรรม มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 0.5185 และ 0.5265 ตามลำดับ

กล่าวโดยสรุปได้ว่า ปัจจัยที่ทำให้ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค JIGSAW กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ทั้งนี้เนื่องมาจาก

1. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยยึดผู้เรียน เป็นสำคัญ คำนึงถึงพื้นฐานความแตกต่างของผู้เรียน ผู้เรียนมีส่วนร่วมทางร่างกาย สติปัญญาเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจ เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายต่อตนเอง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ได้ผ่านกระบวนการสร้างอย่างเป็นระบบ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนที่มีระดับการเรียนรู้ต่างกัน ได้ช่วยเหลือกันแก้ปัญหา นอกจากนี้บรรยากาศในการเรียนรู้ ในขณะที่ทำการงานแต่ละชุดก็ทำให้ให้นักเรียนไม่เครียด กิจกรรม ในการเรียนการสอนเริ่มจากง่ายไปหายากและมีความต่อเนื่อง

2. แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค JIGSAW กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้ดำเนินการตามขั้นตอนในการสร้าง เริ่มจาก

การศึกษาปัญหา เอกสารที่เกี่ยวข้อง เช่น คู่มือครู หนังสือเรียน หนังสือการวัดและประเมินผล การวิเคราะห์เนื้อหา และผลการเรียนรู้ เพื่อให้สอดคล้องกับแผนการจัดการเรียนรู้และหลักการสอนที่ดีของ ฐปทอง กว้างสวัสดิ์ (2543, น. 92-94) ที่กล่าวไว้ว่า กิจกรรมที่ดีควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ควรมีทุกระดับความยากง่ายและปานกลาง ใช้จิตวิทยาและภาษาที่เหมาะสมกับวัยควรประเมิน และจำแนกความเจริญของงานของเด็กได้

3. ค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค JIGSAW ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีค่าเท่ากับ 0.5797 แสดงว่าผู้เรียนมีความก้าวหน้าในการเรียน คิดเป็นร้อยละ 57.79 แสดงว่า นักเรียนที่ได้รับการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค JIGSAW กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ได้เกิดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค JIGSAW ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น สามารถจดจำเนื้อหาในบทเรียนและทำให้เกิดความสนุกสนาน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของรังศิยา ทองงาม (2552, น. 101-105) ได้ศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยตามแนวคิดสมองเป็นฐานโดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านและการเขียนคำที่ประสมสระลดรูปและเปลี่ยนรูปชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการศึกษาพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ตามหลักการเรียนรู้ภาษาไทยตามแนวคิดสมองเป็นฐานโดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านและการเขียนคำที่ประสมสระลดรูปและเปลี่ยนรูป ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยตามแนวคิดสมองเป็นฐานโดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านและการเขียนคำที่ประสมสระลดรูปและเปลี่ยนรูป ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีค่าเท่ากับ 0.6267 แสดงว่าผู้เรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนขึ้นร้อยละ 62.67 และสอดคล้องกับ จินตนา ระวงษ์โคตร (2553, น. 101-105) ได้ศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง คำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะ ผลการศึกษา พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง คำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะ มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.6952

นอกจากนี้ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค JIGSAW ผู้วิจัยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย และเอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างพฤติกรรมแสดงออกทางสติปัญญาของนักเรียนอย่างครอบคลุมทุกด้าน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมกล้าแสดงออก มีกิจกรรมที่หลากหลาย ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น สนุกสนาน ส่งเสริมทักษะด้านภาษา ทั้งการฟัง การดู การพูด การอ่าน และการเขียน ส่งเสริมการคิด ผู้เรียนได้พัฒนาปัญญาด้านต่าง ๆ และด้านที่ตนถนัดเต็มตามศักยภาพ สร้างสานความสามัคคีและการเรียนรู้ที่มีความสุข ผู้เรียนแสวงหาความรู้ ค้นพบองค์ความรู้ด้วยตนเอง

4. ความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค JIGSAW หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค JIGSAW เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์สูงขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนส่วนใหญ่มีการเรียนเป็นกลุ่มขนาดเล็ก ทำให้มีการแลกเปลี่ยนการคิด การโต้แย้งระหว่างสมาชิก และท้ายที่สุดจะได้ข้อสรุป ดังนั้นนักเรียนที่เรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค JIGSAW จึงมีผลการสร้างความรู้ การคิด การโต้แย้งได้ดี จึงสามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ได้ดีกว่านักเรียนที่เรียนแบบปกติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรทิพย์ พรหมภูวงศ์ (2553, น. 68-87) ได้ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้แผนผังความคิด ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิดแผนผังความคิด มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. นักเรียนที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค JIGSAW ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.34$) และรายชื่ออยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด เป็นผลมาจากความรู้สึกรักพอใจหรือทัศนคติที่ดีของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย นักเรียนสามารถปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้อย่างมีความสุขและประสบความสำเร็จ ยังมีสื่อที่เป็นแบบฝึกทักษะที่นักเรียนสนใจ นักเรียนจึงไม่เกิด ความเบื่อหน่าย และเป็นส่วนกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียน นอกจากนี้แบบฝึกทักษะยังมีภาพสีดูสวยงาม และมีการเรียงลำดับเนื้อหาตามลำดับ มีการแจ้งคะแนนการทดสอบหลังเรียนจบแต่ละเนื้อหา สอดคล้องกับการศึกษาของ ชูวกรณ์ ชือสัตย์ (2552) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความพึงพอใจต่อการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะ โดยรวมเฉลี่ย อยู่ในระดับมากที่สุด และนิลวรรณ อัคติ (2548) ได้ศึกษาการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การผันวรรณยุกต์ โดยใช้แบบฝึกทักษะชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนชุมชนกุ้งแล่น ช้างคเชนทร์พิทยาคาร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 เครื่องมือที่ใช้คือ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบฝึกทักษะ แบบทดสอบและแบบสอบถามความพึงพอใจ ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะอยู่ในระดับมาก

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากการสรุปและอภิปรายผลการศึกษาที่มีข้อเสนอแนะดังนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำชุดสื่อประสมไปใช้

5.3.1.1 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในชั่วโมง แรกครูควรชี้แจงข้อตกลง ข้อปฏิบัติ และเกณฑ์ต่างๆ ในการเรียนรู้ให้นักเรียนเข้าใจก่อนจัดกิจกรรมการเรียนรู้

5.3.1.2 ครูควรแจ้งผลการทำกิจกรรม หรือการทดสอบให้นักเรียนทราบทันที เพื่อให้ นักเรียนทราบผลงานของตนเองและของกลุ่ม ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้น และเป็นแรงจูงใจในการเรียนรู้

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าต่อไป

5.3.2.1 ควรมีการวิจัยและพัฒนาวิธีการจัดการเรียนรู้โดยการใช้แผนผังความคิด ประกอบแบบฝึกทักษะ โดยนำไปทดลองในรายวิชาและเนื้อหาอื่น ๆ เพื่อตรวจสอบผลการ วิจัยว่า เป็นเช่นเดียวกันหรือไม่

5.3.2.2 ควรศึกษา หรือวิจัยตัวแปรอื่น ๆ นอกเหนือจากความสามารถในการคิด วิเคราะห์และความพึงพอใจ

5.3.2.3 แบบทดสอบที่ใช้ควรมีหลากหลายรูปแบบ เช่น แบบเลือกตอบแบบเขียน ตอบและอื่น ๆ เพื่อที่จะตรวจสอบว่าจะได้ผลลัพธ์เช่นเดียวกับการทดลองครั้งนี้หรือไม่

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2541). เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ. กรุงเทพฯ : ศูนย์พัฒนาหลักสูตร.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2543). กระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนเป็นสำคัญการบูรณาการ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา กรมการศาสนา.
- กรมวิชาการ. (2544). แนวทางการนำมาตรฐานหลักสูตรไปสู่การออกแบบ จัดการเรียนรู้และการวัด ประเมินตามสภาพจริง. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กรรณิการ์ พวงเกษม. (2535). ปัญหาและวิธีการสอนภาษาไทยในโรงเรียนประถม. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ : สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551). หนังสือเรียนสาระ การเรียนรู้พื้นฐาน วรรณคดีวิจักษ์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : สกสค. ลาดพร้าว
- กระทรวงศึกษาธิการ, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. สำนักวิชาการและมาตรฐาน การศึกษา. (2551). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : สำนักวิชาการ และมาตรฐานการศึกษา.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2546). การคิดเชิงวิเคราะห์ (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : ชัคเชสมิเดีย.
- โกชัย สาลิกานุตร. (2521). การสร้างความหมายการอ่าน. เชียงใหม่ : วิทยาลัยเชียงใหม่.
- กำชัย ทองหล่อ. (2545). หลักภาษาไทย. กรุงเทพฯ : อมรการพิมพ์.

- จันทร์เพ็ญ เชื้อพานิช. (2544). การส่งเสริมให้คนไทยคิด: จากอดีตสู่ปัจจุบันและอนาคต แนวคิด และแนวทางปฏิบัติสำหรับครูมัธยมศึกษา เพื่อปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพฯ : บพิธการพิมพ์.
- จินตนา ระวงษ์โคตร. (2553). การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องคำยาก ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะ. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ฉวีลักษณ์ บุญกาญจน. (2547). จิตวิทยาการอ่าน. กรุงเทพฯ : บริษัท 21 เซ็นจูรีจำกัด.
- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2542). เทคนิคการอ่าน. กรุงเทพฯ : บุรพาสาน์.
- ชวาล แพร์ตกุล. (2526). เทคนิคการวัดผล. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิชจำกัด.
- ชวาวรณ์ ชื้อสตัย. (2552). การพัฒนาแบบฝึกการอ่านจับใจความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. โรงเรียนชุมชนบ้านหัวขัว : ขอนแก่น
- ทิพวิมล วรรณชัย. (2550). การพัฒนาการเขียนของนักเรียนไทยภูเขาลำปางกาเกอะญอ โดยการ จัดการเรียนรู้ที่ใช้ปัญหาเป็นฐาน. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ทิสนา เขมมณี. (2544). วิทยาการด้านการคิด. กรุงเทพฯ : บริษัท เดอะมาสเตอร์กรุ๊ป.
- ฐปทอง กว้างสวัสดิ์. (2543). การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการอ่านออกเสียง ภาษาอังกฤษนักเรียนระดับอุดมศึกษา. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- นิตยา ประพตติกิจ. (2539). การพัฒนาเด็กปฐมวัย. กรุงเทพฯ : โอ เอส พริ้นติ้ง เฮ้าส์.
- นีน้อย แพงปัสสา. (2551). การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ 4 MAT และการ ประยุกต์ใช้ทฤษฎีพหุปัญญา เรื่องการบวกและการลบจำนวนที่มีผลลัพธ์และตัวตั้งไม่เกิน 100 ที่มีต่อความคิด สร้างสรรค์และความพึงพอใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. (วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทบริหารศึกษิต). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- นิลาวรรณ อักติ. (2548). การพัฒนาการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการผัน วรรณยุกต์ โดยใช้แบบฝึกทักษะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัย มหาสารคาม
- บรรจบ พันธเมธา. (2540). ลักษณะภาษาไทย. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- บันลือ พดกษะวัน. (2532). มิติใหม่ในการอ่าน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2537). การพัฒนาการอ่าน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2541). การพัฒนาการสอน. กรุงเทพฯ : ชมรมเด็ก.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ประทีป วาทิกทินกร. (2542). ร้อยกรอง. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ประเทิน มหาจันทร์. (2530). การอ่านเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

- ประพันธ์ เรืองณรงค์. (2545). กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 2 ประถมศึกษาปีที่ 4-6 .
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ปรีชา ทิชนพงษ์. (2522). ลักษณะภาษาไทย. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- เปรมจิต ชนะวงศ์. (2538). หลักภาษาไทย (พิมพ์ครั้งที่ 8). นครศรีธรรมราช : สถาบันราชภัฏ
นครศรีธรรมราช.
- พรทิพย์ พรหมภูวงศ์. (2553). การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 6 โดยใช้แผนผังความคิด. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พินิจ จันทร์ชัย. การสร้างหนังสือและแบบฝึกประกอบการเรียนรู้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : โอเดียน
สโตร์.
- มะณีรัตน์ สุขโชติรัตน์. (2548). อ่านเป็น:เรียนก่อนสอนเก่ง. กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่น.
- รังศิยา ทองงาม. (2552). การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยตามแนวคิดสมองเป็นฐาน โดยใช้
แบบฝึก ทักษะเรื่องการอ่านและการเขียนคำที่ประสม สระลดรูปและเปลี่ยนรูป ชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 1. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ลาวัลย์ สังขพันธ์านนท์ และคณะ. (2549). การอ่านเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต. มหาสารคาม :
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วรรณิ์ โสมประยูร. (2547). การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ :
ไทยวัฒนาพานิช.
- วัชรวิ บูรณสิงห์ และนิรมล ศตวุฒิ. (2547). การอ่านเชิงวิเคราะห์หลักสูตรและการสอน
(พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วาสนา จันทร์อุไร. (2546). ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต่อวิชาการงานและ
อาชีพ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดเทศบาลเมืองเพชรบุรี (วิทยานิพนธ์
ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต) กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2544). การออกแบบการจัดการเรียนรู้ (พิมพ์ครั้งที่ 2). มหาสารคาม :
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2542). หลักการบริหาร
การศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- วิไล รัตนพลที. (2548). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจในการเรียนรู้
วิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการเรียนแบบซิปปา. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ศกฉวรรณ นภาพร. (2554). การพัฒนาชุดกิจกรรมเสริมทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาสารคาม :
มหาวิทยาลัยสารคาม.

ศรรัตน์ เจิงกลิ่นจันทร์. (2542). การอ่านและการสร้างนิสัยรักการอ่าน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนา
พานิช.

สกุลการ ขุนศิริ. (2548). การเปรียบเทียบในการคิดวิเคราะห์ ตามสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยเทคนิคการใช้กราฟฟิก (วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต). นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร.

สนิท สัตโยภาส. (2542). ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและสืบค้น. กรุงเทพฯ : ชารอักษร.

สาโรจน์ ไชยสมบัติ. (2550). ความพึงพอใจของครูและอาจารย์โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัด กรม
สามัญศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์พรชัย. (2523). วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์.

สุรางค์ โค้วตระกูล. (2541). จิตวิทยา (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์.

สุริวงศ์ พงษ์ไพบูลย์. (2543). หลักภาษาไทย (พิมพ์ครั้งที่ 15). กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

สุเทพ อ่วมเจริญ. (2547). การออกแบบการสอน. นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร.

อัจฉรา ชิวพันธ์. (2534). คู่มือการสอนภาษาไทย กิจกรรมการเล่นประกอบการสอน. กรุงเทพฯ :
ไทยวัฒนาพานิช.

อุบลลักษณ์ ไชยชนะ. (2543). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในการเรียนกับการ
สอดคล้องในการเลือกคณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

อุปทิศศิลปสาร, พระยา. (2547). หลักภาษาไทย. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

Applewkite, P. B. (1965). Organizational behavior. Englewood Chiffs : Prentice-Hall Social
Education.

Font, G.(2002). Efficacy and Multiple Expository Texts Presented in Print and Electronic from
On Sixth Graders Reading Comprehension. Dissertation Abstracts International, 62(9),
3002.

Lee, E. A. (2000). A Study of the Effectiveness of Interactive Multimedia in Adult ESL
Education. Dissertation Abstracts International, 61(4), 1330.

McGuinness, D. C. and Donahue, J. (1995). Phonological training and the alphabet principle.

http://vnweb.hwwilsonweb.com/hww/results/getResults.jhtml?_DARGS=/hww. (6

มกราคม 2558)

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ก

ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 การอ่านเชิงวิเคราะห์จากนิทาน เรื่อง ทำไมช้างถึงตาเล็กและเสือถึงมีลาย
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 การอ่านเชิงวิเคราะห์
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เวลา 2 ชั่วโมง

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/.....	วันที่/...../.....	คาบที่
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/.....	วันที่/...../.....	คาบที่
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/.....	วันที่/...../.....	คาบที่
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/.....	วันที่/...../.....	คาบที่

ครูผู้สอน นางสาวอมรรัตน์ เจริญศิลป์ นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู โรงเรียนโกสุมพิทยาสรรค์

สาระสำคัญ

การอ่านเป็นทักษะที่จำเป็นเพราะจะช่วยให้นักเรียนรู้จักคิดวิเคราะห์ และเข้าใจนิทานที่
 อ่าน สามารถนำทักษะการอ่าน ไปอ่านและคิดวิเคราะห์เรื่องอื่น ๆ ได้

มาตรฐานการเรียนรู้

ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ และแก้ปัญหาใน
 การดำเนินชีวิต และนิสัยรักการอ่าน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถวิเคราะห์และอธิบายนิทาน เรื่อง ทำไมช้างถึงตาเล็กและเสือถึงมีลาย ได้
2. นักเรียนสามารถคิดวิเคราะห์เขียนสรุปนิทาน เรื่อง ทำไมช้างถึงตาเล็กและเสือถึงมีลาย
3. ได้อย่างเหมาะสม
4. นักเรียนสามารถนำเสนอผลงานได้ถูกต้อง
5. นักเรียนสามารถสรุปเนื้อนิทาน เรื่อง ทำไมช้างถึงตาเล็กและเสือถึงมีลาย ทั้งหมด
6. เป็น Mind Mapping ได้
7. นักเรียนแต่ละคนสามารถทำใบงานได้ถูกต้อง
8. นักเรียนสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับการคิดวิเคราะห์ได้ถูกต้อง ร้อยละ 80 ขึ้นไป

สาระการเรียนรู้

การคิดวิเคราะห์จากนิทาน เรื่อง “ทำไมช้างถึงตาเล็กและเสื่อถึงมีลาย”

กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1. ขั้นนำ

- 1.1 ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับนิทาน ว่ามีเรื่องใดที่น่าสนใจบ้างและนิทานเรื่องใดที่นักเรียนชอบ ให้นักเรียนแต่ละคนแสดงความคิดเห็นของตนเอง
- 1.2 ครูอธิบายวิธีการอ่านนิทานเกี่ยวกับวิธีสังเกตและวิธีคิดให้นักเรียนเข้าใจ
- 1.3 ครูโยนเข้าสู่เนื้อหาการอ่านเชิงวิเคราะห์จากนิทาน เรื่อง “ทำไมช้างถึงตาเล็กและเสื่อถึงมีลาย”

2. ขั้นรวบรวมข้อมูล

- 2.1 ครูเตรียมใบความรู้ให้นักเรียน
- 2.2 แบ่งนักเรียนออกเป็น 9 กลุ่ม ๆ ละ 4-5 คน โดยลดความสามารถทั้งคนเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน
- 2.3 ให้นักเรียนอ่านจากเนื้อหาที่กำหนดให้ เริ่มจากการอ่านคร่าวๆ โดยตลอดก่อน แล้วอ่านโดยละเอียดอีกรอบ และอ่านซ้ำในเนื้อหาที่ไม่เข้าใจ
- 2.4 แต่ละกลุ่มช่วยกันคิดวิเคราะห์จำแนก และจับใจความสำคัญของเรื่องให้ได้ว่า ใครทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร และเป็นผลอย่างไร
- 2.5 นักเรียนในกลุ่มช่วยกันวิเคราะห์เนื้อหาจากนิทาน เรื่อง ทำไมช้างถึงตาเล็กและเสื่อถึงมีลาย แล้วสรุปเรื่องโดยเขียนเป็นแผนผังความคิดลงบนกระดาษป๊อปปี้

3. ขั้นวิเคราะห์

- 3.1 สุ่มนักเรียน 3-4 กลุ่ม ออกมาสรุปเนื้อหาที่ได้จากการวิเคราะห์ให้เพื่อนฟังตามประเด็นคำถามดังนี้
 - 3.1.1 สาระสำคัญของนิทานเป็นอย่างไร
 - 3.1.2 นักเรียนได้แง่คิดอะไรบ้างจากนิทานเรื่องนี้
 - 3.1.3 นิทานเรื่องนี้สอนอะไรให้แก่เด็กนักเรียนบ้าง
 - 3.1.4 มีทักษะในการนำเสนออย่างไร
 - 3.1.5 ความรู้สึกที่มีต่อกิจกรรม
- 3.2 ครูบันทึกข้อคิดเห็นของทุกกลุ่ม แล้วรวบรวมข้อมูล

4. ขั้นสรุป

4.1. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อหา

4.2. นักเรียนทำใบงาน และแบบทดสอบเรื่องการอ่านเชิงวิเคราะห์เป็นรายบุคคล
จากนิทานเรื่อง “ทำไมช้างถึงตาเล็กและเสือถึงมีลาย”

4.3. ครูตรวจแบบทดสอบและใบงาน พร้อมทั้งเฉลย

4.4. นักเรียนร่วมกันสรุปและซักถามเพิ่มเติม เพื่อความเข้าใจที่ดียิ่งขึ้น

5. ขั้นประยุกต์และนำไปใช้

นักเรียนร่วมกันกำหนดแนวทางปฏิบัติ และข้อคิดที่ได้จากการอ่านไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

สื่อ / แหล่งการเรียนรู้

1. ใบความรู้ นิทาน เรื่อง ทำไมช้างถึงตาเล็กและเสือถึงมีลาย
2. ใบงานที่ 1
3. ใบงานที่ 2
4. กระดาษ
5. ปากกาเคมี

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

การวัดผลและประเมินผล

1. วิธีวัดผล
 - 1.1 สังเกตพฤติกรรมนักเรียน
 - 1.2 ประเมินทักษะกระบวนการ และผลงาน
2. เครื่องมือวัดผลและประเมินผล
 - 2.1 แบบประเมินพฤติกรรมนักเรียน
 - 2.2 แบบประเมินทักษะกระบวนการ และผลงาน
3. เกณฑ์การประเมินผล
 - 3.1 นักเรียนผ่านเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ ร้อยละ 80 ขึ้นไป
 - 3.2 นักเรียนผ่านเกณฑ์การประเมินทักษะกระบวนการ และผลงาน ร้อยละ 80 ขึ้นไป
 - 3.3 นักเรียนผ่านเกณฑ์การทดสอบ ร้อยละ 80 ขึ้นไป

ผลการตรวจแผนการเรียน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(นายเฉลียว ดอนกวนเจ้า)

ครูพี่เลี้ยง

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บันทึกผลหลังการเรียนรู้

1. ผลการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

2. ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

.....

.....

3. ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(นางสาวอมรรัตน์ เจริญศิลป์)

นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

แบบประเมินพฤติกรรมนักเรียน
สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
การอ่านเชิงวิเคราะห์ จากนิทาน เรื่อง ทำไมช้างถึงตาเล็กและเสื่อถึงมีลาย

ชื่อ - สกุล	คะแนน / รายการประเมิน															รวม 15 คะแนน			
	ความตั้งใจ			ความร่วมมือ			ความมีวินัย			การเสนอ ผลงาน			คุณภาพ ผลงาน						
	3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1				

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

<u>ช่วงคะแนน</u>		<u>ระดับคุณภาพ</u>
คะแนน 13 - 15	คะแนน	ระดับ 3 หมายถึง ดี
คะแนน 10 - 12	คะแนน	ระดับ 2 หมายถึง พอใช้
คะแนน 0 - 9	คะแนน	ระดับ 1 หมายถึง ควรปรับปรุง

เกณฑ์การประเมิน นักเรียนทุกคนผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 80 (12 คะแนน)

สรุปผลการประเมิน ดี พอใช้ ปรับปรุง

ลงชื่อ.....

(นางสาวอมรรัตน์ เจริญศิลป์)

นักศึกษาศึกษาประสบการณ์วิชาชีพครู

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

การให้คะแนนแบบประเมินพฤติกรรมนักเรียน (rubrics)
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
 โรงเรียนโกสุมวิทยาสรรค์ จ.มหาสารคาม

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน		
	3	2	1
1. ความตั้งใจ	1. มีความสนใจ 2. มีความตั้งใจ 3. ไม่หยอก เล่นกับ คนอื่น	บกพร่องข้อใดข้อหนึ่ง	บกพร่อง 2 ข้อขึ้นไป
2. ความร่วมมือ	1. การแบ่งงาน 2. การวางแผนการ ทำงาน 3. ทำงานตาม ขั้นตอน	บกพร่องข้อใดข้อหนึ่ง	บกพร่อง 2 ข้อขึ้นไป
3. ความมีวินัย	1. ความสะอาด 2. ความเป็นระเบียบ 3. เสร็จทันเวลา	บกพร่องข้อใดข้อหนึ่ง	บกพร่อง 2 ข้อขึ้นไป
4. การนำเสนอ ผลงาน	1. กล่าวทักทาย แนะนำตัว 2. พูดเสียงดังฟังชัด 3. พูดสรุปงาน	บกพร่องข้อใดข้อหนึ่ง	บกพร่อง 2 ข้อขึ้นไป
5. คุณภาพของ ผลงาน	1. ถูกต้อง 2. สวยงาม 3. ตรงตามเนื้อหา	บกพร่องข้อใดข้อหนึ่ง	บกพร่อง 2 ข้อขึ้นไป

แบบประเมินกระบวนการกลุ่ม และผลงาน
สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
การอ่านเชิงวิเคราะห์ จากนิทาน เรื่อง ทำไมช้างถึงตาเล็กและเสือถึงมีลาย

คำชี้แจง ให้ประเมินผลงานของกลุ่มในชั้นเรียนตามรายการที่กำหนด โดยประเมินตามความเป็นจริงที่ตรวจสอบได้ และให้คะแนนตามเกณฑ์ดังนี้

กลุ่มที่	คะแนน / รายการประเมิน															รวม 15 คะแนน	
	การวิเคราะห์เนื้อหา ถูกต้อง			การสรุปแผน การคิดได้ ตรงประเด็น			สมาชิกกลุ่ม มีส่วนร่วม			มีความ คิดริเริ่ม สร้างสรรค์			ทำงานเสร็จ ตามเวลา				
	3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1		
กลุ่มที่ 1																	
กลุ่มที่ 2																	
กลุ่มที่ 3																	
กลุ่มที่ 4																	
กลุ่มที่ 5																	
กลุ่มที่ 6																	
กลุ่มที่ 7																	
กลุ่มที่ 8																	
กลุ่มที่ 9																	

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน

คะแนน 13 - 15 คะแนน

คะแนน 10 - 12 คะแนน

คะแนน 0 - 9 คะแนน

ระดับคุณภาพ

ระดับ 3 หมายถึง ดี

ระดับ 2 หมายถึง พอใช้

ระดับ 1 หมายถึง ควรปรับปรุง

เกณฑ์การประเมิน นักเรียนทุกคนผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 80 (12 คะแนน)

สรุปผลการประเมิน ○ ดี ○ พอใช้ ○ ปรับปรุง

ลงชื่อ.....

(นางสาวอมรรัตน์ เจริญศิลป์)

นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ

ใบความรู้

นิทานเรื่อง ทำไมช้างถึงตาเล็กและเสื่อถึงมีลาย

ยังมีเสื่อหนุ่มตัวหนึ่งคร่ำยาก วันหนึ่งมันออกไปหากินตามปรกติ ขณะที่ยมันสอดสาย สายตาหาเหยื่ออยู่นั้น มันก็แลเห็นช้างตัวหนึ่งกำลังยืนอยู่ใต้ต้นไม้ มันจึงวางแผนที่จะจับช้างให้ได้ แล้วเสื่อก็เดินตรงไปหาช้างทันที ฝ่ายช้างเมื่อเห็นเสื่อเดินตรงมาหา มันเช่นนั้น ครั้นจะวิ่งหนีไปก็ไม่ทัน จึงทำใจดีสู้เสื่อ แล้วพูดกับเสื่อไปว่า

“สวัสดี เจ้าเสื่อผู้ยิ่งใหญ่ เจ้าจะไปไหนหรือ”

“ข้าก็จะมาจับเจ้าไปเป็นอาหารนะสิ” เสื่อตอบ

“ข้าก่อนเจ้าเสื่อร้าย เจ้าคงไม่รู้หรอกว่าตอนนี้ข้าไม่ได้เป็นอิสระแล้ว ข้าเป็นเชลยเขาอยู่”

ช้างพูด

“พุทโธเอ๋ย อย่ามาหลอกข้าเสียให้ยากเลย เจ้าตัวใหญ่ออกอย่างนี้ ใครจะกล้ามาจับเจ้าเป็นเชลยได้ นอกจากข้าเจ้าป่าผู้ยิ่งใหญ่”

“นี่ไงเจ้าเห็นไหม ขาของข้าถูกล่ามโซ่อยู่กับต้นไม้ นี่ก็เพราะข้าตกเป็นเชลยของมนุษย์”

ช้างพูดพร้อมยกขาที่ถูกล่ามโซ่ให้เสื่อดู

“อะไรกันมนุษย์ตัวเล็กนิดเดียว ยังจับเจ้าล่ามโซ่ได้หรือ” เสื่อถามอย่างสงสัย

“ก็โง่ชะซี มนุษย์ตัวเล็กๆนี่แหละ ถึงจะไม่มีเขี้ยวเล็บ ไม่มีเขาหรืองา แต่มนุษย์นั้นมี ‘ปัญญา’ ช้างตอบยืนยัน เสื่อพอได้ยินช้างพูดถึงคำว่า ‘ปัญญา’ ก็สนใจ จึงถามช้างขึ้นว่า

“อ้ายตัวปัญญาของมนุษย์มันวิเศษแก่ไหนเชียว ถ้าข้าเจอละก็จะจับกินเสียให้แซ่ด”

“ปัญญาของมนุษย์ก็อยู่ที่ตัวมนุษย์ซีเจ้าเสื่อเอ๋ย ถ้าเจ้าอยากเห็นจริง ๆ ละก็ รีบแก้โซ่ที่ผูกขาข้าออกซิ แล้วข้าจะพาเจ้าไปดู”

"ได้เลย" เสือพูดแล้วตรงเข้าไปแก้ไข้ที่ผูกขาข้างออก แล้วข้างก็เดินนำหน้าเสือ มุ่งสู่บ้านมนุษย์ทันที เมื่อถึงบ้านมนุษย์แล้ว ข้างก็ตะโกนเรียกมนุษย์ให้ออกมาพบข้างนอก ฝ่ายมนุษย์ไม่รู้ว่าใครมาเรียก ก็ออกมาจากบ้านโดยที่ไม่ได้ระวังตัว ทันใดนั้น เสือซึ่งรอจ้งหวะอยู่แล้ว จึงตะกรุบตัวมนุษย์ไว้ในกรงเล็บอย่างง่ายดาย มันหัวเราะเยาะด้วยเสียงอันดัง ที่สามารถเอาชนะมนุษย์ผู้พิชิตข้างได้ เสือจึงหันไปพูดกับข้างว่า

"เจ้าข้าง ไหนเจ้าว่ามนุษย์มีปัญญาเก่งกล้า ยังไม่ทันได้ต่อสู้เลย ข้าก็จับมันได้แล้ว และข้าจะกินมันเสียเดี๋ยวนี้แหละ"

มนุษย์เมื่อได้ยินเสือพูดอวดตัวเช่นนั้น ก็ใช้ปัญญาของตนต่อสู้กับเสือทันที โดยพูดกับเสือว่า "ข้าก่อนเจ้าเสือ ถ้าเจ้ากินข้าตอนนี้ เจ้าก็จะไม่มีโอกาสเห็นตัวปัญญาของข้าเลย" เสือได้ยินดังนั้นก็หยุดชะงัก แล้วถามมนุษย์ไปว่า

"ไหนละตัวปัญญาของเจ้า ก่อนตายเอาออกมาอวดข้าหน่อยเป็นไง"

"ได้ซิ ถ้าเจ้าอยากดู แต่ตัวปัญญาของข้าอยู่ในบ้าน ถ้าอยากเห็น เจ้าต้องปล่อยข้าไปข้าจะได้ไปจูงมันออกมาให้เจ้าดู" ฝ่ายเสืออยากเห็นตัวปัญญาเป็นหนักหนา จึงหลงกลปล่อยมนุษย์ไป มนุษย์เมื่อถูกปล่อยตัวเป็นอิสระแล้ว ก็วางแผนจัดการกับเสือ โดยพุกุญเสือไปว่า

"ระวังนะเจ้าเสือ ตัวปัญญาของข้ามันตกใจง่าย ถ้ามันเห็นเจ้าเข้า มันจะวิ่งหนีเข้าบ้านแล้วจะไม่ยอมออกมาอีกเป็นเด็ดขาด"

"แล้วเจ้าจะให้ข้าทำอะไร" เสือถาม

"ไม่ยาก เจ้ามาให้ข้าจับมัดไว้กับต้นไม้เสียก็สิ้นเรื่อง" มนุษย์เสนอความคิด

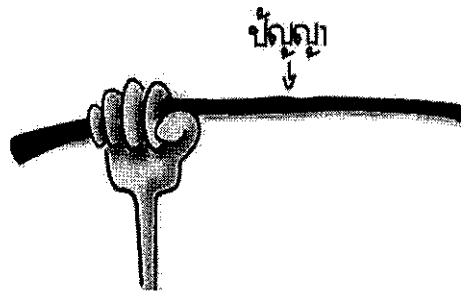
"ตกลง" เสือตอบ

มนุษย์ก็จัดการมัดเสือไว้กับต้นไม้ แล้วก็เดินเข้าบ้านไป และออกมาพร้อมกับหวายในมือ เสือเห็นมนุษย์ถือหวายออกมาก็แปลกใจ จึงถามว่า "ไหนละตัวปัญญาของเจ้า ไม่เห็นจูงออกมาให้ข้าดู" มนุษย์ชูหวายขึ้นแล้วพูดว่า "นี่ไงละตัวปัญญาของข้า"

"อายนั่นมันหวาย จะเป็นตัวปัญญาได้อย่างไร" เสือแย้ง

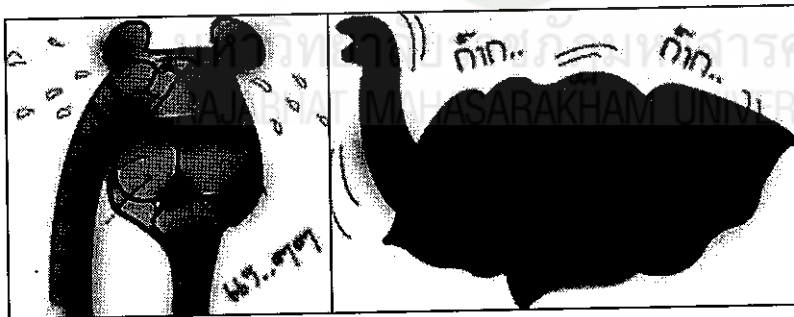
"นี่แหละตัวปัญญาของข้าอ้ายเสือหน้าโง่ เจ้ามันอวดเก่งนัก ข้าจะสั่งสอนให้รู้สำนึกเสียบ้าง"

พอมนุษย์พูดขาดคำ ก็หวดเสือด้วยหวายอย่างมั่นมือ จนนับครั้งไม่ถ้วน

ฝ่ายข้างที่ยืนอยู่ใกล้ๆ ได้เห็นเหตุการณ์ทั้งหมด ก็หัวเราะด้วยความขบขัน เพราะด้วยปัญญาของมนุษย์ มนุษย์ไม่เพียงรอดชีวิต มันเองก็รอดชีวิตด้วย ข้างหัวเราะใหญ่ หัวเราะเสียจน น้ำตาไหลพรากอามแก้ม ดวงตาของข้างเลยเล็กลง เล็กลง เหลือเท่าที่เห็นจนทุกวันนี้ ซึ่งไม่สมกับตัวของมันเลย ก็เพราะหัวเราะมากนั่นเอง

ฝ่ายเสือเมื่อถูกโบยด้วยหวายก็เจ็บปวดแสนสาหัส ดิ้นทุรนทุรายไปมาจนเชือกขาด มันจึงวิ่งหนีอย่างสุดชีวิต จนถึงบัดนี้เสือก็ยังไม่ว่า ปัญญาของมนุษย์คืออะไร เสือเดินโซซัดโซเซไปขอความช่วยเหลือจากสัตว์ในป่าให้ช่วยรักษารอยแผลจากการถูกโบยด้วยหวาย แต่ไม่มีสัตว์ใดช่วยเหลือ มีแต่สมน้ำหน้า เพราะเสือได้รังแกสัตว์อื่นไว้มากนั่นเอง ตัวของเสือจึงมีแผลเป็น และกลายเป็นลายให้เห็น มาจนทุกวันนี้

ใบงานที่ 1

คำชี้แจง ให้นักเรียนช่วยกันวิเคราะห์จากนิทานเรื่อง “ทำไมช้างถึงตาเล็กและเสือถึงมีลาย” ตามหัวข้อต่อไปนี้

1. นักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับนิทานเรื่อง “ทำไมช้างถึงตาเล็กและเสือถึงมีลาย”

.....

.....

.....

2. หากนักเรียนเป็นเสือ นักเรียนจะกระทำเหมือนกับเสือหรือไม่ เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

3. นักเรียนชอบนิทานเรื่อง “ทำไมช้างถึงตาเล็กและเสือถึงมีลาย” หรือไม่ เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

4. จากนิทานนักเรียนชอบตัวละครใดบ้างที่สุด เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

5. นักเรียนคิดว่านิทานเรื่องนี้ให้ข้อคิดในเรื่องใดบ้าง

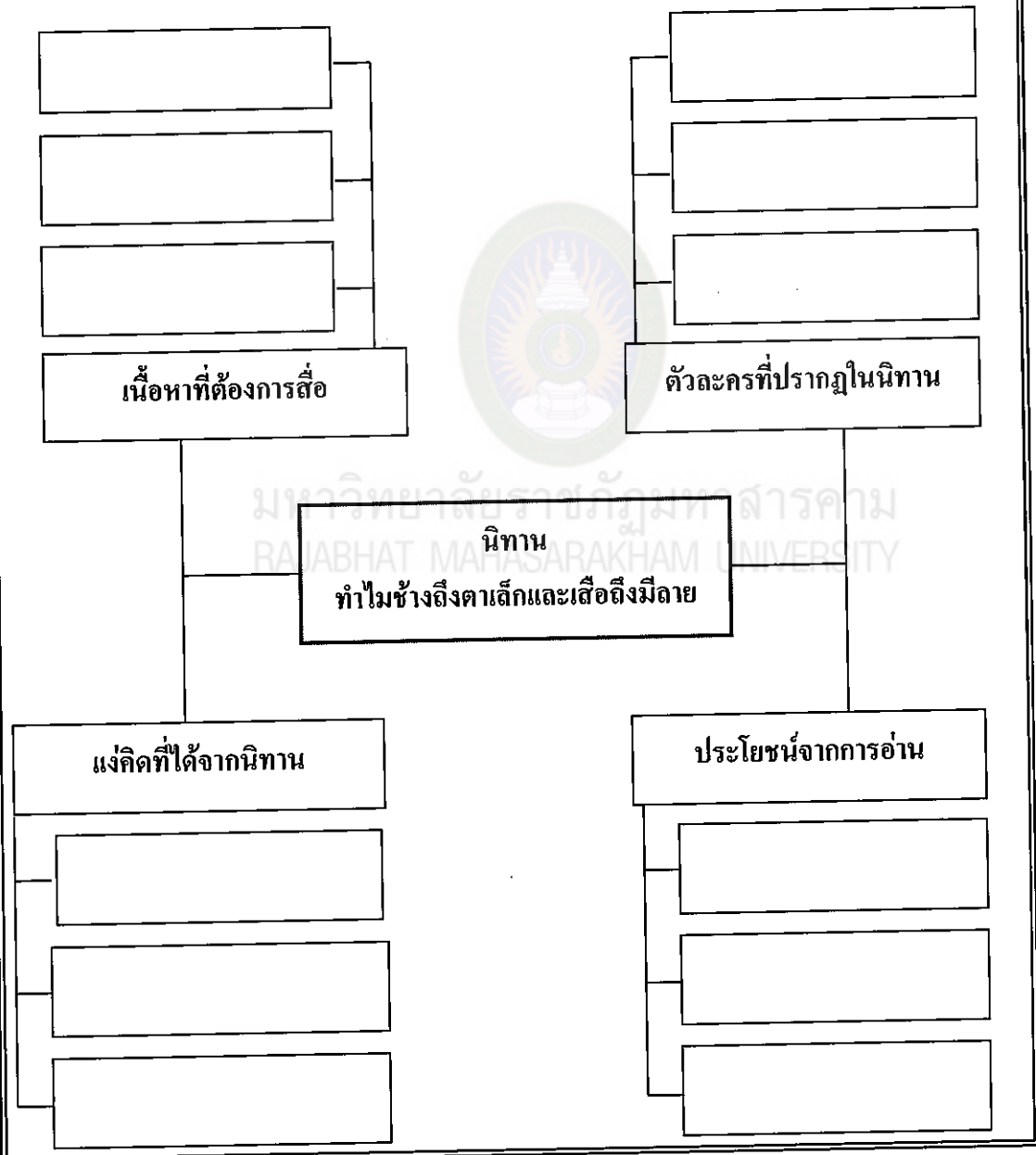
.....

.....

.....

ใบงานที่ 2

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านนิทานเรื่อง “ทำไมช้างถึงตาเล็กและเสือถึงมีลาย” จากใบความรู้ให้เข้าใจ แล้ววิเคราะห์เรื่องที่อ่าน จากนั้นทำแผนภูมิความคิด (นักเรียนออกแบบเพิ่มเติมได้)

แบบบันทึกผลสรุปการประเมินระหว่างเรียน
สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
การอ่านเชิงวิเคราะห์ จากนิทาน เรื่อง ทำไมข้างเตียงคาเล็กและเสือถึงมีลาย

เลขที่	รายชื่อ	บันทึกผลการประเมินระหว่างเรียน / หลังเรียน			คะแนนเฉลี่ย รวม (10 คะแนน)
		ประเมิน พฤติกรรมผู้เรียน (15 คะแนน)	ประเมิน กระบวนการ ทำงาน/ผลงาน (15 คะแนน)	ผลรวม คะแนนเต็ม (30 คะแนน)	
1					
2					
3					
4					
5					
6					
7					
8					
9					
10					
11					
22					
13					
14					
15					
16					
17					
18					
19					
20					
21					
22					
23					
24					
25					

เลขที่	รายชื่อ	บันทึกผลการประเมินระหว่างเรียน / หลังเรียน			คะแนน เฉลี่ยรวม (10 คะแนน)
		ประเมิน พฤติกรรมผู้เรียน (15 คะแนน)	ประเมิน กระบวนการ ทำงาน/ผลงาน (15 คะแนน)	ผลรวม คะแนนเต็ม (30 คะแนน)	
26					
27					
28					
29					
30					
31					
32					
33					
34					
35					
36					
37					
38					
39					
40					

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 8 - 10 คะแนน คุณภาพระดับดี

คะแนน 5 - 7 คะแนน คุณภาพพอใช้

คะแนน 1 - 4 คะแนน คุณภาพปรับปรุง

เกณฑ์การตัดสิน นักเรียนต้องผ่านระดับคุณภาพพอใช้ขึ้นไป จึงจะถือว่าผ่านเกณฑ์

ลงชื่อ.....

(นางสาวอมรรัตน์ เจริญศิลป์)

นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

แบบบันทึกผลสรุปการประเมินระหว่างเรียน
สภาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
การอ่านเชิงวิเคราะห์ จากนิทาน เรื่อง ทำไม้ช้างถึงตาเล็กและเสื่อถึงมีลาย

เลขที่	รายชื่อ	บันทึกผลการประเมินระหว่างเรียน / หลังเรียน			คะแนน เฉลี่ยรวม (10 คะแนน)
		ประเมิน พฤติกรรม ผู้เรียน (15 คะแนน)	ประเมิน กระบวนการ ทำงาน/ผลงาน (15 คะแนน)	ผลรวมคะแนน เต็ม (30 คะแนน)	
1	นายสัจจา พัตร์พัก	10	11	21	7
2	นายพงศกร ประเสริฐสังข์	12	12	24	8
3	นายไพโรจน์ ศรีกะชา	10	11	21	7
4	นายรัฐพล รัตวัตร	9	9	18	6
5	นายณัฐวุฒิ แสนภักดี	10	11	21	7
6	นายอดิศร พลสงคราม	10	11	21	7
7	นายกิตติศักดิ์ สิงห์ทอง	10	11	21	7
8	นายรักเกียรติ ตาลจินดา	10	11	21	7
9	นายอริวัฒน์ สีโยระ	10	11	21	7
10	นายสดาญ์ พลพวก	10	11	21	7
11	นางสาวปวีณา สุวรรณประสิทธิ์	9	9	18	6
22	นางสาวกนกวรรณ มานพเข้า	9	9	18	6
13	นางสาวสายฝน ลีทองคาม	9	9	18	6
14	นางสาววัญธิดา อ่างบุญตา	9	9	18	6
15	นางสาวจันทิมา ศรีชัยปัญหา	9	9	18	6
16	นางสาวณัฐญา จันทพิมพ์	9	9	18	6
17	นางสาวปญุชรัสมิ์ บุระคำ	9	9	18	6
18	นางสาวพรพรรณ ศรีชะโคตร	10	11	21	7
19	นางสาวปานดวงใจ นาดำพลอย	13	14	27	9
20	นางสาวธนพร ตาแสงสา	11	13	24	8
21	นางสาวปวีณา พานเมือง	12	12	24	8
22	นางสาวญาสุมินทร์ ศรีโยทะ	9	9	18	6
23	นางสาวณัฐมล พิมพาคำ	11	13	24	8
24	นางสาวอารีญา ศรีโยธา	13	14	27	9
25	นางสาวสิรินยา ออมแก้ว	11	13	24	8

เลขที่	รายชื่อ	บันทึกผลการประเมินระหว่างเรียน / หลังเรียน			คะแนน เฉลี่ยรวม (10 คะแนน)
		ประเมิน พฤติกรรม ผู้เรียน (15 คะแนน)	ประเมิน กระบวนการ ทำงาน/ผลงาน (15 คะแนน)	ผลรวม คะแนนเต็ม (30 คะแนน)	
26	นางสาวชฎาพร เศษยศติ	10	11	21	7
27	นางสาวพัชรินทร์ สีน้อยขาว	12	15	27	9
28	นางสาวอรพิน สีลาโคตร	15	15	30	10
29	นางสาวเจนจิรา จักรแก้ว	13	14	27	9
30	นางสาวธัญธิดา ทุมคอม	10	11	21	7
31	นางสาวธนนิสร ศรีลังค์	12	12	24	8
32	นางสาวปัญญาพร หลุมทอง	10	11	21	7
33	นางสาวพรนิภา ถาววิชัย	12	15	27	9
34	นางสาวสุภารัตน์ แสงเพชร	12	15	27	9
35	นางสาวโสธยา พังสุข	13	14	27	9
36	นางสาวภัทรภรณ์ มีปีทมา	12	12	24	8
37	นางสาวศิริวรรณ สีมิงาม	12	12	24	8
38	นางสาวสุนิทรดา	12	12	24	8

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 8 - 10 คะแนน คุณภาพระดับดี

คะแนน 5 - 7 คะแนน คุณภาพพอใช้

คะแนน 1 - 4 คะแนน คุณภาพปรับปรุง

เกณฑ์การตัดสิน นักเรียนต้องผ่านระดับคุณภาพพอใช้ขึ้นไป จึงจะถือว่าผ่านเกณฑ์

ลงชื่อ.....

(นางสาวอมรรัตน์ เจริญศิลป์)

นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

ภาคผนวก ข

แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้

โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค JIGSAW เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับคุณภาพ
ของแผนการจัดการเรียนรู้โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค JIGSAW หน่วยการเรียนรู้ที่
เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ดังนี้

- 5 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้ มีคุณภาพระดับ ดีมาก
4 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้ มีคุณภาพระดับ ดี
3 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้ มีคุณภาพระดับ ค่อนข้างดี
2 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้ มีคุณภาพระดับ พอใช้
1 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้ มีคุณภาพระดับ ควรปรับปรุง

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ				
	5	4	3	2	1
สาระสำคัญ 1. ถูกต้องได้ใจความ 2. แสดงความคิดหลักได้ชัดเจน 3. สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ 1. นำไปสู่การปฏิบัติได้ 2. สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ 3. สอดคล้องกับกิจกรรม 4. ระบุพฤติกรรมที่วัดประเมินได้ชัดเจน 5. ครอบคลุมพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัยและจิตพิสัย					

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ				
	5	4	3	2	1
สาระการเรียนรู้/กิจกรรมการเรียนรู้ 1. สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ 2. สาระการเรียนรู้เหมาะสมกับธรรมชาติของวิชา 3. กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลาย 4. กิจกรรมการเรียนรู้พัฒนาคุณลักษณะผู้เรียนได้ชัดเจน 5. กิจกรรมการเรียนรู้เน้นผู้เรียนให้แสวงหาความรู้ มีส่วนร่วม ค้นคว้า วิเคราะห์ และลงข้อสรุป 6. กิจกรรมเหมาะสมกับระดับผู้เรียน 7. กิจกรรมเป็นไปตามขั้นตอนของการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้					
สื่อ อุปกรณ์/แหล่งเรียนรู้ 1. สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และกิจกรรม 2. สื่อเหมาะสมผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้ 3. สนองต่อจุดประสงค์การเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้					

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ				
	5	4	3	2	1
การวัดและประเมินผล 1. การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้และสาระสำคัญ 2. ใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลได้ เหมาะสม 3. วัดและประเมินผลได้ครอบคลุม พฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย 4. มีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง 5. ใช้วิธีการวัดและประเมินผลที่หลากหลาย					

ข้อเสนอแนะ

.....

ลงชื่อ.....ผู้เชี่ยวชาญ

(.....)

ภาคผนวก ค

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบฉบับนี้มีข้อสอบทั้งหมด 30 ข้อ ใช้เวลา 60 นาที
2. แบบทดสอบฉบับนี้เป็นแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว โดยกากบาท (X) ลงในช่อง ก ข ค และ ง ในกระดาษคำตอบ ดังตัวอย่าง

ข้อ	ก	ข	ค	ง
0		X		

ถ้าต้องการเปลี่ยนคำตอบ ให้กาก = ทับข้อนั้น แล้วกากบาทเลือกข้อใหม่ เช่น เปลี่ยนจากข้อ ข เป็นข้อ ค ดังตัวอย่าง

ข้อ	ก	ข	ค	ง
0		$\overline{\text{X}}$	X	

3. คำถามในแต่ละข้อมีคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว ถ้าตอบเกินหนึ่งคำตอบหรือไม่ตอบเลย ถือว่าไม่ได้คะแนนในข้อนั้น
4. ถ้านักเรียนพบข้อยากอย่าท้อใจ ให้ข้ามไปทำข้ออื่นก่อน เมื่อมีเวลาเหลือจึงย้อนกลับมาทำข้อนั้นอีกครั้ง
5. ห้ามขีดเขียนหรือทำสัญลักษณ์ใดๆ ลงในกระดาษคำตอบ
6. เมื่อสอบเสร็จแล้วให้ส่งกระดาษคำตอบ และแบบทดสอบที่กรรมการคุมสอบ

1. ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้อง
 - ก. การอ่านเชิงวิเคราะห์คือความสามารถในการอ่าน
 - ข. การอ่านเชิงวิเคราะห์เป็นการอ่านเพื่อนประเมินสิ่งที่อ่าน
 - ค. การอ่านเชิงวิเคราะห์เป็นการอ่านเพื่อนประเมินข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็น
 - ง. การอ่านเชิงวิเคราะห์เป็นการหาความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นและจินตนาการ
2. ข้อใดกล่าวถูกต้อง เกี่ยวกับการอ่านเชิงวิเคราะห์
 - ก. ใช้วิจารณ์ญาณในการตัดสินความคิดของผู้เขียน
 - ข. อ่านแล้วเห็นดีเห็นชอบไปกับความคิดของผู้เขียน
 - ค. เป็นข้อเขียนที่เกิดขึ้นจากจินตนาการจึงไม่น่าเชื่อถือ
 - ง. เป็นข้อความที่แสดงถึงการโฆษณาชวนเชื่อเท่านั้น
3. ข้อใดกล่าวถูกต้องเกี่ยวกับข้อเท็จจริง
 - ก. เป็นข้อความแสดงแนวคิด
 - ข. เป็นข้อความแสดงความเชื่อ
 - ค. เป็นเรื่องราวของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง
 - ง. เป็นข้อความทำให้ผู้รับสารว่าผู้ส่งสารมีความรู้สึกเป็นอย่างไร
4. ข้อใดเป็น 5W ของกฎการคิดวิเคราะห์ 5W1H
 - ก. What =อะไร Who =ใคร Where =ที่ไหน When =เมื่อไหร่ Why =ทำไม
 - ข. What =อะไร Who =ใคร Where =ที่ไหน When =เมื่อไหร่ Were =อย่างไร
 - ค. Who =ใคร Where =ที่ไหน When =เมื่อไหร่ Were =อย่างไร
 - ง. What =อะไร Why =ทำไม Who =ใคร When =เมื่อไหร่ Why =ทำไม How =อย่างไร
5. “เรื่องสั้น” ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้อง
 - ก. เป็นงานเขียนประเภทสมมุติ
 - ข. เป็นงานเขียนมุ่งให้ความรู้แก่ผู้อ่าน
 - ค. ารับรูปแบบการเขียนมาจากตะวันตก
 - ง. ความยาว 1,500-12, 000 คำ ใช้เวลาอ่าน 10-15 นาที
6. ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้อง เกี่ยวกับ “เรื่องสั้น”
 - ก. การเขียนเรื่องสั้นต้องพรรณนาจากอย่างละเอียด
 - ข. บทสนทนาต้องสมจริงเหมาะแก่ฐานะทางเศรษฐกิจ สังคม การศึกษา
 - ค. ตัวละครมี 1 ตัว หรือ 2-3 ตัวเท่านั้น
 - ง. แก่นเรื่องมีแนวคิดเดียวเท่านั้น

7. ข้อใดคือองค์ประกอบของเรื่องสั้น
- แนวคิด แก่นเรื่อง ตัวละคร บทสนทนา ฉาก
 - โครงเรื่อง แก่นเรื่อง ตัวละคร บทสนทนา คติ
 - โครงเรื่อง แก่นเรื่อง ตัวละคร บทสนทนา ฉาก
 - โครงเรื่อง แก่นเรื่อง ตัวละคร บทสนทนา ฉาก ตอนจบ
8. ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้อง
- นิทานเป็นผลงานทางปัญญาและจินตนาการของมนุษย์
 - จุดประสงค์ของการเล่านิทานเพื่อความบันเทิงใจ
 - ความเชื่อเรื่องสิ่งศักดิ์เป็นต้นเหตุให้เกิดนิทาน
 - นิทานผูกเรื่องขึ้นมาเพื่อให้เด็กๆ ฟังเท่านั้น
9. ลักษณะของนิทานข้อใดกล่าวไม่ถูกต้อง
- เป็นเรื่องเล่าใช้ภาษาร้อยแก้ว และร้อยกรอง
 - มีชื่อผู้เล่าบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร
 - เล่าสืบต่อกันมาด้วยปากเปล่า
 - ไม่ปรากฏชื่อผู้เล่าว่าเป็นใคร
10. ความสำคัญและประโยชน์ของนิทานข้อใดไม่ถูกต้อง
- นิทานช่วยแก้ไขพฤติกรรม
 - นิทานช่วยให้เป็นเด็กช่างฝัน
 - นิทานช่วยปลูกฝังคุณธรรม
 - นิทานช่วยให้เด็กหายป่วยเร็วขึ้น
11. ข้อใดหมายถึง การ โฆษณา
- การเสนอข่าวสารที่เป็นข้อเท็จจริง
 - การเสนอข่าวสารการขายสินค้า บริการ หรือแนว
 - การนำเสนอเรื่องราวที่เกิดขึ้นใหม่ที่ที่น่าสนใจ
 - การนำเสนอความรู้ แนวคิด หรือความเพลิดเพลินจากข้อเท็จจริง
12. สื่อชนิดใดที่สามารถเข้าถึงลูกค้าจำนวนมากได้ในเวลาอันรวดเร็ว
- หนังสือพิมพ์ นิตยสาร
 - วิทยุ
 - โทรทัศน์
 - ป้ายโฆษณา

13. ข้อใดไม่ใช่วัตถุประสงค์ของการโฆษณา
- เพื่อแนะนำสินค้าหรือบริการใหม่ๆ
 - เพื่อกระตุ้นให้เกิดการตลาดใช้สินค้า
 - เพื่อสนับสนุนพนักงานเดินตลาดของกิจการ
 - เพื่อให้ลูกค้าหลงเชื่อและซื้อสินค้านั้น
14. ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้องเกี่ยวกับการโฆษณา
- โฆษณายืดหลักการโน้มน้าวเป็นสำคัญ
 - การโฆษณาระดับชาติเป็นโฆษณาที่พบเห็นมากที่สุด
 - การอ่านข้อความโฆษณาต้องการอ่านทั้งหัวเรื่อง การขยายความ และการลงท้ายโฆษณา
 - การโฆษณาเพื่อชักจูงใจจำเป็นต้องให้ข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์เพื่อนำไปสู่ยอดขายสูงสุด
15. ข้อใดกล่าวถูกต้องเกี่ยวกับ “บทความ”
- บทความเขียนขึ้นจากเหตุการณ์และจินตนาการ
 - บทความจะถือข้อคิดเป็นสำคัญ
 - บทความจะถือข้อคิดเป็นสำคัญ
 - บทความเรื่องหนึ่งต้องนำเสนอหลายแง่มุม
16. ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้อง
- บทความวิจารณ์เขียนขึ้นเพื่อวิจารณ์เรื่องราวด้วยเหตุผลและหลักวิชา
 - บทความวิเคราะห์ที่เขียนขึ้นจากการพิจารณาแยกแยะรายละเอียด
 - บทความเชิงวิชาการมีเนื้อหาแสดงข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น
 - บทความกึ่งชีวประวัติเขียนขึ้นจากการสัมภาษณ์บุคคลเกี่ยวกับความคิดเห็น

อ่านข้อความที่กำหนดให้แล้วตอบคำถามข้อ 17-20

“ชาวнауผู้ยากจนคนหนึ่งนำเห็ดโคนไปให้ราชาที่คืนโดยไม่คิดค่าอะไรราชาที่คืนคิดว่าเรามีเงินมากมายแต่ก็ไม่เคยให้อะไรใครกิน ชาวนาคนนี้เขามีน้ำใจงาม ต่อไปเราคงหาทางให้คนมากขึ้น”

17. ข้อความนี้ น่าจะปรากฏอยู่ในหนังสือประเภทใด
- หนังสือนิทาน
 - หนังสือธรรมะ
 - หนังสือพิมพ์
 - หนังสือนวนิยาย

18. การกระทำของชาวนาทำให้ราชาที่ดินเป็นอย่างไร
- เห็นแก่ตัวมากขึ้น
 - ได้ข้อคิดที่ดีๆ
 - รู้น้ำใจของชาวนา
 - ไม่ยอมรับของคนจน
19. คำว่า “ราชาที่ดิน” มีความหมายตรงกับข้อใด
- พระราชาเป็นเจ้าของที่ดิน
 - พระราชาเป็นผู้มอบที่ดินให้
 - คนที่มีที่ดินมากมาย
 - ผู้ที่ให้ชาวนาเช่าที่ดิน
20. การกระทำของชาวนาตรงกับคำพูดข้อใด
- น้ำใสใจจริง
 - น้ำนิ่งไหลลึก
 - น้ำกลิ้งบนใบบอน
 - น้ำจืดให้รับตัก

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 21-23

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

“อันความดีประดุจดังดอกไม้หอม
 หมู่ผีเสื้อดมดมเพราะหอมนั้น
 อันความชั่วไม่มีใครอยากใกล้กัน
 ต่างก็หันหน้าหนีกลัวมีภัย ”

21. ข้อความนี้กล่าวถึงเรื่องอะไรเป็นสำคัญ
- ความดี
 - ทั้งความดีและความไม่ดี
 - ดอกไม้หอม
 - ความไม่ดี

22. ใครสอดคล้องกับข้อความนี้
- ดาว เป็นคนดีจึงมีเพื่อนมาก
 - ดี เป็นคนไม่ดี เพราะเห็นแก่ตัวจัด
 - แดง ให้เพื่อนลอกการบ้าน
 - ดำ ทำงานหนักทั้งวัน
23. ข้อความนี้สรุปได้ว่าอย่างไร
- คนดีมีคนรัก
 - คนดีชอบดอกไม้หอม
 - คนไม่ดีมีความเห็นแก่ตัว
 - คนเราต่างก็เห็นแก่ตัวกันทั้งนั้น

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 24-25

“แฝกเป็นหญ้าชนิดหนึ่ง ขึ้นเป็นกอ ใบแบนยาวใช้มุงหลังคา และใช้ทำยา เป็นพืชที่มีระบบรากลึกเมื่อปลูกแล้วจะช่วยรักษาหน้าดิน พระองค์จึงทรงแนะนำให้นำหญ้าชนิดนี้ ไปปลูกเป็นชั้นบันได เพื่อเป็นการป้องกันการพังทลายของหน้าดิน เพราะเมื่อฝนตกลงมาหญ้าแฝกจะช่วยดูดซับน้ำไว้ ไม่ทำให้ดินและน้ำไหลไปสู่ที่อื่น ทำให้เขตพื้นที่ในแถบนั้นมีความชุ่มชื้น”

24. พระองค์ในที่นี้หมายถึงใคร
- พระสงฆ์
 - พระพุทธรูป
 - พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
 - ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ในกระทรวงเกษตร
25. ข้อความใดใช้จุดประสงค์ของการปลูกหญ้าแฝก
- ลดการพังทลายของหน้าดิน
 - ช่วยเสริมรายได้ให้แก่ราษฎร
 - ช่วยดูดซับน้ำสู่ดิน
 - ลดความแห้งแล้ง

26. “หากน้ำตาฟ้าหลังครั้งละเม็ด
ค่าของเพชรน้อยกว่าค่าของฝน
หยาดน้ำใจได้รับยามอัจน
จึงค่าสิ้นฝนมณีทุกสีไป”
ข้อใดคือสิ่งที่ผู้เขียนต้องการบอก
- น้ำใจมีค่ามากกว่าฝน
 - น้ำฝนหรือน้ำตามีค่าเท่ากัน
 - น้ำตามีค่ากว่าเพชร
 - น้ำใจที่ได้รับยามอัจนมีค่าที่สุด
27. “ต่อไปคุณต้องสวมหมวกนิรภัยทุกครั้ง เมื่อขับรถผมขอบอกคุณไว้ เพราะถ้าเกิดอุบัติเหตุขึ้น
จะทำให้หนักเป็นเบาได้คุณ โปรดเข้าใจด้วย นี่ถือเป็นครั้งแรก ผมยังไม่ปรับคุณ”
ผู้พูดมีวัตถุประสงค์ อย่างไร
- ตักเตือน
 - สั่งสอน
 - แนะนำ
 - อธิบาย
28. การประชาสัมพันธ์ควรใช้ภาษาอย่างไร
- ทางการ
 - กึ่งทางการ
 - ทางการและกึ่งทางการ
 - ทางการหรือกึ่งทางการ
29. ประตูลสามยอดเป็นประตูลกำแพงเมือง ซึ่งสร้างขึ้นในรัชกาลที่ 5 โดยสร้างเป็นประตูลสามช่อง
มียอดทั้งสามช่อง นับตั้งแต่นั้นชาวบ้านก็พากันเรียกประตูลดังกล่าวว่า “ประตูลสามยอด”
ข้อความใดตีความได้ถูกต้อง
- ชาวบ้านเป็นผู้สร้างประตูลเมือง
 - กำแพงเมืองนิยมสร้างให้มียอด
 - เริ่มมีการสร้างกำแพงเมืองในสมัยรัชกาลที่ 5
 - “ประตูลสามยอด” ได้ชื่อมาจากลักษณะของการสร้าง

30. “อันข้าไทได้ฟังเขาจึงรัก
 แม้อ้อยคักคี่สิ้นอำนาจวาสนา
 เขาหนายนินิมิตได้อยู่คู่ชีวา
 แต่วิชาช่วยกายจนวายปราน”
 ข้อใดสรุปคำประพันธ์ข้างต้น ได้ดีที่สุด
- ก. รู้อะไรรู้ให้จริง
 ข. รู้สิ่งใดไม่สู้รู้วิชา
 ค. รู้ไว้ไซ้ว่าใส่ป่าแบกงาม
 ง. รู้มากยากนาน รู้น้อยพลอยราคา

เฉลยแบบทดสอบ

ข้อ	เฉลย	ข้อ	เฉลย
1	ก	16	ข
2	ค	17	ง
3	ง	18	ค
4	ค	19	ก
5	ง	20	ข
6	ง	21	ค
7	ก	22	ง
8	ค	23	ก
9	ง	24	ง
10	ข	25	ก
11	ค	26	ง
12	ก	27	ข
13	ก	28	ง
14	ค	29	ข
15	ก	30	ก

ภาคผนวก ง

แบบประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบประเมินความสอดคล้อง

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับ
ความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายข้อกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ดังนี้

+1 เมื่อ แน่ใจว่าข้อความนั้นวัดได้ สอดคล้อง กับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องการวัด
0 เมื่อ ไม่แน่ใจว่าแบบประเมินนั้นวัดได้ สอดคล้อง กับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องการวัด
-1 เมื่อ แน่ใจว่าแบบประเมินนั้นวัดได้ ไม่สอดคล้อง กับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องการวัด

การหาความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ

โปรดทำเครื่องหมาย □ ในช่องความสอดคล้องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านที่สุด โดยให้คะแนน ดังนี้

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อสอบสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
-1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

หน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	รายการ	ความสอดคล้อง		
			+1	0	-1
การอ่านเชิงวิเคราะห์	ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน	1. ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้อง ก. การอ่านเชิงวิเคราะห์คือความสามารถในการอ่าน ข. การอ่านเชิงวิเคราะห์เป็นการอ่านเพื่อนประเมินสิ่งที่อ่าน ค. การอ่านเชิงวิเคราะห์เป็นการอ่านเพื่อนประเมินข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็น ง. การอ่านเชิงวิเคราะห์เป็นการหาความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นและจินตนาการ			
การอ่านเชิง	ตัวชี้วัด วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่อ่านในทุก ๆ ด้านอย่างมีเหตุผล	2. ข้อใดกล่าวถูกต้อง เกี่ยวกับการอ่าน			

หน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	รายการ	ความสอดคล้อง		
			+1	0	-1
วิเคราะห์	ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน ตัวชี้วัด วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่อ่านในทุก ๆ ด้านอย่างมีเหตุผล	เชิงวิเคราะห์ ก. ใช้วิจารณญาณในการตัดสินใจ ความคิดของผู้เขียน ข. อ่านแล้วเห็นดีเห็นชอบไปกับความคิดของผู้เขียน ค. เป็นข้อเขียนที่เกิดขึ้นจากจินตนาการจึงไม่น่าเชื่อถือ ง. เป็นข้อความที่แสดงถึงการโฆษณาชวนเชื่อเท่านั้น			
การอ่านเชิงวิเคราะห์	ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน ตัวชี้วัด วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่อ่านในทุก ๆ ด้านอย่างมีเหตุผล	3. ข้อใดกล่าวถูกต้องเกี่ยวกับข้อเท็จจริง ก. เป็นข้อความแสดงแนวคิด ข. เป็นข้อความแสดงความเชื่อ ค. เป็นเรื่องราวของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ง. เป็นข้อความทำให้นักเรียนทราบว่าผู้ส่งสารมีความรู้สึกเป็นอย่างไร			
การอ่านเชิงวิเคราะห์	ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน ตัวชี้วัด วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่อ่านในทุก ๆ ด้านอย่างมีเหตุผล	4. ข้อใดเป็น 5W ของกฎการคิดวิเคราะห์ 5W1H ก. What =อะไร Who =ใคร Where =ที่ไหน When =เมื่อไหร่ Why =ทำไม ข. What =อะไร Who =ใคร Where =ที่ไหน When =เมื่อไหร่ Were =อย่างไร ค. Who =ใคร Where =ที่ไหน When =เมื่อไหร่ Were =อย่างไร ง. What =อะไร Why =ทำไม Who =ใคร When =เมื่อไหร่ Why =ทำไม How =อย่างไร			

หน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	รายการ	ความสอดคล้อง		
			+1	0	-1
การอ่านเชิงวิเคราะห์	ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน ตัวชี้วัด วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่อ่านในทุก ๆ ด้านอย่างมีเหตุผล	5. “เรื่องสั้น” ข้อใดกล่าว ไม่ถูกต้อง ก. เป็นงานเขียนประเภทสมมุติ ข. เป็นงานเขียนมุ่งให้ความรู้แก่ผู้อ่าน ค. รับรูปแบบการเขียนมาจากตะวันตก ง. ความยาว 1,500-12,000 คำ ใช้เวลาอ่าน 10-15 นาที			
การอ่านเชิงวิเคราะห์	ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน ตัวชี้วัด วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่อ่านในทุก ๆ ด้านอย่างมีเหตุผล	6. ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้อง เกี่ยวกับ “เรื่องสั้น” ก. การเขียนเรื่องสั้นต้องพรรณนาฉากอย่างละเอียด ข. บทสนทนาต้องสมจริงเหมาะสมแก่ฐานะทางเศรษฐกิจ สังคม การศึกษา ค. ตัวละครมี 1 ตัว หรือ 2-3 ตัวเท่านั้น ง. แก่นเรื่องมีแนวคิดเดียวเท่านั้น			
การอ่านเชิงวิเคราะห์	ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน ตัวชี้วัด วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่อ่านในทุก ๆ ด้านอย่างมีเหตุผล	7. ข้อใดคือองค์ประกอบของเรื่องสั้น ก. แนวคิด แก่นเรื่อง ตัวละคร บทสนทนา ฉาก ข. โครงเรื่อง แก่นเรื่อง ตัวละคร บทสนทนา คติ ค. โครงเรื่อง แก่นเรื่อง ตัวละคร บทสนทนา ฉาก ง. โครงเรื่อง แก่นเรื่อง ตัวละคร บทสนทนา ฉาก ตอนจบ			

หน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	รายการ	ความสอดคล้อง		
			+1	0	-1
การอ่านเชิงวิเคราะห์	ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน ตัวชี้วัด วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่อ่านในทุก ๆ ด้านอย่างมีเหตุผล	8. ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้อง ก. นิทานเป็นผลงานทางปัญญาและจินตนาการของมนุษย์ ข. จุดประสงค์ของการเล่านิทานเพื่อความบันเทิงใจ ค. ความเชื่อเรื่องสิ่งศักดิ์เป็นต้นเหตุให้เกิดนิทาน ง. นิทานผูกเรื่องขึ้นมาเพื่อให้เด็ก ๆ ฟังเท่านั้น			
การอ่านเชิงวิเคราะห์	ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน ตัวชี้วัด วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่อ่านในทุก ๆ ด้านอย่างมีเหตุผล	9. ลักษณะของนิทานข้อใดกล่าวไม่ถูกต้อง ก. เป็นเรื่องเล่าใช้ภาษาร้อยแก้วและร้อยกรอง ข. มีชื่อผู้เล่าบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร ค. เล่าสืบทอดกันมาด้วยปากเปล่า ง. ไม่ปรากฏชื่อผู้เล่าว่าเป็นใคร 10. ความสำคัญและประโยชน์ของนิทาน ข้อใดไม่ถูกต้อง ก. นิทานช่วยแก้ไขพฤติกรรม ข. นิทานช่วยให้เป็นเด็กช่างฝัน ค. นิทานช่วยปลูกฝังคุณธรรม ง. นิทานช่วยให้เด็กหายป่วยเร็วขึ้น			

หน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	รายการ	ความสอดคล้อง		
			+1	0	-1
การอ่านเชิงวิเคราะห์	ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน ตัวชี้วัด ตีความ แปลความ และขยายความเรื่องที่อ่าน	11. ข้อใดหมายถึง การโฆษณา ก. การเสนอข่าวสารที่เป็นข้อเท็จจริง ข. การเสนอข่าวสารการขายสินค้า บริการ หรือแนว ค. การนำเสนอเรื่องราวที่เกิดขึ้นใหม่ๆที่น่าสนใจ ง. การนำเสนอความรู้ แนวคิดหรือความเพลิดเพลินจากข้อเท็จจริง			
การอ่านเชิงวิเคราะห์	ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน ตัวชี้วัด วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่อ่านในทุกๆ ด้านอย่างมีเหตุผล	12. สื่อชนิดใดที่สามารถเข้าถึงลูกค้าจำนวนมากได้ในเวลาอันรวดเร็ว ก. หนังสือพิมพ์ นิตยสาร ข. วิทยุ ค. โทรทัศน์ ง. ป้ายโฆษณา			
การอ่านเชิงวิเคราะห์	ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน ตัวชี้วัด วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่อ่านในทุกๆ ด้านอย่างมีเหตุผล	13. ข้อใดไม่ใช่วัตถุประสงค์ของการโฆษณา ก. เพื่อแนะนำสินค้าหรือบริการใหม่ๆ ข. เพื่อกระตุ้นให้เกิดการตลาดใช้สินค้า ค. เพื่อสนับสนุนพนักงานเดินตลาดของกิจการ ง. เพื่อให้ลูกค้าหลงเชื่อและซื้อสินค้านั้น			

หน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	รายการ	ความสอดคล้อง		
			+1	0	-1
การอ่านเชิงวิเคราะห์	ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน ตัวชี้วัด วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่อ่านในทุกๆ ด้านอย่างมีเหตุผล	14. ข้อใดกล่าว ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับการโฆษณา ก. โฆษณายืดหลักการ โนม่น้าวเป็นสำคัญ ข. การโฆษณาระดับชาติเป็นโฆษณาที่พบเห็นมากที่สุด ค. การอ่านข้อความโฆษณาต้องการอ่านทั้งหัวเรื่อง การขยายความ และการลงท้ายโฆษณา ง. การโฆษณาเพื่อชักจูงใจจำเป็นต้องให้ข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์เพื่อนำไปสู่ยอดขายสูงสุด			
การอ่านเชิงวิเคราะห์	ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน ตัวชี้วัด วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่อ่านในทุกๆ ด้านอย่างมีเหตุผล	15. ข้อใดกล่าวถูกต้องเกี่ยวกับ "บทความ" ก. บทความเขียนขึ้นจากเหตุการณ์และจินตนาการ ข. บทความจะถือข้อคิดเป็นสำคัญ ค. บทความจะถือข้อคิดเป็นสำคัญ ง. บทความเรื่องหนึ่งต้องนำเสนอหลายแง่มุม			
การอ่านเชิงวิเคราะห์	ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน ตัวชี้วัด วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่อ่านในทุกๆ ด้านอย่างมีเหตุผล	16. ข้อใดกล่าว ไม่ถูกต้อง ก. บทความวิจารณ์เขียนขึ้นเพื่อวิจารณ์เรื่องราวด้วยเหตุผลและหลักวิชา ข. บทความวิเคราะห์เขียนขึ้นจากการพิจารณาแยกแยะรายละเอียด ค. บทความเชิงวิชาการมีเนื้อหาแสดงข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น ง. บทความกึ่งชีวประวัติเขียนขึ้นจากการสัมภาษณ์บุคคลเกี่ยวกับความคิดเห็น			

หน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	รายการ	ความสอดคล้อง		
			+1	0	-1
การอ่านเชิงวิเคราะห์	ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน ตัวชี้วัด วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่อ่านในทุกๆ ด้านอย่างมีเหตุผล	อ่านข้อความที่กำหนดให้แล้วตอบคำถามข้อ 17-20 “ ชาวนาผู้ยากจนคนหนึ่งนำเห็ดโคนไปให้ราชาที่ดินโดยไม่คิดค่าอะไร ราชาที่ดินคิดว่าเรามีเงินมากมายแต่ก็ไม่เคยให้อะไรใครกิน ชาวนาคนนี้เขามีน้ำใจงาม ต่อไปเราคงหาทางให้คนมากขึ้น ” 17. ข้อความนี้ น่าจะปรากฏอยู่ในหนังสือประเภทใด ก. หนังสือนิทาน ข. หนังสือธรรมะ ค. หนังสือพิมพ์ ง. หนังสือนวนิยาย			
การอ่านเชิงวิเคราะห์	ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน ตัวชี้วัด วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่อ่านในทุกๆ ด้านอย่างมีเหตุผล	18. การกระทำของชาวนาทำให้ราชาที่ดินเป็นอย่างไร ก. เห็นแก่ตัวมากขึ้น ข. ได้ข้อคิดที่ดีๆ ค. รู้น้ำใจของชาวนา ง. ไม่อยากรับของคนจน			
การอ่านเชิงวิเคราะห์	ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน ตัวชี้วัด ตีความ แปลความ และขยายความเรื่องที่อ่าน	19. คำว่า “ราชาที่ดิน” มีความหมายตรงกับข้อใด ก. พระราชาเป็นเจ้าของที่ดิน ข. พระราชาเป็นผู้มอบที่ดินให้ ค. คนที่มีที่ดินมากมาย ง. ผู้ที่ให้ชาวนาเช่าที่ดิน			

หน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	รายการ	ความสอดคล้อง		
			+1	0	-1
การอ่านเชิงวิเคราะห์	ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน ตัวชี้วัด ตีความ แปลความ และขยายความเรื่องที่อ่าน	20. การกระทำของชวานาตรงกับคำพูดข้อใด ก. น้ำใสใจจริง ข. น้ำนิ่งไหลลึก ค. น้ำก่สิ่งบนใบบอน ง. น้ำขึ้นให้รีบตัก			
การอ่านเชิงวิเคราะห์	ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน ตัวชี้วัด วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่อ่านในทุกๆ ด้านอย่างมีเหตุผล	อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 21-23 “ อันความดีประดุจดังดอกไม้หอม หมู่ผีเสื้อดมดมเพราะหอมมัน อันความชั่วไม่มีใครอยากใกล้กัน ต่างก็หันหน้าหนีกลัวมีภัย ” 21. ข้อความนี้กล่าวถึงเรื่องอะไรเป็นสำคัญ ก. ความดี ข. ทั้งความดีและความไม่ดี ค. ดอกไม้หอม ง. ความไม่ดี			
การอ่านเชิงวิเคราะห์	ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน ตัวชี้วัด ตีความ แปลความ และขยายความเรื่องที่อ่าน	22. ใครสอดคล้องกับข้อความนี้ ก. ดาว เป็นคนดีจึงมีเพื่อนมาก ข. ดี เป็นคนไม่ดี เพราะเห็นแก่ตัว จัด ค. แดง ให้เพื่อนลอกการบ้าน ง. ดำ ทำงานหนักทั้งวัน			
การอ่านเชิงวิเคราะห์	ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน ตัวชี้วัด วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่อ่านในทุกๆ ด้านอย่างมีเหตุผล	23. ข้อความนี้สรุปได้ว่าอย่างไร ก. คนดีมีคนรัก ข. คนดีชอบดอกไม้หอม ค. คนไม่ดีมีความเห็นแก่ตัว ง. คนเราต่างก็เห็นแก่ตัวกันทั้งนั้น			

หน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	รายการ	ความสอดคล้อง		
			+1	0	-1
การอ่านเชิงวิเคราะห์	ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน ตัวชี้วัด วิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความคิดเห็น ได้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และเสนอความคิดใหม่ อย่างมีเหตุผล	อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 24-25 “แฝกเป็นหญ้าชนิดหนึ่ง ขึ้นเป็นกอ ใบแบนยาวใช้มุงหลังคา และใช้ทำยาเป็นพืชที่มีระบบรากลึกเมื่อปลูกแล้วจะช่วยรักษาหน้าดิน พระองค์จึงทรงแนะนำให้นำหญ้าชนิดนี้ ไปปลูกเป็นชั้นบนไค เพื่อเป็นการป้องกันการพังทลายของหน้าดิน เพราะเมื่อฝนตกลงมาหญ้าแฝกจะช่วยดูดซึมน้ำไว้ไม่ให้ดินและน้ำไหลไปสู่ที่อื่น ทำให้เขตพื้นที่ในแถบนั้นมีความชุ่มชื้น ” 24. พระองค์ในที่นี้หมายถึงใคร ก. พระสงฆ์ ข. พระพุทธรูป ค. พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ง. ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ในกระทรวงเกษตร			
การอ่านเชิงวิเคราะห์	ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน ตัวชี้วัด วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่อ่านในทุกๆ ด้านอย่างมีเหตุผล	25. ข้อความใดใช้จุดประสงค์ของการปลูกหญ้าแฝก ก. ลดการพังทลายของหน้าดิน ข. ช่วยเสริมรายได้ให้แก่ราษฎร ค. ช่วยดูดซับน้ำสู่ดิน ง. ลดความแห้งแล้ง			

หน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	รายการ	ความสอดคล้อง		
			+1	0	-1
การอ่านเชิงวิเคราะห์	ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน ตัวชี้วัด ตีความ แปลความ และขยายความเรื่องที่อ่าน	26. “หากน้ำตาฟ้าหลังครั้งละเม็ด ค่าของเพชรน้อยกว่าค่าของฝนหยาด น้ำใจได้รับยามอัปจน จึงค่าสิ้นฝนมณีทุกสีไป” ข้อใดคือสิ่งที่ผู้เขียนต้องการบอก ก. น้ำใจมีค่ามากกว่าฝน ข. น้ำฝนหรือน้ำตามีค่าเท่ากัน ค. น้ำตามีค่ากว่าเพชร ง. น้ำใจที่ได้รับยามอัปจนมีค่าที่สุด			
การอ่านเชิงวิเคราะห์	ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน ตัวชี้วัด ตีความ แปลความ และขยายความเรื่องที่อ่าน	27. “ต่อไปคุณต้องสวมหมวกนิรภัย ทุกครั้งเมื่อขับรถผมขอบอกคุณไว้ เพราะถ้าเกิดอุบัติเหตุขึ้นจะทำให้หนัก เป็นเบา ได้คุณ โปรดเข้าใจด้วยนี่ถือ เป็นครั้งแรกผมยังไม่ปรับคุณ ผู้พูดมีวัตถุประสงค์อย่างไร ก. ตักเตือน ข. สั่งสอน ค. แนะนำ ง. อธิบาย			
การอ่านเชิงวิเคราะห์	ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน	28. การประชาสัมพันธ์ควรใช้ภาษา อย่างไร ก. ททางการ ข. กึ่งทางการ ค. ททางการและกึ่งทางการ ง. ททางการหรือกึ่งทาง			

หน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	รายการ	ความสอดคล้อง		
			+1	0	-1
การอ่านเชิงวิเคราะห์	ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน ตัวชี้วัด ตีความ แปลความ และขยายความเรื่องที่อ่าน	29. ประตูดสามยอดเป็นประตูกำแพงเมือง ซึ่งสร้างขึ้นในรัชกาลที่ 5 โดยสร้างเป็นประตูสามช่อง มียอดทั้งสามช่อง นับตั้งแต่นั้นชาวบ้านก็พากันเรียกประตูดังกล่าวว่า “ประตูดสามยอด” ข้อความใดตีความได้ถูกต้อง ก. ชาวบ้านเป็นผู้สร้างประตูเมือง ข. กำแพงเมืองนิยมสร้างให้มียอด ค. เริ่มมีการสร้างกำแพงเมืองในสมัยรัชกาลที่ 5 ง. “ประตูดสามยอด” ได้ชื่อมาจากลักษณะของการสร้าง			
การอ่านเชิงวิเคราะห์	ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน ตัวชี้วัด วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่อ่านในทุกๆ ด้านอย่างมีเหตุผล	30. “อันข้าไทได้ฟังเขาจึงรักแม่ถ้อยศักดิ์สินอำนาจวาสนาเขาหน้ายหนีมิมิไค้อยู่คู่ชีวาแต่วิชาช่วยกายจนวายปราน” ข้อใดสรุปค่าประพันธ์ข้างต้นได้ดีที่สุด ก. รู้อะไรรู้ให้จริง ข. รู้สิ่งใดไม่รู้วิชา ค. รู้ไว้ใช้ว่าใส่ป่าแบกงาม ง. รู้มากยกนานรู้น้อยพลอยรำคาญ			

ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

ลงชื่อผู้ประเมิน (.....)

ตำแหน่ง

ข้อสอบ ข้อที่	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			$\sum R$	IOC= $\frac{\sum R}{N}$	ผลพิจารณา (นำไปใช้/สร้างใหม่)
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	+1	+1	+1	3	1	นำไปใช้
2	+1	+1	+1	3	1	นำไปใช้
3	+1	+1	+1	3	1	นำไปใช้
4	0	+1	+1	2	0.66	นำไปใช้
5	0	+1	+1	2	0.66	นำไปใช้
6	0	+1	+1	2	0.66	นำไปใช้
7	0	+1	+1	2	0.66	นำไปใช้
8	0	+1	+1	2	0.66	นำไปใช้
9	0	+1	+1	2	0.66	นำไปใช้
10	0	+1	+1	2	0.66	นำไปใช้
11	+1	+1	+1	3	1	นำไปใช้
12	0	+1	+1	2	0.66	นำไปใช้
13	0	+1	+1	2	0.66	นำไปใช้
14	0	+1	+1	2	0.66	นำไปใช้
15	0	+1	+1	2	0.66	นำไปใช้
16	0	+1	+1	2	0.66	นำไปใช้
17	0	+1	+1	2	0.66	นำไปใช้
18	0	+1	+1	2	0.66	นำไปใช้
19	0	+1	+1	2	0.66	นำไปใช้
20	0	+1	+1	2	0.66	นำไปใช้
21	0	+1	+1	2	0.66	นำไปใช้
22	+1	+1	+1	3	1	นำไปใช้
23	0	+1	+1	2	0.66	นำไปใช้
24	0	+1	+1	2	0.66	นำไปใช้
25	+1	+1	+1	3	1	นำไปใช้
26	0	+1	+1	2	0.66	นำไปใช้
27	0	+1	+1	2	0.66	นำไปใช้
28	0	+1	+1	2	0.66	นำไปใช้
29	0	+1	+1	2	0.66	นำไปใช้
30	-1	+1	+1	1	0.66	นำไปใช้

ภาคผนวก จ

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
แบบร่วมมือเทคนิค JIGSAW

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน

ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค JIGSAW
เรื่องการอ่านเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
(สำหรับนักเรียน)

คำชี้แจง ให้นักเรียนกาเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อ
การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค JIGSAW หน่วยการเรียนรู้ที่
เรื่องการอ่านเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ข้อความ	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ลักษณะรูปเล่ม 1. รูปเล่มภายนอกสวยงามน่าอ่าน 2. ขนาดของเล่มหนังสือมีความเหมาะสมสามารถจับได้สะดวก 3. ความหนาของหนังสือมีความเหมาะสม 4. การจัดหน้าสวยงามและอ่านได้สะดวก 5. การเข้าเล่มหนังสือมีความคงทน 6. ใช้ภาษาถูกต้องและเข้าใจง่าย					
การจัดภาพประกอบ 7. ภาพปกมีความสวยงามน่าสนใจ 8. ภาพปกมีความชัดเจนเกี่ยวข้องกับเนื้อหาในเรื่อง 9. ภาพประกอบแต่ละเล่มมีความสวยงาม 10. ภาพประกอบมีความสัมพันธ์กับเนื้อหาในแต่ละเล่ม 11. ภาพประกอบมีความเหมาะสมกับนักเรียน					

ข้อความ	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
เนื้อหา 12. เนื้อหา มีความเหมาะสมกับนักเรียน 13. ความยาวของเนื้อหา มีความเหมาะสม 14. เนื้อหา มีความสัมพันธ์กับชื่อเรื่อง 15. เนื้อหา มีความต่อเนื่องกัน 16. เนื้อหา สามารถเสริมสร้างความรู้ให้กับนักเรียน					
การใช้ภาษา 17. ภาษา มีความเหมาะสม 18. ภาษา มีความชัดเจน เข้าง่าย 19. ตัวอักษร มีความเป็นระเบียบ 20. ขนาดของตัวอักษร มีความเหมาะสมและชัดเจน					

ภาคผนวก ฉ

แบบประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบประเมินความสอดคล้อง

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการเรียนแบบร่วมมือ เทคนิคJIGSAW เรื่องการอ่านเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับ ความสอดคล้องของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยการเรียนแบบร่วมมือ เทคนิคJIGSAW หน่วยการเรียนรู้ที่ เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาไทย ดังนี้

- +1 เมื่อ แน่ใจว่าข้อความนั้นวัดได้ สอดคล้องตามคำนิยามความพึงพอใจ
 0 เมื่อ ไม่แน่ใจว่าแบบประเมินนั้นวัดได้ สอดคล้องตามคำนิยามความพึงพอใจ
 -1 เมื่อ แน่ใจว่าแบบประเมินนั้นวัดได้ ไม่สอดคล้องตามคำนิยามความพึงพอใจ

ข้อความ	คะแนนความสอดคล้อง		
	+1	0	-1
ลักษณะรูปเล่ม 1. รูปเล่มภายนอกสวยงามน่าอ่าน 2. ขนาดของเล่มหนังสือมีความเหมาะสม สามารถจับได้สะดวก 3. ความหนาของหนังสือมีความเหมาะสม 4. การจัดหน้าสวยงาม และอ่านได้สะดวก 5. การเข้าเล่มหนังสือมีความคงทน 6. ใช้ภาษาถูกต้อง และเข้าใจง่าย			
การจัดภาพประกอบ 7. ภาพปกมีความสวยงามน่าสนใจ 8. ภาพปกมีความชัดเจนเกี่ยวข้องกับเนื้อหาในเรื่อง 9. ภาพประกอบแต่ละเล่มมีความสวยงาม 10. ภาพประกอบมีความสัมพันธ์กับเนื้อหาในแต่ละเล่ม 11. ภาพประกอบมีความเหมาะสมกับนักเรียน			

ข้อความ	คะแนนความสอดคล้อง		
	+1	0	-1
เนื้อหา 12. เนื้อหา มีความเหมาะสมกับนักเรียน 13. ความยาวของเนื้อหา มีความเหมาะสม 14. เนื้อหา มีความสัมพันธ์กับชื่อเรื่อง 15. เนื้อหา มีความต่อเนื่องกัน 16. เนื้อหา สามารถเสริมสร้างความรู้ให้กับนักเรียน			
การใช้ภาษา 17. ภาษา มีความเหมาะสม 18. ภาษา มีความชัดเจน เข้าง่าย 19. ตัวอักษร มีความเป็นระเบียบ 20. ขนาดของตัวอักษร มีความเหมาะสมและชัดเจน			

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ข

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โทร.๑๘๖
 ที่ ศศ พิเศษ/๒๕๕๔ วันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔
 เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.สมปอง ศรีกัศยา

ด้วย นางสาวอมรรัตน์ เจริญศิลป์ รหัสประจำตัว ๕๗๘๐๑๐๕๒๐๑๒๓ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์โดยการเรียนแบบร่วมมือ เทคนิค Jigsaw กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
 RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กนกวรรณ ศรีวาปี)

รองคณบดี รักษาการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์
 ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

โทร.๑๘๒

ที่ ศศ พิเศษ/๒๕๕๔

วันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรกานต์ จังหาร

ด้วย นางสาวอมรรัตน์ เจริญศิลป์ รหัสประจำตัว ๕๗๘๐๑๐๕๒๐๑๒๓ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์โดยการเรียนแบบร่วมมือ เทคนิค Jigsaw กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา

ตรวจสอบด้านทฤษฎีและประเมินผล

ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย

อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้

RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กนกวรรณ ศรีวาปี)

รองคณบดี รักษาราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

โทร.๑๘๒

ที่ ศศ พิเศษ/๒๕๕๔

วันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประสพสุข ฤทธิเดช

ด้วย นางสาวอมรรัตน์ เจริญศิลป์ รหัสประจำตัว ๕๗๘๐๑๐๕๒๐๑๒๓ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์โดยการเรียนแบบร่วมมือ เทคนิค Jigsaw กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา

ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล

ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย

อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กนกวรรณ ศรีวาปี)
รองคณบดี รักษาการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์
ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

โทร.๑๘๒

ที่ ศศ พิเศษ/๒๕๕๙

วันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล วรคำ

ด้วย นางสาวอมรรัตน์ เจริญศิลป์ รหัสประจำตัว ๕๗๘๐๑๐๕๒๐๑๒๓ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์โดยการเรียนแบบร่วมมือ เทคนิค Jigsaw กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ
- ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 - ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 - ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 - อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กนกวรรณ ศรีวาปี)
รองคณบดี รักษาการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์
ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ว ๑๐๐๕

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๕๐๐๐

๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าทดลองใช้เครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนโกสุมพิทยาสรรค์

ด้วย นางสาวอมรรัตน์ เจริญศิลป์ รหัสประจำตัว ๕๗๘๐๑๐๕๒๐๑๒๓ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์โดยการเรียนแบบร่วมมือ เทคนิค Jigsaw กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วย ความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าทดลองใช้เครื่องมือ และเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยกับประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ จำนวน ๓๘ คน เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กนกวรรณ ศรีวาปี)
รองคณบดี รักษาการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์
ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
โทรศัพท์ ๐ - ๔๓๗๑-๓๒๐๖ ต่อ ๑๘๒
www.edu.@rnu.ac.th

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

โทร.๑๘๒

ที่ ศศ พitech/๒๕๕๙

วันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กัลยา สกุลสุวรรณ

ด้วย นางสาวอมรรัตน์ เจริญศิลป์ รหัสประจำตัว ๕๗๘๐๑๐๕๒๐๑๒๓ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์โดยการเรียนแบบร่วมมือ เทคนิค Jigsaw กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ
- ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 - ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 - ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 - อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กนกวรรณ ศรีวาปี)

รองคณบดี ศึกษาราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์
ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ สกุล	นางสาวอมรรัตน์ เจริญศิลป์
วัน เดือน ปี เกิด	6 กุมภาพันธ์ 2533
ที่อยู่ปัจจุบัน	137 หมู่ที่ 5 ตำบลบ้านพร้าว อำเภอเมืองหนองบัวลำภู จังหวัดหนองบัวลำภู 39000
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2556	ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
พ.ศ. 2560	ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต (คม.) สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
ทุนการศึกษา	ทุนอุดหนุนจากสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม